

Podaci o sudskom predmetu

Sud: Općinski građanski sud u Zagrebu
Stalna služba:
Predmet: P-5065/2017
Vrsta spora: Ovrhe - spor
Referada: Referada 50.- Parnična *VIOLETA URSIĆ*
Datum osnivanja predmeta: 29.09.2017.
Stranka: Sberbank d.d.
Protustranka: META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu

Tijek i dinamiku rješavanja predmeta pratite na web portalu e-predmet.pravosudje.hr.
Direktna poveznica na web portal s podacima o predmetu:

Podaci za uplatu pristojbe

Tužba

Platitelj: Sberbank d.d.
Primatelj: Državni proračun Republike Hrvatske
Iznos: 860,00 kn
Rok plaćanja: 02.10.2017.
IBAN primatelja: HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja: HR635045-42910-10030773130
Opis plaćanja: Pristojba P-5065/2017, OGS ZG.

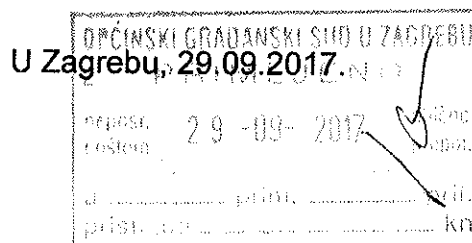
Kod plaćanja obvezno upišite navedeni model plaćanja, poziv na broj i opis kako bi se uplata mogla povezati s Vašim zaduženjem.

Ukoliko ste pristojbu već platili, zanemarite ove podatke za uplatu.

Uz pomoć odgovarajuće aplikacije
automatski popunite podatke za elektronsko
plaćanje učitavanjem priloženog 2D barkoda.

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU

Broj:

Pravna stvar:

Tužitelj: SBERBANK d.d., Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595, zastupani po punomoćniku Mičo Ljubenko, odvjetniku iz odvjetničkog društva Ljubenko & partneri d.o.o. iz Zagreba

Tuženi: I. META NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 93389782768,
II. FELICITER d.o.o., Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552

Radi: utvrđenja

TUŽBA

Vps: 51.000,00 kuna
3x, punomoć, prilozi

Punomoćnik tužitelja u prilogu dostavlja sudu punomoć za zastupanje tužitelja, te moli gornji naslov sva daljnja pismena tužitelju upućivati putem punomoćnika istoga.

I Općinski građanski sud u Zagrebu je rješenjem broj Ovr-6234/2017 od dana 12.09.2017. godine koje je tužitelj zaprimio dana 15.09.2017. godine, tokom I izreke uputio tužitelja da u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti toga rješenja pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga propisanog odredbom članka 50. stavak 1. točka 9. Ovršnog zakona, te je pozvan tužitelj u daljnjem roku od predaje tužbe dostaviti dokaz o tome u ovršni spis.

DOKAZ: - rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-6234/2017 od 12.09.2017.

Tužitelj ima saznanja da je I-tuženik zaprimio navedeno rješenje dana 19.09.2017. godine, kao i da do dana predaje ove tužbe, nije podnio žalbu na navedeno rješenje, te stoga opreza radi podnosi tužbu moguće i prije samoga nastupa pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu.

Predlaže se sudu prekinuti ovaj postupak odnosno da ne dostavlja tužbu na odgovor tuženima do nastupa pravomoćnosti rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-6234/2017 od 12.09.2017. godine, a kako ne bi nastajali dodatni troškovi u slučaju da po eventualnoj žalbi I-tuženika, drugostupanjski sud ukine ili preinači prvostupanjsko rješenje kojim je tužitelj upućen u parnicu.

II Sud je uputio tužitelja da pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga propisanog odredbom članka 50. stavak 1. točka 9. Ovršnog zakona.

Članak 50. stavak 1. točka 9. Ovršnog zakona kaže da „Protiv rješenja o ovrsi ovršenik može izjaviti žalbu ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave.“

III Dana 19.02.2013. godine, II-tuženik izdao je I-tuženiku zadužnicu na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl. 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine.

DOKAZ: - preslika zadužnice II-tuženika prema I-tuženiku broj OV-1780/13 od 20.02.2013. godine

Temeljem navedene zadužnice I-tuženik pokrenuo je ovrhu pred Općinskim sudom u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu dana 15.04.2013. godine protiv II-tuženika, te tužitelja kao ovršenikovog dužnika.

Dana 25.04.2013. godine Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba Dugo Selo donio je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr-956/03 kojim je određena ovrha na novčanim sredstvima na računu II-tuženika koji se vodi kod tužitelja pljenidbom tražbine II-tuženika po posebnom računu koji se vodi kod tužitelja, a radi isplate iznosa od 3.378.654,42 kune uvećano za zakonske zatezne kamate tekuće od 14.01.2011. godine do isplate.

DOKAZ: - rješenje o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba Dugo Selo, broj Ovr-956/13 od 25.04.2013. godine

Kako je predmetnom ovrhom određena pljenidba tražbine II-tuženika po posebnom (tzv. escrow računu) tužitelja, to se tužitelj očitovao da ne može postupiti po navedenom rješenju o ovrsi i potom je sud dana 05.12.2013. godine donio rješenje o ovrsi kojim je naložio ovdje tužitelju da isplati I-tuženiku sve obroke koje je propustio isplatiti od 25.04.2013. pa nadalje.

DOKAZ: - rješenje o ovrsi Općinski suda u Sesvetama, Stalna služba Dugo Selo, broj Ovr-956/13 od 05.12.2013. godine

Na to rješenje tužitelj je podnio žalbu, te je povodom te žalbe Županijski sud u Zagrebu ukinuo navedeno rješenje o ovrsi i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje dana 26.03.2015. godine, a da bi potom **29.02.2016. godine sud donio rješenje kojim se odbija prijedlog ovrhovoditelja odnosno I-tuženika prema ovdje tužitelju.**

DOKAZ: - rješenje Županijskog suda u zagrebu broj Gžovr-841/14
- rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Stalna služba u Dugom Selu broj Ovr-1562/16 od 29.02.2016.

I-tuženik je na navedeno rješenje podnio žalbu, a povodom je koje je Županijski sud u Zagrebu odlukom broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine preinačio prvostupanjsku odluku i naložio tužitelju ponovno isplatiti I-tuženiku sve obroke koje je propustio isplatiti, sve temeljem zadužnice na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine.

DOKAZ: - rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine

Povodom te ovrhe I-tuženik je podnio na Financijsku agenciju zahtjev za izravnom naplatom temeljem iste osnove, te je dana 02.08.2017. godine sa računa tužitelja izdvojeno na poseban račun 6.367.756,85 kuna.

DOKAZ: - podnesak I-tuženika sa priložima
- specifikacija izvršenja osnova FINE od 02.08.2017. godine

IV Međutim, u vrijeme trajanja predmetnog ovršnog postupka I-tuženika i II-tuženika na računu tužitelja **nad II-tuženikom** je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu pod poslovnim brojem Stpn-205/15 **sklopljena predstečajna nagodba dana 18.01.2016. godine**, a koja je postala pravomoćna dana 21.03.2016. godine.

DOKAZ: - rješenje suda o odobrenju sklapanja predstečajne nagodbe pred sudom od 18.01.2016.
- zaključak kojim se utvrđuje pravomoćnost rješenja o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi sa danom 21.03.2016. godine

Predmetnom predstečajnom nagodbom (dalje: PSN) utvrđena je obveza II-tuženika prema I-tuženiku u iznosu od 1.819.176,79 kuna, te se II-tuženik obvezao isplatiti istu I-tuženiku uz 120 mjeseci počeka, počevši od dana pravomoćnosti rješenja o sklapanju predstečajne nagodbe uz jednokratnu isplatu po proteku počeka.

Također je I-tuženiku utvrđena uvjetna tražbina prema II-tuženiku po osnovi regresa s naslova jamstva po ugovoru o kreditu sa ovdje tužiteljem.

Uglavnom I-tuženik i II-tuženik predstečajnom su nagodbom odredili sa danom 18.01.2016. godine tražbinu u visini od 1.819.176,79 kuna i datumom dospijeca isplate iste 22.03.2026. godine.

DOKAZ: - po potrebi priklop ovosudnog spisa broj Stpn-205/15

Nad II-tuženikom je dana 11.05.2015. godine otvoren postupak predstečajne nagodbe, te su pozvani svi vjerovnici II-tuženika prijaviti svoju tražbinu prema njemu u roku od 30 dana od objave oglasa o pozivanju vjerovnika na web stranici FINE – dakle do dana zaključno 11.06.2015. godine.

DOKAZ: - preslika rješenja FINE od 11.05.2015. godine

Do isteka prekluzivnog roka I-tuženiku je utvrđeno odnosno sam je prijavio tražbinu od 1.819.176,79 kuna – bez ikakve pisane dokumentacije o osnovi te tražbine, te iznos od 12.173.958,34 kuna uvjetne tražbine sa naslova regresa po osnovi jamstva I-tuženika prema ovdje tužitelju temeljem Ugovora o kreditu.

Povrh toga, i sam je ovdje I-tuženik podneskom u ovršnom predmetu na Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dana 09.08.2017. godine izričito naveo i potvrdio na stranici 3 od 6 podneska lijevi stupac, pasus 5: „predmetna tražbina koju ovrhovoditelj ostvaruje u postupku izravne naplate protiv ovršenika, **tj. 3.378.654,42 kuna uvećano za zakonsku zateznu kamatu i troškove, odvojena i različita od tražbine u iznosu od 1.819.176,79 kuna** koju ovrhovoditelj i dalje potražuje od Feliciter d.o.o.

DOKAZ: - preslika podneska I-tuženika od dana 09.08.2017. godine u predmetu broj Ovr-6234/17 pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu povodom prijedlog ovdje tužitelja radi proglašenja prijenosa i naplate nedopuštenim.

Dakle, I-tuženik očito nije prijavio svoju tražbinu prema ovdje II-tuženiku po osnovi zadužnice na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine – a koja tražbina je dospjela dana 11.04.2011. godine kako je određeno u rješenjem o ovrsi i prijedlogom ovrhe.

Dakle, tražbina I-tuženika prema II-tuženiku je dospjela dana 11.04.2011. godine, te je stoga tu tražbinu I-tuženi trebao prijaviti u postupak predstečajne nagodbe nad II-tuženikom do dana 11.05.2015. godine.

Tužitelj upire na odredbu članka 81. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi:

„(1) Na temelju predstečajne nagodbe **dužnik se oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rokovi plaćanja odgađaju se u skladu s predstečajnom nagodbom.** U tom se opsegu dužnik oslobađa obveze prema osobama kojima pripada pravo na regres (jamci).

(2) Nakon sklapanja predstečajne nagodbe nije dopušteno pokretanje ovršnog, upravnog ili parničnog postupka protiv dužnika, radi utvrđenja i ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a u tom postupku nije prijavljena od strane vjerovnika niti je tu tražbinu dužnik uvrstio u popis obveza prema vjerovnicima iz članka 60. stavka 3. ovoga Zakona.

(3) U odnosu na tražbine vjerovnika utvrđene u postupku predstečajne nagodbe i obuhvaćene predstečajnom nagodbom, ovršni i upravni postupci pokrenuti prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe **obustavit će se, a u parničnim postupcima sud će u odnosu na te tražbine odbaciti tužbu, na prijedlog dužnika podnesen nakon sklapanja predstečajne nagodbe.**

(4) Ovršne isprave koje se odnose na tražbine iz predstečajne nagodbe gube u odnosu na dužnika pravnu snagu.“

Dakle, od dana nastupa pravnih posljedica **predstečajne nagodbe I-tuženika i II-tuženika to jest 21.03.2016. godine kada je nagodba postala pravomoćna, tražbina I-tuženika prema II-tuženiku iznosi nagodeh 1.819,176,79 kuna, a odgođeno dospijeće plaćanja istoga do dana 22.03.2026. godine (21.03.2016. godine + 10 godina).**

Dakle, II-tuženik, time i tužitelj je oslobođen plaćanja iznosa po ispravi koja je temelj ovoga postupka, jer je, kako kaže i sam Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi koji je bio na snazi u vrijeme otvaranja postupka predstečajne nagodbe, **dužnik oslobođen obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rok plaćanja odgođen je u skladu s predstečajnom nagodbom.**

Budući da zadužnica na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine nije bila predmet postupka predstečajne nagodbe nad II-tuženikom – to je stoga **II-tuženik oslobođen plaćanja po istoj, a posljedično tome oslobođen je obveze plaćanja po istoj i ovdje tužitelj sa danom 18.01.2016. godine!**

V Nastavno na prethodno navedeno I-tuženik **je u postupku predstečajne nagodbe koji se vodio nad njim dopisom od dana 17.12.2014. godine predanim FINI 23.12.2014. godine** – dakle godinu i pol dana nakon podnošenja ovoga prijedloga za ovrhu na sudu u Dugom Selu

Ovr-1562/2016 naveo da ima potraživanje prema ovdje II-tuženiku u iznosu od 1.762.247,68 kuna ukupno!

Predmet zadužnice na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. za koju je ovdje I-tuženik u ovršnom prijedlogu naznačio da je dospjela 11.04.2011. godine – je isplata iznosa od 3.378.654,42 kune sa kamatama od 2011. godine!

DOKAZ: - podaci o iznosima tražbina u duga META NEKRETNINE d.o.o.
Od dana 17.12.2014. godine, potpisani i pečatirani od strane odgovorne osobe ovrhovodiitelja

Dakle, niti jedan novčani iznos:

- naveden na zadužnici koja je predmet ovoga postupka,
  - naveden na izjavi I-tuženika u predstečajnom postupku nad istim
  - prijavljen odnosno iskazan u postupku PSN nad II-tuženikom
- nije jednak niti mu je moguće ući u trag kao niti utvrditi istinitost istoga.

VI Nadalje, ističe se kako je ovdje tužitelj temeljem ugovora o kreditu od 27.11.2007. godine i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama koje su upisane u zemljišnim knjigama od 27.11.2007. godine, ovršnog dana 31.12.2012. godine, vjerovnik I-tuženika i II-tuženika, koji nisu podmirili svoj dug prema tužitelju.

DOKAZ: - Ugovor o kreditu i sporazum od 27.11.2007. godine

Temeljem gore navedenog ugovora i tražbine iz njega, u predstečajnim postupcima nad I-tuženikom i II-tuženikom, tužitelju je utvrđena tražbina:

- u PSN nad I-tuženikom pred FINOM dana 26.01.2015. godine u iznosu od 11.816.913,73 kuna
- u PSN na II-tuženikom pred FINOM dana 01.07.2015. godine u iznosu od 12.173.958,34 kuna

DOKAZ: - rješenje FINE od 21.01.2015. godine
- zapisnik FINE s ročišta o utvrđivanju tražbina od 01.07.2015. godine

Dakle, tužitelj u svakom slučaju ima protupotraživanje prema I-tuženiku i II-tuženiku koje višestruko premašuje iznos visini 6.367.756,85 kuna koji je dana 02.08.2017. godine zaplijenjen i izdvojen na poseban račun temeljem rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ OVR-870/17 od dana 16.05.2017. godine.

VII Shodno svemu gore navedenom, tužitelj također smatra da je zadužnica na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl 29. st. 2. ZOO uvećanjem za 8 pp, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreb pod

poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. fiktivna, te ne proizvodi pravne učinke jer o podlozi iste u niti jednom jedinom postupku koji se vodi pred sudovima i Financijskoj agenciji ne vidi osnova i temelj te zadužnice.

Predmetna zadužnica nikada ničime nije opravdana, odnosno uopće nije poznat pravni posao temeljem koje je ista izdana. Također ista je po navodima I-tuženika izdana dana 20.02.2013. godine za obvezu koja je dospjela dana 11.04.2011. godine, što budi sumnju u naknadno namjerno izdavanje iste zadužnice za obveza koje nije podmirena dvije godine prije izdavanja same zadužnice.

VII Tužitelji naznačuju vrijednost predmeta spora po pojedinoj točki ove tužbe u visini od po 51.000,00 kuna, obzirom da je to limit za postupanje po redovnom postupku, a u svrhu smanjenja parničnih troškova.

Tužbeni zahtjev temelji se na uputi iz rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-6234/17 od dana 12.09.2017. godine.

VIII Slijedom navedenog predlaže se gornjem naslovu donijeti slijedeću

P R E S U D U

I Utvrđuje se nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava sa računa tužitelja na račun I-tuženika u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem ovršne isprave - rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine, a donesenog temeljem zadužnice II-tuženika izdane I-tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl. 29. st. 2. ZOO uvećanjem za osam postotnih poena, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine.

II Nalaže se tuženima naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka zajedno sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena tekućim od dana donošenja prvostupanijske presude, a sve u roku od 8 dana.

Specifikacija troškova:

- sastav tužbe	1.000,00 kn
- pdv 25%	250,00 kn
- sudska pristojba na tužbu	860,00 kn
Ukupno:	2.110,00 kn

Tužitelj,

po punomoćniku:

Miroslav Čučević
Sudski zapisnikar
Općinski građanski sud
Zagreb
Brijunska 10
10000 Zagreb
Tel: 01 4611 111
Fax: 01 4611 112
E-mail: sud@ogz.zg.hr

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2/II
10 000 ZAGREB

NA BROJ: P-2329/18

TUŽITELJ: Sberbank d.d., OIB 78427478595, Varšavska 9, Zagreb

TUŽENICI: 1. **META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu**, OIB 93389782768, Franje Milićevića 45, Zagreb, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.
2. **FELICITER d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge**, OIB 33362149552, Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb)

ODGOVOR NA TUŽBU

Prvotuženik ističe da je zaprimio tužbu tužitelja Sberbank d.d., OIB 78427478595, Varšavska 9, Zagreb (u daljnjem tekstu **Tužitelj**) od dana 29.09.2017. godine (u daljnjem tekstu **Tužba**) te se ovim podneskom u ostavljenom roku sukladno pozivu naslovnog suda poslovni broj P-2329/18-8 od dana 04.09.2019. godine, zaprimljenog 27.01.2020. očituje na istu, sve kako slijedi u nastavku.

Prije upuštanja u raspravljanje Prvotuženik ističe da je Tužitelj proizvoljno i bez obrazloženja naznačio vrijednost predmeta spora suviše nisko i to u iznosu od HRK51.000,00, iako je jasno da pod vrijednošću predmeta spora treba razumjeti vrijednost Tužiteljeva zahtjeva izraženu u novcu, a budući da se tužbeni zahtjev odnosi na utvrđenje pljenidbe i prijenosa sredstava Tužitelja na račun Prvotuženika u iznosu od HRK3.378.654,42 nedopuštenom, to u smislu navedenog vrijednost predmeta konkretnog spora ima biti odgovarati visini tražbine u postupku izravne naplate.

Slijedom navedenog, u smislu članka 40. st. 3. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19 – u daljnjem tekstu **ZPP**), vrijednost predmeta spora treba iznositi **HRK3.378.654,42** te se predlaže naslovnom sudu da taj iznos odredi kao vrijednost predmeta spora.

Prvotuženik u cijelosti osporava tužbeni zahtjev te ističe da iz navoda Tužbe, a niti iz dokumentacije dostavljene uz Tužbu ne proizlazi osnovanost tužbenog zahtjeva, sve kako slijedi u nastavku.

1. UVOD

1.1. U ovom postupku Tužitelj, u skladu s uputom sadržanom u rješenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017., traži od naslovnog suda da utvrdi postoje li u odnosu na tražbinu Prvotuženika prema Tužitelju okolnosti iz čl. 50. st. 1. t. 9. Ovršnog zakona (Narodne novine 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017; u daljnjem tekstu **OZ**), tj. da utvrdi:

je li tražbina Prvotuženika prema Tužitelju u iznosu od HRK3.378.654,42 zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima (u daljnjem tekstu **Tražbina**) prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka o Tražbini, tj. postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu poslovni broj Ovr-956/13, pa ukidanjem Općinskog suda u Sesvetama te integracijom istog u Općinski građanski sud u Zagrebu pod poslovnim brojem Pu Ovr-2262/2015 pa Ovr-1562/16, a u kojem je postupku rješenjem Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Gž Ovr 870/17 od 16.05.2017. godine (u daljnjem tekstu **Postupak**) Tužitelju naloženo da Prvotuženiku isplati Tražbinu,

pa ako je Tražbina prestala uslijed činjenice koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku, tada Prvotuženik ne bi imao pravo istu naplaćivati, u kojem bi slučaju sud trebao donijeti predloženu presudu.

1.2. Činjenica zbog koje je, po navodu Tužitelja sadržanom u točki IV Tužbe, Tražbina prema Tužitelju prestala jest:

provođenje postupka predstečajne nagodbe (u daljnjem tekstu **Postupak PSN**) nad Drugotuženikom po odredbama Zakona o

financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine 108/2012, 144/2012, 81/2013, 112/2013; u daljnjem tekstu **ZFPPN**), u kojem Postupku PSN Prvotuženik nije prijavio tražbinu u iznosu od HRK3.378.654,42, za koju je tražbinu, povodom prijedloga za ovrhu Prvotuženika protiv Drugotuženika, Općinski sud u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu donio rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr 956/2013 dana 25.04.2013. godine (u daljnjem tekstu **Rješenje o ovrsi**) – u daljnjem tekstu **Činjenica**.

1.3. Među strankama nije sporno

- da je u Postupku Tužitelju naloženo da isplati Prvotuženiku Tražbinu,
- da je nad Drugotuženikom proveden Postupak PSN,
- u kojem Prvotuženik nije prijavio tražbinu za koju je doneseno Rješenje o ovrsi,

a sporno je

- a) je li na temelju Činjenice prestala Tražbina, i
- b) je li Činjenica nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku.

1.4. Da bi sud usvojio tužbeni zahtjev te donio predloženu presudu potrebno je prethodno utvrditi postojanje obje okolnosti pod a) i b) stavka 1.3. ovog odgovora na Tužbu, a kako ne postoji niti jedna, to je tužbeni zahtjev neosnovan pa isti valja odbiti u cijelosti.

2. RELEVANTOST ČINJENICE ZA PRESTANAK TRAZBINE

2.1. Za razumijevanje relevantnosti Činjenice za postojanje/prestanak Tražbine, bitno je ukratko izložiti kronologiju Postupka:

- po prijedlogu za ovrhu Prvotuženika protiv Drugotuženika dana 25.04.2013. doneseno je Rješenje o ovrsi kojim je određena ovrha

pljenidbom tražbine Drugotuženika po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 otvorenom kod Tužitelja

- Rješenjem o ovrsi je Tužitelju kao ovršenikovu dužniku – banci koja obavlja platni promet za Drugotuženika u odnosu na navedeni račun naloženo da novčani iznos za koji je određena ovrha (HRK3.378.654,42 spp) prenese s računa iz točke I. Rješenja o ovrsi na račun Prvotuženika
- Tužitelj je odbio postupiti po Rješenju o ovrsi navodeći da račun 0000188543/ZGB000018HRK731318 nije račun Drugotuženika te da sredstva na računu nisu Drugotuženikova
- na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka dr.sc. Valentine Salaj Četković sud je utvrdio da navedeni račun i sredstva na njemu pripadaju Drugotuženiku te dana 05.12.2013. na temelju čl. 213. i 201. OZ-a donio rješenje Ovr 956/13-14 (u daljnjem tekstu **Rješenje 1**) kojim je naložio Tužitelju da isplati Prvotuženiku Tražbinu – a sve iz razloga što je neosnovano propustio isplatiti tražbinu Prvotuženika prema Drugotuženiku u odnosu na koju je doneseno Rješenje o ovrsi
- povodom Tužiteljeve žalbe Županijski sud u Zagrebu je dana 11.11.2014. rješenjem GŽ Ovr 841/14-2 (u daljnjem tekstu **Rješenje ŽS ZG 1**) ukinuo Rješenje 1 i vratio predmet na ponovni postupak
- u ponovnom postupku prvostupanjski je sud dana 29.02.2016. donio rješenje Ovr 1562/16-2 (u daljnjem tekstu **Rješenje 2**) kojim je odbio zahtjev Prvotuženika prema Tužitelju radi isplate Tražbine
- povodom žalbe Prvotuženika Županijski sud u Zagrebu je dana 16.05.2017. donio rješenje GŽ Ovr 870/17-2 (u daljnjem tekstu **Rješenje ŽS ZG 2**) kojim je preinačio Rješenje 2 na način da je naložio Tužitelju da isplati Prvotuženiku Tražbinu
- na temelju Rješenja ŽS ZG 2 Prvotuženik je protiv Tužitelja pokrenuo postupak izravne

naplate pred Financijskom agencijom, povodom čega je Tužitelj pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu podnio prijedlog radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, te je Rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. (u daljnjem tekstu **Rješenje OGS**) upućen u predmetnu parnicu

- dana 11.05.2015. nad Drugotuženikom je otvoren Postupak PSN, koji je okončan rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, o odobravanju sklapanja predstečajne nagodbe nad Drugotuženikom poslovni broj Stpn 205/15 od 18.01.2016. godine (u daljnjem tekstu **Rješenje TS ZG PSN**).

Dokazi:

1. Rješenje o ovrsi poslovni broj Ovr 956/2013 od 25.04.2013.
2. Podnesak Tužitelja kao ovršenikova dužnika u postupku poslovni broj Ovr 956/2013 od 20.08.2013.
3. Rješenje Ovr 956/13-14 od 05.12.2013.
4. Rješenje GŽ Ovr 841/14-2 od 11.11.2014.
5. Rješenje Ovr 1562/16-2 od 29.02.2016.
6. Rješenje GŽ Ovr 870/17-2 od 16.05.2017.
7. Rješenje Ovr 6234/2017 od 12.09.2017.
8. Rješenje Financijske agencije, Klasa: UP - I/110/07/15-01/7952, od 11.05.2015.
9. Rješenje Stpn 205/15 od 18.01.2016.

2.2. Naime, Postupak PSN niti na koji način ne utječe na tražbinu Prvotuženika prema Drugotuženiku, pa niti na Tražbinu, jer:

- je u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja pri Financijskoj agenciji dana 26.02.2013. upisano založno pravo Prvotuženika na tražbini Drugotuženika prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 za iznos od 4.781.782,94HRK
- je Prvotuženik i pored toga Rješenjem o ovrsi u skladu s točkom IV Rješenja o ovrsi

te čl. 176. st. 3. OZ-a stekao založno pravo na Drugotuženikovoj tražbini prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318

pa je Prvotuženik u odnosu na tražbinu prema Drugotuženiku, a iz koje je tražbine proizašla Tražbina, u skladu s čl. 56. i 57. ZFPPN razlučni vjerovnik, slijedom čega u skladu s čl. 71. st. 2. ZFPPN Postupak PSN nije utjecao na pravo Prvotuženika da svoju osiguranu tražbinu namiruje neovisno o Postupku PSN.

Dokazi:

1. Zaključak Financijske agencije, Služba upisa, br. 1210-301/13 od 26.02.2013.
2. Kao pod 2.1. – 1.

2.3. Nadalje, pored navedenog u točki 2.2., Postupak PSN niti na koji način nije utjecao, niti bi mogao utjecati, na naplatu Tražbine prema Tužitelju, obzirom da se Postupak PSN nije provodio nad Tužiteljem, već Drugotuženikom, pa čak i da je Prvotuženik zbog Postupka PSN izgubio pravo na naplatu tražbine prema Drugotuženiku, to se niti na koji način ne bi odnosilo na Prvotuženikovo pravo prema Tužitelju, nastalo prije početka Postupka PSN.

2.4. Iz navedenog je razvidno da Činjenica niti na koji način ne utječe na Tražbinu pa je tužbeni zahtjev u potpunosti neosnovan.

3. PRAVNORELEVANTNO VRIJEME NASTUPA ČINJENICE

3.1. Jedna od dvije pretpostavke, kumulativno potrebne da bi Tužba bila osnovana, jest i to da je Činjenica nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku, što ovdje nije slučaj.

3.2. Naime, Postupak PSN trajao je od 11.05.2015. godine do 18.01.2016. godine, upravo tijekom dijela Postupka u kojem je Tužitelj mogao istaknuti Činjenicu kao navodni razlog prestanka Tražbine, obzirom da se ponovljeni prvostupanjski postupak vodio između donošenja Rješenja ŽS ZG 1 dana 11.11.2014. i donošenja Rješenja 2 dana 29.02.2016., no unatoč tome Tužitelj tijekom tog razdoblja nije isticao takve prigovore, čime je, kad bi isti i bili relevantni, u prekluziji iste iznositi u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, tako i u Tužbi.

Dokaz:

1. Kao pod 2.1.

3.3. Iz navedenog je razvidno da je Tužitelj u prekluziji iznositi Činjenicu kao razlog prestanka Tražbine, pa je i stoga tužbeni zahtjev u potpunosti neosnovan.

4. ZAKLJUČAK

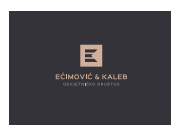
4.1. Prvotuženik predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev te da naloži Tužitelju da mu nadoknadi prouzročeni parnični trošak.

Trošak:

Odgovor na tužbu	33.790,00HRK
PDV	8.447,50HRK
Pristojba na odgovor na tužbu	5.000,00HRK

U Zagrebu 14.02.2020.

Prvotuženik p.p.

Digitalno
potpisao: Ivan
Kaleb
Datum:
2020.02.14
15:07:56 +01'00'

Stranica 4 od 4

Lozo & Partneri d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

VARŠAVSKA 16, 10 000 ZAGREB, HRVATSKA

T +385 1 4870 450 F +385 1 4870 452 E info@ured-lozo.hr

OIB 03919089153

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: **P – 2329/2018**

Tužitelj:

SBERBANK d.d., Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595

Tuženici:

1. META NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Franje Miličevića 45,
OIB: 93389782768,

2. FELICITER d.o.o., Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552
zastupan po odvjetniku Krešimiru Pejiću iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o.

ODGOVOR NA TUŽBU

drugotuženika

Drugotuženik je primio tužbu u gornjoj pravnoj stvari, te na istu ovim podneskom daje odgovor kako slijedi.

Prije upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari, drugotuženik **prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora u tužbi, kao prenisko naznačenoj.**

Naime, predmet ovog parničnog postupka je zahtjev za utvrđenjem nedopuštenom pljenidbe i prijenosa sredstava u postupku izravne naplate, i to u iznosu od 3.378.654,42 kuna

Tužitelj je u tužbi, iz potpno nejasnog razloga, naznačio vrijednost predmeta spora u iznosu od 51.000,00 kuna.

Naime, s obzirom da je predmet spora utvrđenje nedopuštenosti pljenidbe i prijenosa sasvim konkretnog novčanog iznosa, jedino je logično da se kao vrijednost predmeta spora uzme upravo navedeni novčani iznos.

Ishod ovakvog postupka može imati itekako značajne posljedice za parnične strane, pa je u ovakvoj situaciji naznačavanje vrijednosti predmeta spora u iznosu od 51.000,00 kn, najblaže rečeno neozbiljno.

Možda je ovaj predmet za tužitelja doista beznačajan, ali za tuženike je itekako ozbiljan, budući je u pitanju osporavanje dopuštenosti pljenidbe itekako značajnog novčanog iznosa.

Stoga se predlaže Naslovljenom sudu utvrditi vrijednost predmeta spora upravo u visini iznosa za koji tužitelj traži utvrđenje nedopuštenost plijenidbe i prijenosa, a to je **3.378.654,42 kuna.**

U odnosu na meritum spora, tužba i tužbeni zahtjev osporavaju se kao neosnovani u cijelosti.

Pored dokaza koje je tužitelj uz tužbu priložio, odnosno izostanka bilo kakvog valjanog dokaza u prilog osnovanosti tužbenog zahtjeva, doista nije jasno što bi drugotuženik još trebao reći, osim da je iz same tužbe i priloženih dokaza jasno proizlazi neosnovanost tužbenog zahtjeva.

Naime, tužitelj uz tužbu pretežno dostavlja određene sudske odluke, koje, ne samo da ne ukazuju na nedopuštenost plijenidbe i prijenosa, već se iz istih nedvojbeno može zaključiti da su pljenidba i prijenos novčanih sredstava potpuno osnovani i zakoniti.

Pljenidba i prijenos novčanog iznosa određeni su na temelju pravomoćne sudske odluke – rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr – 870/17. Sada tužitelj, u novom sudskom postupku pokušava osporiti pravomoćnu odluku drugog suda, koju je nadležni sud donio u odgovarajućem postupku. Tako nešto je apsolutno nedopušteno, te bi usvajanje ovakvog tužbenog zahtjeva značilo povredu načela presuđene stvari.

U odnosu na postupak predstečajne nagodbe, isti je potpuno irelevantan za ovaj predmet i nema nikakvog utjecaja na dopuštenost pljenidbe i prijenosa temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr – 870/17.

Slijedom navedenog, predlaže se Naslovljenom sudu nakon provedenog postupka odbiti tužitelja s njegovim zahtjevom u cijelosti, te ga obvezati na naknadu prouzročnog troška postupka.

U Zagrebu, 18. veljače 2020.

Feliciter d.o.o. po

Krešimir Pejić Digitalno potpisao: Krešimir Pejić
Datum: 2020.02.18 17:49:32 +01'00'

Trošak:

1. Sastav odgovora na tužbu	33.790,00 kn
+ PDV(25%)	8.447,50 kn
+ sudska pristojba za odgovor na tužbu	5.000,00 kn
Ukupno:	47.237,50 kn

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
ZAGREB

Zagreb, 15. rujna 2020.

Tužitelj: **SBERBANK d.d.**, Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić-odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold-R2;

Tuženik: **I. META NEKRETNINE d.o.o.**, Zagreb, Franje Milićevića 45, OIB: 93389782768 zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20

II. FELICITER d.o.o., Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb), OIB: 33362149552, zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Lozo & partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 16

PODNEŠAK

Punomoć u spisu

Dokaz pod a)

Predano e-komunikacijom sudu

Dostavljeno punomoćnicima oba tuženika putem e-maila

tužitelja

I. Tužitelj se ovim podneskom očituje na dostavljene odgovore na tužbu od strane oba tuženika.

Prvenstveno, tužitelj napominje kako ostaje kod svih navoda i razloga koje je iznio u ovome predmetu te se ovim podneskom očituje na način kako slijedi.

II. Tužitelj smatra kako je, protivno navodima I. i II. tuženika, jasno i detaljno obrazložio zbog čega je tužiteljev tužbeni zahtjev osnovan. Naime, tužitelj je jasno obrazložio kako ne postoji tražbina iz zadužnice koju je II. tuženik izdao I. tuženiku i koju je potvrdio javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba pod posl. brojem OV-1780/2013 od dana 20.02.2013. godine (dalje u tekstu: Zaduznica), a na temelju koje je doneseno rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj Gž Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine (dalje u tekstu: Rješenje).

Naime, navodno potraživanje I. tuženika prema II. tuženiku u iznosu od 3.378.654,42 kn uvećano za zatezne kamate od 14.01.2011. godine koje proizlazi iz Zaduznice, na temelju koje je po prijedlogu I. tuženika doneseno rješenje o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu, posl. br. Ovr-956/2013 od 25.04.2013. godine protiv II. tuženika (dalje u tekstu: Rješenje o ovrsi 1), a posljedično tome doneseno je dana 05.12.2013. godine od strane Općinskog suda u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu u predmetu posl. br.

Ovr-956/2013 rješenje o ovrsci protiv tužitelja kao ovršenikova (ovdje II. tuženik) dužnika (dalje u tekstu: Rješenje o ovrsci 2). Potom je tužitelj u predmetnom ovršnom postupku podnio žalbu protiv Rješenja o ovrsci 2, koje je ukinuto rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. broj GŽ Ovr-841/14 i vraćeno na ponovni postupak te je obustavljena ovrha (dalje u tekstu: Ukidno Rješenje) te je u ponovnom postupku povodom predmetnog Ukidnog Rješenja u ovršnom postupku Općinski građanski sud u Zagrebu – stalna služba u Dugom Selu donio rješenje posl. broj Ovr-1562/16 od dana 29.02.2016. godine kojim je odbijen prijedlog za ovrhu I. tuženika kao ovrhovoditelja prema tužitelju kao ovršeniku (dalje u tekstu: Odbijajuće Rješenje). Tek je po žalbi I. tuženika Županijski sud u Zagrebu donio Rješenje kojim se nalaže tužitelju da isplati I. tuženiku obroke koje je propustio isplatiti po Rješenju o ovrsci 1. Protiv predmetnog Rješenja tužitelj je kao ovrhovoditelj podnio i izvanrednu reviziju koja se vodi pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske pod posl. brojem Rev-3064/2019. Dakle, sasvim je jasno da se i Rješenje o ovrsci 1 i Rješenje o ovrsci 2 i Rješenje temelje na tražbini iz sporne Zadužnice, a koja tražbina je prestala prema odredbi čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona.

Dokaz: - kao u tužbi

- izvanredna revizija protiv Rješenja od 08.08.2017. godine

- izvadak iz sustava e-predmet za Rev-3064/2019

Naime, tužitelj je u tužbi detaljno obrazložio kako I. tuženik nikada nije prijavio tražbinu iz sporne Zadužnice u pravomoćno dovršenom postupku predstečajne nagodbe nad II. tužiteljem koji je vođen pod posl. brojem Stpn-205/15 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu – stalna služba u Karlovcu, u kojem je predstečajna nagodba zaključena 18.01.2016. godine (dalje u tekstu: PSN II. tuženika). Naime, I. tuženik je u predmetnom postupku PSN II. tuženika prijavio tražbinu posve različitog iznosa od one iz Zadužnice (u iznosu od 1.819.176,79 kn), a za koju je u ovršnom postupku naveo da je različita od tražbine iz Zadužnice. Nadalje, tužitelj je u tužbi obrazložio i da je I. tuženik u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad I. tuženikom (dalje u tekstu: postupak PSN I. tuženika) svojim dopisom od 17.12.2014. godine (dakle, godinu i pol dana od iniciranja spornog ovršnog postupka) izričito naveo da ukupno potraživanje I. tuženika prema II. tuženiku iznosi 1.762.247,68 kn.

Dokaz: - kao u tužbi

Dakle, posve je jasno da niti iznos navodne tražbine I. tuženika koji je prijavljen u PSN II. tuženika, a niti iznos navodne tražbine I. tuženika prema II. tuženiku koji je sam I. tuženik iznio u postupku PSN I. tuženika ne odgovara iznosu navodne tražbine iz sporne Zadužnice, što jasno ukazuje da je predmetna tražbina prestala.

Nadalje, a kako je to tužitelj obrazložio u tužbi, činjenica da I. tuženik nije prijavio tražbinu iz sporne Zadužnice (koja očigledno datira iz 2011. godine, s obzirom na tijek zatezних kamata na istu) u PSN II. tuženika dovodi do prestanka same tražbine sukladno odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i sukladno pravnom stajalištu Ustavnog suda RH posl. broj U-III-354/2016. U skladu s time, tužitelj upućuje na odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-1445/2018-2 od dana 12.09.2018. godine i posl. broj Rev-3411/2018-2 od dana 11.12.2018. godine u kojima je zauzet stav da „vjerovnik koji pravovremeno nije svoje potraživanje prema dužniku prijavio niti je sudjelovao u postupku radi sklapanja predstečajne nagodbe nad dužnikom, protekom roka za prijavu potraživanja u

tom postupku, više ne može, ne samo pokrenuti, već niti nastaviti voditi parnični postupak za utvrđenje odnosno ostvarenje te tražbine nastale prije pokretanja postupka predstečajne nagodbe, sve to u smislu čl. 81. st. 3. ZFPPN-a.“ Slijedom navedenog, posve je pravno i životno logično da je, ukoliko je prestala tražbina I. tuženika kao ovrhovoditelja prema II. tuženiku kao ovršeniku, prestala i tražbina I. tuženika prema tužitelja kao ovršenikovom dužniku.

Dokaz: - odluka Ustavnog suda RH posl. broj U-III-354/2016

- odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-3411/2018-2

Ukoliko je, pak, prijavljena tražbina u PSN II. tuženika, tada je sasvim jasno da je sporna Zadužnica, sukladno odredbi čl. 81. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, izgubila pravnu snagu te kao takva više nije mogla biti pravni temelj za donošenje spornog Rješenja te je već iz toga osnova sporno Rješenje nezakonito i posljedično osporavani pljenidba i prijenos nedopušteni. Slijedom navedenog, razvidno je kako sporna tražbina prestala te su stoga pljenidba i prijenos spornog iznosa nedopušteni. S tim u svezi, posve je razvidno da su navodi I. i II. tuženika o tome kako je PSN II. tuženika bez utjecaja na tražbinu posve izlišni i neosnovani.

III. Tužitelj nadalje napominje kako se na računu II. tuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 u spornom razdoblju tijekom 2013. godine nalazio novčani iznos od svega 24.900,00 kn. **Dakle, sve i da je tužitelj postupio po spornom Rješenju o ovrsi, isti je s računa II. tuženika mogao u korist I. tuženika ustegnuti iznos od svega 24.900,00 kn, s obzirom da su to bila jedina sredstva koja su se nalazila na spornom računu II. tuženika.** O navedenoj činjenici je tužitelj obavijestio ovršni sud u ovršnom postupku svojim podneskom od 20.12.2013. godine uz koji je dostavio potvrdu o stanju računa II. tuženika.

Dokaz: - prikaz prometa po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 za razdoblje 22.03.2013. do 18.12.2013. godine

- prikaz prometa po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 za razdoblje 01.01.2013. do 16.05.2013. godine

- preslika podneska tužitelja u ovršnom postupku Ovr-956/13 od 20.12.2013. godine

- priklop spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-1562/2016

- financijsko vještačenje na okolnost koliki se iznos sredstava nalazio na II. tuženikovom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 u spornom razdoblju

Slijedom navedenog, posve je razvidno kako je tužitelj mogao propustiti ustegnuti samo i jedino iznos od 24.900,00 kn od ukupno zatraženih 3.378.654,42 kn određenih Rješenjem o ovrsi 2 pa je I. tuženik očigledno namjerno u zahtjevu za izravnu naplatu specificirao cjelokupan iznos iz Rješenja o ovrsi, iako prethodno nije utvrđeno koliki je iznos tužitelj kao ovršenikov dužnik propustio izvršiti prema Rješenju o ovrsi. **Stoga, posve je**

razvidno da sporna tražbina od 3.378.654,42 kn (odnosno, od 3.353.754,42 kn – što je iznos koji preostane nakon što se oduzme iznos od 24.900,00 kn) ne samo da je prestala, već ista nikada niti nije postojala. S tim u svezi, tuženik ističe kako je i samim Rješenjem izričito naloženo tužitelju da I. tuženiku kao ovrhovoditelju „*isplati iznos, koji je propustio izvršiti prema rješenju o ovrši Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, pod brojem Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine (...)*“. Nadalje, i odredba čl. 213. u svezi odredbe čl. 201. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, dalje u tekstu: OZ) izričito propisuje da je I. tuženik kao ovrhovoditelj mogao zahtijevati od suda da naloži tužitelju kao ovršenikovom dužniku da isplati one obroke (odnosno, iznos) koji je propustio izvršiti prema Rješenju o ovrši.

Dakle, osim što je predmetno Rješenje faktički neprovedivo te je uopće upitna mogućnost i zakonitost postupanja Financijske agencije po istome (s obzirom da je izreka istoga Rješenja neodređena, iako je u ovršnom postupku dostavljen podatak o stanju sredstava na spornom računu), posve je jasno da je i po predmetnom Rješenju tužitelj, čak i ukoliko uopće egzistira tražbina I. tuženika prema II. tužitelju, u obvezi isplatiti onaj iznos koji se u datom trenutku nalazio na računu II. tuženika. Tužitelj dodatno ističe kako je sam **prijedlog podnesen na izravnu naplatu FINA-i po Rješenju i postupanje FINA-e po istome posve nezakonito, s obzirom da odredba čl. 201. st. 1. i st. 3. OZ-a izričito propisuje da se ovrha temeljem predmetnog Rješenja može tražiti samo i isključivo u istom ovršnom postupku pred sudom u kojem je to Rješenje bilo doneseno.**

Posve je logično da tužitelj ni u kojem slučaju ne bi mogao ustegnuti s predmetnog računa više od onoga što se na njemu nalazilo (što je bio iznos od 24.900,00 kn), a s obzirom da je podatak o istome dostavljen i u predmetnom ovršnom spisu, to je razvidno da I. tuženik kao ovrhovoditelj ni na koji način nije bio ovlašten zatražiti naplatu iznosa od 3.378.654,42 kn temeljem spornog Rješenja jer ne radi o iznosu koji je tužitelj propustio ustegnuti prema Rješenju o ovrši.

IV. U odnosu na navod I. tuženika da je isti imao razlučno pravo na spornom računu upisano u Upisnik sudskih i javnobilježničkih osiguranja pri Financijskoj agenciji, a za što dostavlja izvadak iz predmetnog upisnika, tužitelj ističe kako je sporni ovršni postupak pokrenut temeljem Zadužnice, dok je iz dostavljenog zaključka FINA-e uz odgovor na tužbu I. tuženika vidljivo da je založno pravo navodno upisano na temelju Sporazuma o osiguranju potraživanja solemniziranog pod OV-1712/13 od 21.02.2013. godine za navodni iznos potraživanja od 4.781.782,94 kn. S tim u svezi, tužitelj ističe kako Zadužnica na temelju koje je pokrenut ovršni postupak ni na koji način nije povezana s predmetnim Sporazumom o osiguranju potraživanja, jer su iznosi tražbina iz Zadužnice i Sporazuma o osiguranju potraživanja posve različiti (diskrepancija od više od 1.400.000,00 kn), a i sam je Sporazum izdan nakon sporne Zadužnice. Stoga, tužitelj smatra kako je tražbina iz Zadužnice odvojena tražbina od navodno osigurane tražbine založnim pravom pa, samim time, tražbina iz Zadužnice nije osigurana založnim pravom na predmetnom računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 za koji je I. tuženik dostavio izvadak iz upisnika.

S druge strane, predmetna činjenica dodatno upućuje da su pljenidba i prijenos nedopušteni. Naime, s obzirom da je prije tražbine iz Zadužnice upisano založno pravo iz Sporazuma o osiguranju OV-1712/13, to je razvidno da je i sam I. tuženik znao kako nema pravo da mu se doznači bilo kakav iznos temeljem spornog Rješenja i Zadužnice, imajući u vidu da je na predmetnom računu bilo u prethodnom redu upisano založno pravo temeljem

različite tražbine i posljedično, očigledno, različite osnove. Dakle, unatoč činjenici da je na računu broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 bilo svega 24.900,00 kn, zbog prednosnog reda založnog prava temeljem predmetnog Sporazuma o osiguranju OV-1712/13, posve je razvidno kako bi se mogla temeljem ovrhe najprije namirivati tražbina iz Sporazuma o osiguranju (a što je I. tuženik očigledno znao jer je sam disponirao s oba dokumenta), pa samim time je i I. tuženik znao da tužitelj nema obvezu ustegnuti bilo koji iznos s predmetnog računa (pa čak niti iznos od 24.900,00 kn).

Tužitelj nadalje ističe kako su navodi tuženika o tome da je činjenicu da je tražbina I. tuženika prestala mogao istaknuti tijekom ovršnog postupka posve neosnovani, s obzirom da je sporno Rješenje temeljem Zadužnice doneseno tek u 2017. godini te je odmah po podnošenju istoga na naplatu FINA-i podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim.

V. Stoga, očito je kako su navodi tuženika neosnovani.

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ
ODVIJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
ZAGREB, RADNIČKA CESTA 52
ODVIJETNIK
ZORAN ŽAKULA

Zoran
Žakula

Digitalno
potpisao:
Zoran Žakula
Datum:
2020.09.15
16:54:41®
+02'00'

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO · LAW FIRM

Poslovni broj: P-2329/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 23. rujna 2020.

Tužitelj: **SBERBANK d.d.**, Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić-odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold-R2;

Tuženik: **I. META NEKRETNINE d.o.o.**, Zagreb, Franje Milićevića 45, OIB: 93389782768 zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20

II. FELICITER d.o.o., Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb), OIB: 33362149552, zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Lozo & partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 16

PODNEŠAK

Punomoć u spisu

Poslano e-komunikacijom

Punomoćnicima tuženika dostavljeno e-mailom

Prilog pod a)

tužitelja kojim se očituje na

podnesak prvotuženika od 15.09.2020.

I. Tužitelj se ovim podneskom očituje podnesak prvotuženika od dana 15.09.2020. godine, koji je navedenoga dana dostavljen tužitelju.

II. Prvotuženik u predmetnom podnesku navodi kako je na strani prvotuženika provedena statusna promjena, i to podjela s osnivanjem novog trgovačkog društva – TONA BETONA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Franje Milićevića 45, OIB: 45759967604 (dalje u tekstu: TONA BETONA d.o.o.).

Nadalje, prvotuženik je naveo kako je Planom podjele solemniziranom dana 08.08.2018. godine od javnog bilježnika Milana Glibote pod posl. brojem OV-5368/2018 (dalje u tekstu: Plan podjele) sporno potraživanje prvotuženika pravnim sljedništvom preneseno na društvo TONA BETONA d.o.o. o čemu je obaviještena i Financijska agencija te je ista, sukladno, odgovarajućim propisima izvršila promjenu ovrhovoditelja, za što je dostavio potvrdu Financijske agencije (specifikacija izvršenja osnova za plaćanje s datumom 13.11.2019. godine).

S tim u svezi, prvotuženik navodi kako se na ovaj predmet ima primijeniti odredba čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku, ali da je sud u takvim okolnostima dužan odbiti

tužbeni zahtjev, za što prvotuženik dostavlja odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Revx-843/2014.

Predmetni navodi prvotuženika su posve neosnovani, odnosno tužitelj ističe kako se sukladno čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku ova parnica može nastaviti te da se može donijeti odluka kojom se prihvaća tužbeni zahtjev, a što se sve obrazlaže kako slijedi.

III. Tužitelj ističe kako Naslovni sud nije u obvezi odbiti tužbeni zahtjev. Naime, odredba čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku izričito glasi: „*Ako koja od stranaka otuđi stvar ili pravo o kojem teče parnica, to ne sprečava da se parnica među istim strankama dovrši.*“

Smisao predmetne odredbe je zaštititi parnične stranke u slučaju kada neka od njih, nakon započinjanja parnice, otuđi stvar ili pravo koji su predmet spora (u ovom slučaju, prvotuženik je prenio na trgovačko društvo TONA BETONA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Franje Milićevića 45, OIB: 45759967604 spornu tražbinu radi koje se provodi naplata pljenidbom i prijenosom). Na taj način prvotuženik i dalje zadržava pasivnu legitimaciju, s obzirom da je nesporno da je prvotuženik prenio spornu tražbinu na društvo TONA BETONA d.o.o. nakon pokretanja ove parnice.

Ako bi se prihvatio stav prvotuženika (da se parnica može nastaviti, ali uz odbijanje tužbenog zahtjeva), tada bi predmetna odredba čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku izgubila svaki smisao, a ujedno bi se otvorila mogućnost zloupotreba u ovakvim postupcima (koji su pokrenuti temeljem rješenja sudova o upućivanju u parnicu).

Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl. broj Rev x-843/2014 od 09.12.2014. godine, koju prvotuženik dostavlja uz svoj podnesak od dana 15.09.2020. godine, ne uređuje predmetnu situaciju.

S tim u svezi, tužitelj u spis predmeta dostavlja relevantnu sudsku praksu – i to presudu Općinskog suda u Splitu, posl. broj P Ob-1186/2015 od dana 20.04.2017. godine (dalje u tekstu: Prvostupanjska presuda) koja je donesena u usporedivom predmetu kao i ovaj (nedopuštenost ovrhe), pri čemu je III. tuženik u predmetnom postupku (Addiko bank d.d.) tijekom postupka prenio spornu tražbinu na društvo H-ABDUKO d.o.o. Zagreb (str. 4. Prvostupanjske presude). Sud je u predmetnoj Prvostupanjskoj presudi izričito naveo (str. 12. Prvostupanjske presude): „*Pozivanje tuženika pod 3. Addiko Bank d.d. (ranije Hypo Alpe Adria bank) da je predmet spora otuđio pa da u tom smislu tužiteljica nema pravni interes spram tuženika pod 3. valja kazati da je odredbom članka 195. ZPP-a propisano da se parnica može dovršiti među strankama iako je stranka otuđila stvar ili pravo o kojem teče parnica. Također je za napomenuti tuženiku pod 3. da se tužbom traži proglašenje nedopuštenim ovrhe pod poslovnim brojem Ovr-1051/11 pa da i u tom smislu se učinak ove odluke proteže na taj ovršni postupak neovisno o eventualnoj promjeni ovrhovoditelja.*“

U svezi predmetne Prvostupanjske presude, a u daljnjem tijeku predmetnog postupka Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je dana 19.11.2019. godine rješenje posl. broj Rev-451/2018 (dalje u tekstu: **Odluka VSRH**) u kojem je povodom usporedive situacije zauzeo **sljedeći stav da ustup tražbine nije razlog zbog kojeg se treba odbiti tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom** (u ovom slučaju, radi se o proglašenju nedopuštenim pljenidbe i prijenosa). Naime, u predmetnoj Odluci VSRH u svezi primjene odredbe čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku u slučajevima prijenosa tražbine zauzeto je sljedeće

shvaćanje: „Naime, ovom odredbom propisano je da otuđenje stvari i prava o kojem teče parnica nema one pravne učinke koje bi imalo da je do otuđenja došlo prije pokretanja parničnog postupka, a cilj te odredbe, pravilno shvaćene, jest, prije svega, sprječavanje zloupotreba, tj. spriječiti prestanak legitimacije za vođenje postupka stvarnim ili fiktivnim otuđenjem stvari ili prava o kojem teče parnica, odnosno o kojem ovisi rješenje u parnici kao u ovom slučaju.

Ako se odredba čl. 195. st. 1. ZPP-a shvati isključivo kao nalog da parnicu nekako treba dovršiti, onda ta odredba ostaje bez suvislog značenja – jer se i bez te odredbe podrazumijeva da se svaki sudski postupak vodi radi razrješenja spornog pravnog odnosa, što nije moguće bez dovršetka postupka.

Prema tome, okolnost da je III. tuženik "ustupio navedenu tražbinu iz ugovora o kreditu društvu H-A., d.o.o. Z." nije "sama po sebi" razlog zbog kojeg bi valjalo odbiti tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, imajući i na umu da je III. tuženik slobodno raspolagao predmetnim potraživanjem, i to (sukladno utvrđenju drugostupanjskog suda) za vrijeme trajanja ovog parničnog postupka. (...)

Suprotnim shvaćanjem otvorila bi se mogućnost zloupotreba u parničnim postupcima (a posebno u postupcima kakav je ovaj: radi proglašenja ovrhe nedopuštenom) ignoriranjem načela savjesnosti i poštenja u pravnom prometu s učinkom sprječavanja subjekata u njihovim pokušajima da ostvare svoja prava utemeljena na zakonitim očekivanjima.

Dakle, sukladno stavu VSRH posve je razvidno da u usporedivim situacijama ustupanje sporne tražbine nije razlog za odbijanje tužbenog zahtjeva radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, a analogno tome niti za odbijanje tužbenog zahtjeva radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim.

Dokaz: - presuda Općinskog suda u Splitu, posl. broj P Ob-1186/2015 od dana 20.04.2017. godine

- rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-451/2018 od 19.11.2019. godine

IV. Sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, ali i druge relevantne sudske prakse, a u svezi odredbe čl. 195. st. 1. Zakona o parničnom postupku, potrebno je uskladiti procesnopravnu situaciju s materijalnopravnom. S tim u svezi, tužitelj će ovim podneskom uskladiti svoj tužbeni zahtjev u skladu s onim što se dogodilo u skladu s novonastalim stanjem – odnosno, s činjenicom da je prvotuzenik tijekom ovog parničnog postupka otuđio tražbinu drugoj osobi.

Takvim usklađenjem procesnopravne situacije s novonastalim stanjem (s obzirom da je prvotuzenik prenio spornu tražbinu u svezi koje se zahtijeva proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim temeljem rješenja Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj Gž Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine), tužitelj ne mijenja niti istovjetnost zahtjeva, niti povećava postojeći zahtjev niti je istaknuo drugi zahtjev uz postojeći, pa se navedeno ne može smatrati objektivnom preinakom tužbenog zahtjeva.

Istovjetan stav zauzeo je, primjerice, Općinski građanski sud u Zagrebu, u svojoj odluci posl. broj Povrv-12339/16 u kojoj je naveo: „*Također, ovlaštenje za donošenje meritorne*

presude u odnosu na stranke koju su započele parnice, koje proizlazi iz odredbe čl. 195. ZPP-a dovodi do potrebe usklađenja procesnopravne pozicije stranaka s materijalno pravnom. Naime, svoju procesno pravnu poziciju stranke su u ovome postupku uskladile s novonastalom situacijom, unatoč nedopuštenoj subjektivnoj preinaci, traženjem da se isplata izvrši za korist i račun trgovačkog društva B2 Kapital. (...) S obzirom na navedeno, po stavu ovoga suda se ne radi o objektivnoj preinaci, jer je odredbom čl. 195. st. 1. ZPP-a, propisano je ako koja od stranaka otuđi stvar ili pravo o kojem teče parnica, to ne sprječava da se parnica među istim strankama dovrši, a tužitelj nije promijenio istovjetnost zahtjeva, niti je povećao postojeći ili istaknuo drugi zahtjev uz postojeći (čl. 191. st. 1. ZPP-a), nego je samo tužbenim zahtjevom zatražio da se isplata umjesto tužitelju izvrši novom vjerovniku B2 Kapital d.o.o., čime je uskladio procesnopravnu poziciju s novonastalim stanjem“.

Prilog: - presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Povrv-12339/16 od dana 04.04.2019. godine

Nadalje, tužitelj ističe kako je i Županijski sud u Zagrebu, u svojoj presudi od dana 26.09.2019. godine posl. broj GŽ-6157/18, zauzeo istovjetan stav kao i tužitelj. Tako u predmetnoj odluci Županijski sud u Zagrebu izričito navodi: „Naime, u situaciji kada tužitelj mijenja tužbeni zahtjev mijenja tužbeni zahtjev na način da nalaže isplatu za korist i na račun treće osobe B.K. d.o.o., nije riječ o preinaci tužbe budući da je člankom 191. st. 1. ZPP propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva uz postojeći. Stoga, u ovome slučaju gdje ne dolazi niti do subjektivne (jer se tuženica takvoj preinaci izričito protivila) kao niti do objektivne preinake, već tužitelj specificira tužbeni zahtjev u dijelu koji se odnosi na subjekt kojem se plaćanje ima izvršiti, nije riječ o preinaci, što pogrešno smatra sud prvog stupnja, već o specifikaciji tužbenog zahtjeva u odnosu na način izvršenja u odnosu na plaćanje. Naime, upravo uspjeh stranke u parnici, koja je tijekom postupka otuđila stvar ili pravo, u smislu odredbe članka 195. st. 1. ZPP ovisi hoće li svoje procesnopravno ovlaštenje uskladiti s novonastalom materijalnopravnom situacijom u vidu promjene tužbenog zahtjeva.“

Prilog: - presuda Županijskog suda u Zagrebu od dana 26.09.2019. godine, posl. broj GŽ-6157/18

V. S obzirom na navedeno, a imajući u vidu podnesak prvotuzenika od dana 15.09.2020. godine te njegov prijedlog da se parnica između ovoparničnih stranaka dovrši sukladno odredbi čl. 195. ZPP-a te imajući u vidu rješenje o upućivanju u parnicu doneseno od strane Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-6234/2017 od dana 12.09.2017. godine i vezanost ove parnice s predmetnim rješenjem, to tužitelj, imajući na umu odredbu čl. 195. ZPP-a i aktualnu sudsku praksu, ovim podneskom usklađuje procesnopravnu poziciju s novonastalim stanjem te predlaže Naslovnom sudu da donese sljedeću:

PRESUDU

I. Utvrđuje se nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava sa računa tužitelja na račun društva TONA BETONA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Franje Milićevića 45, OIB: 45759967604 kao pravnog sljednika I-tuženika u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem ovršne isprave – rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine, a donesenog temeljem zadužnice II-tuženika izdane I-tuženiku na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema čl. 29. st. 2.

ZOO uvećanjem za osam postotnih poena, a koju zadužnicu je potvrdio Javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20.02.2013. godine.

II. Nalaže se tuženima naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka zajedno sa zatezним kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude, a sve u roku od 8 dana.

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ
ODVIJETNIČKO DRUŠTVO d.o.o.
ZAGREB, RAZNIČKA CESTA 52
ODVIJETNIK
DAMJAN KRIVIĆ

**Damjan
Krivić**

Digitally signed
by Damjan Krivić
Date: 2020.09.23
08:44:11 +02'00'

Z A P I S N I K
s pripremnog ročišta održanog 23. rujna 2020. godine
na Trgovačkom sudu u Zagrebu

U SASTAVU
mr.sc. Radovan Dobronić
/sudac/

PRAVNA STVAR

TUŽITELJ: SBERBANK d.d., OIB: 78427478595,
Zagreb, Varšavska 9

TUŽENIK: 1. META NEKRETNINE d.o.o.,
OIB: 93389782768, Zagreb,
Franje Miličevića 45;
2. FELICITER d.o.o., OIB: 33362149552,
Sesvete, Marina Studina 40,

RADI: 3.424.140,58 kn

Hedviga Krsnik
/zapisničar/

Predsjednik vijeća otvara glavnu raspravu u 9,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Zoran Žakula, odvjetnik u društvu Gugić, Kovačić i Krivić, na temelju punomoći

ZA TUŽENIKA: 1. tuženika: Ivan Kaleb, odvjetnik iz Zagreba, na temelju punomoći
2. tuženika: Ana Ivanović, odvjetnica u društvu Lozo i partneri na temelju punomoći

Utvrđuje se da je tužitelj danas predao podnesak koji je zaprimljen neposredno pred ročište te tužitelj navodi da ga je predao i e-mailom tuženicima s time da i sada dodatno izravno predaje tuženicima te podneske.

Također se utvrđuje da je 16. rujna odnosno pred tjedan dana na sudu zaprimljen tužiteljev podnesak i tuženici potvrđuju da su primili.

Tuženici za sada samo sumarno i iz opreza navode da smatraju da je tužitelj u posljednjem podnesku kojeg su danas primili osobno preinačio tužbeni zahtjev i tome se oba tuženika protive

Prvotuženik navodi da je još u odgovoru na tužbu se usprotivio vrijednosti predmeta spora onako kako ju je naznačio tužitelj u tužbi odnosno kao iznos od 51.000,00 kuna te prvotuženik navodi da smatra da ona treba iznositi 3.378.654,42 kune i to je iznos glavnice kojeg prvotuženik potražuje od tužitelja.

Tužitelj navodi da je na računu koji je bio predmet pljenidbe u ovršnom postupku između tuženika u kojemu je prvotuženik bio ovrhovoditelj, a drugotuženik ovršenik i gdje se radilo o pljenidbi računa drugotuženog Felicitera d.o.o. otvorenog kod tužitelja se radi o tome da je u trenutku pljenidbe na tom računu bilo 24.900,00 kuna i zbog toga tužitelj smatra da on nije ni mogao niti je imao obvezu prenijeti bilo koji iznos veći od tog iznosa koji je tada bio na navedenom računu i u bitnome da nema obveze tužitelja da iz svojih sredstava isplaćuje obvezu drugotuženika prema prvotuženiku.

Oba tuženika navode da raspravljanje treba ograničiti na ono što proizlazi iz rješenja OGS Zagreb o upućivanju tužitelja u parnični postupak radi proglašenja ovrhe nedopuštenom.

Drugotuženik također prigovara naznačenom vps-u od 51.000,00 kuna. Drugotuženik stavlja prigovor promašene pasivne legitimacije i to zbog toga što je iz rješenja OGS Zagreb o upućivanju u parnicu vidljivo da ovaj sud uopće nije naveo Feliciter kao stranku ovršnog postupka te drugotuženik uopće ne zna zašto je tužitelj ovom tužbom obuhvatio i drugotuženika. Drugotuženik smatra da zbog toga prema njemu postupak treba zaključiti.

Tužitelj se protivi navodima tuženika u vezi s vps-om.

Tužitelj smatra da se ovdje ne radi o preinaci tužbenog zahtjeva i to iz razloga u danas sastavljenom podnesku.

Sud donosi

r j e š e n j e

1. Vrijednost predmeta spora se utvrđuje na 3.378.654,42 kune;
2. Nalaže se tužitelju da uplati razliku pristojbe u odnosu na onu koju je platio na vps od 51.000,00 kuna i nalog-rješenje će biti poslan tužitelju pismenim putem;
3. Tužitelju se ostavlja rok da do 23. listopada 2020. g. sastavi koncizno obrazloženje svog tužbenog zahtjeva u podnesku ne duljem od tri strane te taj podnesak neka pošalje izravno odvjetnicima tuženika;
4. Sljedeće ročište se određuje za
03. studenog 2020. godine u 10,30 sati
što stranke primaju na znanje i odriču se posebnog pisanog poziva

Dovršeno u 10,30 sati

Sudac

Stranke

_____

_____

za tužitelja:

_____

za prvotuženika:

_____

za drugotuženika:

Zapisničar

_____

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO · LAW FIRM

Poslovni broj: P-2329/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 22. listopada 2020.

Tužitelj: **SBERBANK d.d.**, Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić-odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold-R2;

Tuženik: **I. META NEKRETNINE d.o.o.**, Zagreb, Franje Milićevića 45, OIB: 93389782768 zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20
II. FELICITER d.o.o., Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb), OIB: 33362149552, zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Lozo & partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 16

PODNEŠAK

Punomoć u spisu

Dokaz pod a)

Predano e-komunikacijom (punomoćnicima tuženika dostavljeno e-mailom)

Tužitelja

I. Sukladno točki 3. raspravnog rješenja s ročišta održanog u predmetu gornjem dana 23.09.2020. godine, tužitelj ovim podneskom obrazlaže svoj tužbeni zahtjev.

II. Tužitelj je upućen da pokrene ovu parnicu zbog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona („ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka“), sukladno rješenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-6234/2017 od 12.09.2017. godine koje je dostavljeno uz tužbu (dalje u tekstu: Rješenje o upućivanju), a u kojem sam sud utvrđuje kako je tužitelj kao ovršenik osporio visinu i postojanje tražbine.

I. tuženik je kao ovrhovoditelj podnio na izravnu naplatu putem FINA-e protiv tužitelja kao ovršenika rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine (dalje u tekstu: Rješenje) kojim je naloženo tužitelju da isplati I. tuženiku obroke koje je kao ovršenikov dužnik propustio isplatiti po rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu, posl. br. Ovr-956/2013 od 25.04.2013. godine (dalje u tekstu: ROO 1), a koje ROO 1 je doneseno temeljem zadužnice koju je II. tuženik izdao I. tuženiku potvrđene od strane javnog bilježnika Zorana Jelavića iz Zagreba pod posl. brojem OV-1780/2013 (dalje u tekstu: Zadužnica). Predmetno ROO 1 doneseno je po prijedlogu I. tuženika kao ovrhovoditelja protiv II. tuženika kao ovršenika. S obzirom da tužitelj nije postupio po ROO 1, od strane Općinskog suda u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu u predmetu posl. br. Ovr-956/2013 doneseno je 05.12.2013. godine rješenje o ovrsi protiv tužitelja kao ovršenikova (ovdje II. tuženik) dužnika (dalje u tekstu: ROO 2). Detaljan prikaz odnosa između stranaka opisan je već u tužbi i u podnesku tužitelja od 15.09.2020. godine.

III. Tužitelj je istaknuo tijekom postupka kako se na računu II. tuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 u spornom razdoblju tijekom 2013. godine nalazio novčani iznos od svega 24.900,00 kn. Dakle, sve i da je postupio po spornom ROO 1, tužitelj je s računa II. tuženika mogao u korist I. tuženika ustegnuti iznos od najviše 24.900,00 kn, s obzirom da se na spornom računu II. tuženika nije nalazilo više novčanih sredstava, a o čemu je tužitelj obavijestio ovršni sud u ovršnom postupku svojim podneskom od 20.12.2013. godine uz koji je dostavio potvrdu o stanju računa II. tuženika, a iste potvrde dostavio je i podneskom od 15.09.2020. godine u ovom predmetu. Slijedom navedenog, posve je razvidno kako je tužitelj mogao propustiti ustegnuti samo i jedino iznos od 24.900,00 kn od ukupno zatraženih 3.378.654,42 kn određenih ROO 2 pa je I. tuženik očigledno namjerno u zahtjevu za izravnu naplatu specificirao cjelokupan iznos iz Rješenja o ovrsi, iako prethodno nije utvrđeno koliki je iznos tužitelj kao ovršenikov dužnik propustio izvršiti prema Rješenju o ovrsi. **Dakle, posve je razvidno da sporna tražbina od 3.378.654,42 kn (odnosno, od 3.353.754,42 kn – što je iznos koji preostane nakon što se oduzme iznos od 24.900,00 kn) ne samo da je prestala, već ista nikada niti nije postojala.** Dapače, i samim Rješenjem izričito je naloženo tužitelju da I. tuženiku kao ovrhovoditelju „isplati iznos, koji je propustio izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, pod brojem Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine od ukupno 3.378.654,42 kune (...)“, a što je u skladu i s odredbom čl. 213. u svezi s odredbom čl. 201. Ovršnog zakona. **Dakle, tužitelju je naloženo isključivo platiti iznos koji je propustio ustegnuti do maksimalnog iznosa od 3.378.654,42 kn, a ne iznos od 3.378.654,42 kn.**

Stoga, protivno je svakoj pravnoj i poslovnoj logici da bi tužitelj bio u obvezi isplatiti I. tuženiku više od onoga što se nalazilo na spornom računu, odnosno više od onoga što je mogao ustegnuti sa spornog računa u predmetnom razdoblju. Samim time, posve je razvidno da tražbina I. tuženika u iznosu od 3.378.654,42 kn ne samo da je prestala, već ista nikada niti nije postojala u tom iznosu, slijedom čega je razvidno da je ispunjen razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona.

Također, upitna je mogućnost i zakonitost postupanja Financijske agencije po istome (s obzirom da je izreka Rješenja neodređena, iako je u ovršnom postupku dostavljen podatak o stanju sredstava na spornom računu), posve je jasno da je i po predmetnom Rješenju tužitelj, čak i ukoliko uopće egzistira tražbina I. tuženika prema II. tuženiku (a ne egzistira), u obvezi isplatiti onaj iznos koji se u datom trenutku nalazio na računu II. tuženika. Tužitelj dodatno ističe kako je **postupanje FINA-e po prijedlogu za izravnu naplatu na temelju Rješenja posve nezakonito, s obzirom da odredba čl. 201. st. 1. i st. 3. OZ-a izričito propisuje da se ovrha temeljem predmetnog Rješenja može tražiti samo i isključivo u istom ovršnom postupku pred sudom u kojem je to Rješenje bilo doneseno, pa je i navedeno razlog nedopuštenosti pljenidbe i prijenosa.**

IV. Nadalje, tužitelj je u svojem prijedlogu za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa od dana 03.08.2017. godine koji je podnesen Općinskom građanskom sudu u Zagrebu dana 04.08.2017. godine, a povodom kojeg je doneseno Rješenje o upućivanju, istaknuo **prijeboj svojeg potraživanja kojeg kao ovršenik ima prema I. tuženiku kao ovrhovoditelju.** Tužitelj je istaknuo prijeboj svoje tražbine prema I. tuženiku koja je u postupku sklapanja predstečajne nagodbe nad I. tuženikom utvrđena u iznosu od 11.816.913,73 kn s tražbinom koju I. tuženik kao ovrhovoditelj ima prema tužitelju kao ovršeniku u iznosu od najviše 72.137,50 kn (iznos troškova žalbe u visini od 47.237,50 kn kako je specificirano u Rješenju te iznos od 24.900,00 kn, što predstavlja iznos koji se nalazio na računu II. tuženika i koji je tužitelj eventualno propustio ustegnuti, ako predmetna tražbina uopće egzistira). **Dakle, predmetnom izjavom o prijeboju koju je tužitelj iznio u svojem prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim prestala je**

tražbina I. tuženika, sukladno odredbi čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona, pa su i zbog toga pljenidba i prijenos nedopušteni.

Tražbina tužitelja prema I. tuženiku proizlazi iz Ugovora o kreditu br. 500894 od dana 27.11.2007. godine (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu) zaključenog između tužitelja kao Banke (pod prijašnjom tvrtkom društva: Volksbank d.d.), II. tuženika FELICITER d.o.o. kao korisnika, Joze Šarića iz Zagreba, A. Nuića 37 (sada: Ulica božura 17), OIB: 57218577979 kao jamca platca, I. tuženika kao jamca platca, Branka Nagliča, Sesvete (Grad Zagreb), Selska 49 kao založnog dužnika i Ljiljane Vučemilo iz Sesveta, Selska 29 kao založnog dužnika te iz aneksa predmetnog Ugovora o kreditu i iz Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama solemniziranog dana 27.11.2007. godine po javnom bilježniku Obreniji Ribarić pod posl. broj OV-18524/2007, koji je postao ovršan 31.03.2012. godine.

Dokaz: - preslika prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim od 03.08.2017.
- preslika Ugovora o kreditu br. 500894 od 27. studenog 2007. s aneksima
- preslika Sporazuma pod posl. brojem OV-18524/2007 s klauzulom ovršnosti
- priklop spisa Trgovačkog suda u Zagrebu, St-284/15 (stečajni postupak nad I. tuženikom)
i spisa Trgovačkog suda u Zagrebu, St-1365/19 (stečajni postupak nad II. tuženikom)
- financijsko vještačenje

V. Nastavno na sve navedeno, tužitelj ističe kako je tijekom postupka jasno naznačio da ne postoji tražbina iz Zadužnice na temelju koje je u konačnici doneseno Rješenje kao i sva druga rješenja koja su prethodila Rješenju u spornom ovršnom postupku. Tužitelj je detaljno obrazložio kako I. tuženik nikada nije prijavio tražbinu iz sporne Zadužnice u pravomoćno dovršenom postupku predstečajne nagodbe nad II. tužiteljem koji je vođen pod posl. brojem Stpn-205/15 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu – stalna služba u Karlovcu, u kojem je predstečajna nagodba zaključena 18.01.2016. godine (dalje u tekstu: PSN II. tuženika), već je I. tuženik prijavio tražbinu posve različitog iznosa od one iz Zadužnice (u iznosu od 1.819.176,79 kn). Nadalje, I. tuženik je u postupku predstečajne nagodbe koji je vođen nad I. tuženikom (dalje u tekstu: postupak PSN I. tuženika) svojim dopisom od 17.12.2014. godine (godinu i pol dana od iniciranja spornog ovršnog postupka) izričito naveo da ukupno potraživanje I. tuženika prema II. tuženiku iznosi 1.762.247,68 kn. Dakle, činjenica da I. tuženik nije prijavio tražbinu iz sporne Zadužnice u PSN II. tuženika dovodi do prestanka same tražbine, slijedom čega je i tražbina I. tuženika prema tužitelju, kao ovršenikovom dužniku, također prestala. Ukoliko je, pak, prijavljena tražbina u PSN II. tuženika, tada je sasvim jasno da je sporna Zadužnica, sukladno odredbi čl. 81. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, izgubila pravnu snagu te kao takva više nije mogla biti pravni temelj za donošenje spornog Rješenja što uzrokuje nezakonitost Rješenja, a posljedično i nedopuštenost pljenidbe i prijenosa temeljem tog Rješenja. Slijedom navedenog, razvidno je da tražbina I. tuženika prema tužitelju uopće nije egzistirala prilikom podnošenja prijedloga za izravnu naplatu spornog Rješenja.

VI. Slijedom svega navedenog, tužitelj smatra kako je razvidno da je tužbeni zahtjev osnovan te predlaže sudu da isti prihvati u cijelosti.

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

Trošak tužitelja:
Sastav podneska: 33.790,00 kn
PDV 25%: 8.447,50 kn
UKUPNO: 42.237,50 kn

Damjan Digitalno potpisao:
Krivić Damjan Krivić
Datum: 2020.10.22
17:28:28 +02'00'

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2/II
10 000 ZAGREB

NA BROJ: P-2329/18

TUŽITELJ: Sberbank d.d., OIB 78427478595, Varšavska 9, Zagreb

TUŽENICI: 1. **META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu**, OIB 93389782768, Franje Milićevića 45, Zagreb, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.
2. **FELICITER d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge**, OIB 33362149552, Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb)

Podnesak Prvotuženika

podnesak se dostavlja putem e-komunikacije
te izravno punomoćnicima stranaka

1. Prvotuženik se ovim podneskom očituje na podneske Tužitelja od 15.09.2020., 23.09.2020. te 22.10.2020. godine. Termini označeni velikim početnim slovom imaju značenje kako je to navedeno u Odgovoru na tužbu Prvotuženika te Podnesku Prvotuženika od 15.09.2020. godine.

A) PREDMET POSTUPKA

- 1) Prvotuženik prvenstveno ističe da je predmet ovog postupka utvrđivanje je li Tražbina Prvotuženika prema Tužitelju prestala na temelju Činjenice koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku iz kojeg potječe odluka o Tražbini, tj. da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio Postupak PSN prestala Tražbina Prvotuženika prema Tužitelju.
- 2) Slijedom navedenog Prvotuženik ističe da su svi navodi iz podneska Tužitelja od 15.09.2020., a koji se odnose na predmet ovog postupka, tj. utvrđivanje je li zbog Činjenice prestala Tražbina, u potpunosti neosnovani, a sve iz razloga koje je Prvotuženik detaljno obrazložio u Odgovoru na tužbu, koji se svode na dva bitna elementa:
  - a. na temelju Činjenice nije prestala Tražbina, i

- b. Činjenica nije nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku.
- 3) Nadalje, svi ostali navodi Tužitelja iz podneska od 15.09.2020. i podneska od 22.10.2020., koji se odnose:
    - a. na navodno nepostojanje tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku,
    - b. na visinu tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku te Tužitelju,
    - c. na navodni iznos koji se nalazio na računu Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318, su netočni, a još je važnije istaknuti da su svi bili predmet Postupka koji je prethodio ovom postupku (što Tužitelj i sam navodi u podnescima od 15.09.2020. i 22.10.2020.), a koji je postupak pravomoćno okončan Rješenjem ŽS ZG 2 (sve kako je Prvotuženik precizirao u Odgovoru na tužbu), stoga se o istima ne može

Stranica 1 od 3

niti treba raspravljati u ovom postupku, a niti je potrebno izvoditi bilo koji od predloženih dokaza na te okolnosti, koji su očito usmjereni na odugovlačenje ovog postupka, pa se Prvotuženik protivi izvođenju svih dokaza predloženih od strane Tužitelja na te okolnosti.

- 4) Takvo postupanje Tužitelja protivno je odredbi čl. 55. st. 3. OZ-a kojim je predviđeno da tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu, a Tužitelj je u ovu parnicu upućen radi razloga kako je naveo u Tužbi – da je uslijed Činjenice provođenja Postupka PSN-a nad Drugotuženikom prestala tražbina Prvotuženika prema Tužitelju, što je Prvotuženik osporio i detaljno u Odgovoru na tužbu obrazložio argumente tog osporavanja.
- 5) Kada bi se iz bilo kojeg razloga o bilo kojem od navoda pod a., b. ili c. točke A.3) ovog Podneska moglo ili trebalo raspravljati unutar ovog postupka, uzevši u obzir da Tužitelj u predmetnoj parnici može uspjeti samo ako bi navodi iz točke A.3) ovog Podneska (kada bi i bili relevantni) predstavljali činjenice koje Tužitelj nije mogao istaknuti u Postupku iz kojeg potječe odluka o Tražbini, a sam višekratno navodi da ih je istaknuo tijekom Postupka te da ih u konačnici Županijski sud u Zagrebu nije uzeo kao točne i relevantne, niti tada ti navodi ne bi mogli biti temelj za donošenje presude kojom bi se prihvatio tužbeni zahtjev.
- 6) U odnosu na navode iz podneska Tužitelja od 22.10.2020. u odnosu:
  - a. na navodnu upitnu mogućnost Financijske agencije da u okviru zakonske nadležnosti provodi ovrhu na temelju ovršne i pravomoćne sudske odluke,
  - b. na navodno izvršeni prijeboj potraživanja Tužitelja s potraživanjem Prvotuženikaističe se da su oba navoda neosnovana, i to:

- navod pod a. jer Rješenje ŽS ZG 2 predstavlja ovršnu odluku domaćeg suda iz čl. 209. st. 1. OZ-a na temelju koje se od Financijske agencije može zatražiti izravna naplata, a čl. 211. OZ-a predviđa da će sud odbaciti kao nedopušten prijedlog za ovrhu na novčanim sredstvima na računu na temelju isprave iz članka 209. st. 1. OZ-a, dok se čl. 201. st. 3. OZ-a na koji se poziva Tužitelj odnosi isključivo na ovrhu protiv poslodavca (pri čemu valja napomenuti da ovaj navod Tužitelj ne spominje u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, niti u Tužbi),
- navod pod b. jer Tužitelj nikada nije Prvotuženiku izjavio prijeboj kako je to predviđeno čl. 196. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018; u daljnjem tekstu: ZOO) jer se [građanskopravni] prijeboj ne vrši podneskom u sudskom postupku, već izjavom o prijeboru upućenoj drugoj strani, a pored toga i u ovom se slučaju ne bi radilo o činjenici koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u Postupku iz kojeg potječe odluka, budući da je prema podacima koje navodi sam Tužitelj, prijeboj mogao izjaviti već 31.03.2012. godine (to navodi i u Tužbi te u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim). Da je ovaj navod bespredmetan, proizlazi i iz činjenice da je navodni „prijebor“ Tužitelj istaknuo za iznos od 72.137,50 kn, dakle kad bi i bio izvršen, bio bi izvršen samo za dio Prvotuženikove Tražbine, pa se o istima ne može niti treba raspravljati u ovom postupku, a niti je potrebno izvoditi bilo koji od predloženih dokaza na te okolnosti, koji su očito usmjereni na odugovlačenje ovog postupka, te se Prvotuženik protivi izvođenju

svih dokaza predloženih od strane Tužitelja na te okolnosti.

B) PASIVNA LEGITIMACIJA PRVOTUŽENIKA I PREINAKA TUŽBE

- 1) Nastavno na činjenicu da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-18/36501-2 od dana 19.10.2018. godine, na koje je Tužitelj je izjavio pravodobnu žalbu koja je odbijena rješenjem Visokog trgovačkog suda poslovni broj Pž 7727/2018 od 09.01.2019., osnovano novo trgovačko Društvo na koje je sveopćim pravnim sljedništvom, između ostalog, preneseno i predmetno potraživanje prema Tužitelju, sve kako je opisano u podnesku Prvotuženika od 15.09.2020., na ovaj se predmet ima primijeniti odredba čl. 195. st. 1. ZPP-a, tako da prijenos predmetnog potraživanja na novo Društvo ne sprečava da se parnica među istim strankama dovrši, no isto je od utjecaja u materijalnopravnom smislu za donošenje meritorne odluke o predmetu spora, tj. sud će u takvim okolnostima dovršiti parnicu među istim strankama, ali će odbiti tužbeni zahtjev.
- 2) U odnosu na preinaku tužbenog zahtjeva izvršenog podneskom Tužitelja od 23.09.2020., a kojoj su se oba tuženika protivila na ročištu 23.09.2020., Prvotuženik ističe da ista ima elemente objektivne preinake iz čl. 191. ZPP-a, kao i elemente subjektivne preinake iz čl. 192. ZPP-a, te se Prvotuženik protivi takvoj preinaci kako na temelju čl. 191. st. 2. ZPP-a, tako i na temelju čl. 192. st. 2. ZPP-a.

- 3) U odnosu na navode iz podneska Tužitelja od 23.09.2020. te pozivanje na praksu Vrhovnog suda u predmetu Rev 451/2018, ističe se da ista nije primjenjiva na ovaj predmet, jer se navedena odluka odnosi na situaciju u kojoj je do otuđenja stvari ili prava došlo tijekom parnice u kojem slučaju takvo otuđenje moguće ne bi bilo zapreka za donošenje i drugačije presude osim odbijajuće, dok ovdje to nije slučaj. Naime, u ovom je postupku u skladu s čl. 194. st. 1. ZPP-a parnica počela u odnosu na Prvotuženika teći 27.01.2020. godine, tj. dostavom tužbe Prvotuženiku, dakle više od godinu dana nakon što je predmetno potraživanje preneseno na novo Društvo (rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-18/36501-2 doneseno je dana 19.10.2018. godine), posljedično čemu je jedina moguća odluka u ovom predmetu odbijanje tužbenog zahtjeva uslijed nepostojanja pasivne legitimacije.
- 4) Ostale odluke koje Tužitelj prilaže uz podnesak od 23.09.2020. odnose se na promjenu vjerovnika u parnicama s kondemnatornim zahtjevima te se niti na koji način ne odnose na predmetni slučaj, a kada bi se i odnosile, također bi se morala uzeti u obzir činjenica da je do prijenosa predmetnog potraživanja na novo Društvo došlo puno prije nego je parnica počela teći te da Tužitelj, iako mu je ta činjenica cijelo vrijeme bila poznata, prije početka tijeka parnice nije poduzeo radnje koje su mu bile na raspolaganju, tj. nije podneskom „usklađio procesnopravnu poziciju s novonastalim stanjem“.

2. Slijedom navedenog, Prvotuženik predlaže sudu da, kako iz razloga navedenih u Odgovoru na tužbu, tako i iz razloga navedenih u Podnesku od 15.09.2020. te ovom podnesku, odbije tužbeni zahtjev te da naloži Tužitelju da mu nadoknadi prouzročeni parnični trošak.

U Zagrebu 27.10.2020.

Prvotuženik p.p.

IVAN KALEB
2020.10.27
18:21:05 +01'00'

Stranica 3 od 3

Lozo & Partneri d.o.o.

ODVJETNIČKO DRUŠTVO

VARŠAVSKA 16, 10 000 ZAGREB, HRVATSKA

T +385 1 4870 450 F +385 1 4870 452 E info@ured-lozo.hr

OIB 03919089153

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Na broj: P – 2329/2018

Tužitelj:

SBERBANK d.d., Zagreb, Varšavska 9, OIB: 78427478595

Tuženici:

1. META NEKRETNINE d.o.o., Zagreb, Franje Miličevića 45,
OIB: 93389782768,

2. FELICITER d.o.o., Sesvete, Marina Studina 40, OIB: 33362149552
zastupan po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o.

PODNEŠAK

drugotuženika

Drugotuženik je primio podnesak tužitelja od 23. rujna 2020., kao i podnesak prvotuženika od 27. listopada 2020., kojim se isti očitovao na podnesak tužitelja.

Drugotuženik ostaje kod svih dosadašnjih navoda, a prvenstveno kod prigovora promašene pasivne legitimacije u odnosu na drugotuženika.

Također, drugotuženik ostaje i kod protivljenja preinaci tužbe, kako je to tužitelj učinio podneskom od 23. rujna 2020., s obzirom da se nedvojbeno radi, kao o objektivnoj, tako i o subjektivnoj preinaci.

Nije jasno, niti je to tužitelj u svom podnesku pokušao objasniti, zašto je tužbom u ovom predmetu obuhvaćen drugotuženik.

Naime, tužitelj je ustao tužbom radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa sa računa tužitelja na račun prvotuženika, u postupku izravne naplate temeljem rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr – 870/17.

Dakle, u pitanju je spor u vezi postupka izravne naplate, koji je pokrenut po zahtjevu prvotuženika kao ovrhovoditelja, protiv drugotuženika kao ovršenika, a što jasno proizlazi iz zahtjeva za izravnu naplatu, koji je prvotuženik predao Financijskoj agenciji u postupku izravne naplate protiv tužitelja.

Također, postupak pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu broj Ovr-6234/17, vodi se između prvotuženika kao ovrhovoditelja, te tužitelja kao ovršenika, a što jasno prozlaži iz rješenja o upućivanju u parnicu.

Da drugotuženik ima ikakve veze s predmetom Općinskog građanskog suda u Zagrebu broj Ovr-6234/17, onda bi i njemu bilo dostavljeno rješenje o upućivanju u parnicu, protiv kojeg rješenja bi imao pravo na ulaganje žalbe, a što naravno, nije slučaj.

Iz svega naprijed navedenog nedvojbeno proizlazi da drugotuženik s ovim parničnim postupkom nema nikakve veze, te da je potpuno promašeno i nepotrebno obuhvaćen ovom tužbom.

Zaključno, iako je očitovanje drugotuženika u odnosu na meritum spora suvišno, sve uzimajući u obzir promašenu pasivnu legitimaciju, a kako bi se izbjegla nepotrebna ponavljanja, drugotuženik ističe da se u svemu pridružuje navodima prvotuženika u dosadašnjem tijeku postupka, kao i u podnesku od 27. listopada 2020.

S obzirom na sve naprijed navedeno, predlaže se Naslovljenom sudu odbaciti tužbu u odnosu na drugotuženika, a podredno odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan u cijelosti, te tužitelja obvezati na naknadu prouzročеног троška парничног поступка.

U Zagrebu, 28. listopada 2020.

Feliciter d.o.o. po

Krešimir Pejić
Digitalno potpisao: Krešimir Pejić
Datum: 2020.10.28 16:58:42 +01'00'

Z A P I S N I K
s pripremnog ročišta održanog 03. studenog 2020. godine
na Trgovačkom sudu u Zagrebu

U SASTAVU
mr.sc. Radovan Dobronić
/sudac/

PRAVNA STVAR

TUŽITELJ: SBERBANK d.d., OIB: 78427478595,
Zagreb, Varšavska 9

TUŽENIK: 1. META NEKRETNINE d.o.o.,
OIB: 93389782768, Zagreb,
Franje Miličevića 45;
2. FELICITER d.o.o., OIB: 33362149552,
Sesvete, Marina Studina 40,

RADI: 3.424.140,58 kn

Hedviga Krsnik
/zapisničar/

Predsjednik vijeća otvara glavnu raspravu u 10,30 sati i objavljuje predmet raspravljanja. Rasprava je javna.
Utvrđuje se da su pristupili:

ZA TUŽITELJA: Mirko Kutleša, odvjetnik u društvu Gugić, Kovačić i Krivić, obvezuje se dostaviti punomoć u roku od 3 dana

ZA TUŽENIKA: 1. tuženika: Ivan Kaleb, odvjetnik iz Zagreba, na temelju punomoći
2. tuženika: Ana Ivanović, odvjetnica u društvu Lozo i partneri na temelju punomoći

Utvrđuje se da je nakon prošlog ročišta održanog 23. rujna 2020. g. tužitelj sastavio podnesak i predao ga 23. listopada i na njega je odgovorio prvotuženik podneskom zaprimljenim 28. listopada 2020. g. i drugotuženik podneskom zaprimljenim 29. listopada 2020. godine.

Pregledava se spis i to posebno rješenje koje je donio Županijski sud pod brojem GŽ-Ovr-870/17 od 16. svibnja 2107. godine u kojemu je navedeno da je status računa broj 2503007-101111116, poziv na broj: 0000188543 je bio dodatno definiran Sporazumom o poslovnoj suradnji od 22. veljače 2008. godine kojeg su potpisali prednik tužitelja Volksbank i ovršenik u tom predmetu – Feliciter d.o.o. te se kasnije u spisu navodi da su postojali dodatci tog Sporazuma i toga nema u ovom predmetu, a iz svega proizlazi da je u tom Sporazumu bio definiran i pravni status tog računa.

Utvrđuje se da je Sberbank Općinskom sudu u Sesvetama (strana 347 spisa) u podnesku kojeg su potpisali član uprave Dubravko-Ante Mlikotić i prokurist Milorad

Radaković navela da je račun pod brojem HR122503007101111116 poziv na broj: 0000188543/ZGB000018HRK731318 prijavljen kod HNB-a kao vlastiti račun Sberbank d.d.

Sud donosi

r j e š e n j e

1. Tužitelju se ostavlja rok do 24. studenog 2020. godine da dostavi navedeni Sporazum o poslovnoj suradnji od 22. veljače 2008. sa svim dodatcima koji su potpisani između Volksbank i Feliciter i da od HNB-a pribavi potvrdu o statusu navedenog računa kao računa koji se kod HNB-a vodi kao vlastiti račun Sberbank d.d.;
2. Tužitelj neka podnesak pošalje odvjetnicima oba tuženika;
3. Određuje se sljedeće ročište za
08. prosinca 2020. godine u 10,30 sati
što stranke primaju na znanje i odriču se posebnog pisanog poziva.

Dovršeno u 10,55 sati

Sudac

Stranke

_____
za tužitelja:

_____
za prvotuzenika:

_____
za drugotuzenika:

Zapisničar

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

26. P-2329/2018-36

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu ovog suda Radovanu Dobroniću u pravnoj stvari tužitelja: SBERBANK d.d., OIB: 78427478595, Zagreb, Varšavska 9. koga zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gugić, Kovačić & Krivić - odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52, protiv prvotuženika: META NEKRETNINE d.o.o., OIB: 93389782768, Zagreb, Franje Miličevića 45, koga zastupa Ivan Kaleb, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o. iz Zagreba, Strojarska cesta 20, protiv drugotuženika: FELICITER d.o.o., OIB: 33362149552, Sesvete, Marina Studina 40, koga zastupa Krešimir Pejić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Varšavska 16, radi utvrđenja nedopuštenosti pljenidbe i prijenosa sredstava (vps. 3.424.140,58 kuna), nakon održane glavne rasprave zaključene dana 20. siječnja 2021. godine u prisutnosti odvjetnika Zorana Žakule na strani tužitelja, odvjetnika Ivana Kaleba na strani prvotuženika i odvjetnika Krešimira Pejića na strani drugotuženika, proglašene dana 10. veljače 2021. godine

p r e s u d i o j e

1. Utvrđuje se nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava sa računa tužitelja na račun društva TONA BETONA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Franje Miličevića 45, OIB: 45759967604 kao pravnog sljednika prvotuženika u postupku izravne naplate pred Financijskom agencijom temeljem ovršne isprave – rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine, a donesenog temeljem zadužnice drugotuženika izdane prvotuženiku na iznos od 3.378.654,42 kune sa uvećanjem za zakonske zatezne kamate prema članku 29., stavku 2. ZOO-a uvećanjem za osam postotnih poena, a koju zadužnicu je potvrdio javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-1780/13 dana 20. veljače 2013. godine;
2. Nalaže se prvotuženiku da u roku od 8 (osam) dana isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 433.000,00 kuna.

i

r i j e š i o j e

1. Odbacuje se tužba u odnosu na drugotuženika Feliciter d.o.o.;

2. Nalaže se tužitelju da u roku od 8 (osam) dana isplati drugotuženiku Feliciter d.o.o. parnični trošak u iznosu od 295.662,50 kuna.

Obrazloženje

Tužitelj je 29. rujna 2017. godine Općinskom građanskom sudu u Zagrebu podnio ovu tužbu protiv oba tuženika te navodi da ga je na podnošenje tužbe uputio spomenuti OGS rješenjem broj Ovr-6234/2017 od 12. rujna 2017. godine i kojeg je tužitelje zaprimio 15. rujna te na temelju toga tužitelj obrazlaže da je podnio ovu tužbu radi proglašenja nedopuštenim pljenidbe i prijenosa sredstava, a temeljem članka 50., stavka 1., točke 9. Ovršnog zakona. Tužitelj navodi da je drugotuženi Feliciter d.o.o. izdao u korist prvotuženog Meta nekretnine zadužnicu na iznos od 3.378.654,42 kune s zakonskim zateznim kamatama, a koju je potvrdio javni bilježnik Zoran Jelavić iz Zagreba pod brojem OV-1780/13 od 12. veljače 2013. godine i na temelju ove zadužnice Feliciter je pokrenuo ovrhu na Općinskom sudu u Sesvetama protiv Felicitera i tužitelja Sberbanke kao ovršenikovog dužnika. Tužitelj navodi da je Općinski sud u Sesvetama svojim rješenjem o ovrsi broj Ovr-956/03 dana 25. travnja 2013. godine odredio ovrhu na računu Felicitera koji se vodi kod Sberbanke pljenidbom tražbine Felicitera po posebnom računu koji se vodi kod tužitelja i radi isplate spomenutog iznosa od cca 3,37 miliona kuna s zakonskim zateznim kamatama. Tužitelj obrazlaže da je spomenutom ovrhom određena pljenidba tražbine Felicitera po posebnom tzv. escrow računu tužitelja te ističe da se tužitelj očitovao navodeći da ne može postupiti po navedenom rješenju o ovrsi i nakon toga je sud 5. prosinca 2013. godine donio rješenje o ovrsi kojim je naložio Sberbanci da isplati Meta nekretnine sve obroke koje je propustio isplatiti od 25. travnja 2013. pa nadalje. Na spomenuto rješenje Sberbanka je podnijela žalbu i tim povodom Županijski sud u Zagrebu je ukinuo to rješenje o ovrsi i vratio na ponovno odlučivanje i nakon toga je Općinski sud u Dugom Selu dana 29. veljače 2016. donio rješenje kojim se odbija prijedlog Felicitera prema Sberbanci. Nakon toga Feliciter podnosi žalbu i tim povodom ŽS u Zagrebu rješenjem broj Gž Ovr-870/17 16. svibnja 2017. godine rješenjem preinačuje prvostupanjsku odluku i ponovno nalaže Sberbanci da isplati Feliciteru sve obroke koje je propustio isplatiti, sve to temeljem spomenute zadužnice od 3.378.654,42 kune. Nakon toga, Feliciter je podnio FINA-i zahtjev za izravnu naplatu temeljem spomenutog rješenja ŽS i sa računa tužitelja je na poseban račun izdvojen iznos od 6.367.756,85 kuna.

Tužitelj dalje navodi da je u tijeku spomenutog ovršnog postupka nad Feliciterom ovaj sud odobrio sklapanje predstečajne nagodbe rješenjem broj Stpn-205/15 rješenjem od 18. siječnja 2016. godine, a koje je postalo pravomoćno 21. ožujka 2016. godine. Tužitelj navodi da je tražbina Meta nekretnine prema Feliciteru dospjela 11. travnja 2011. godine i zaključuje da je stoga ovu tražbinu Meta nekretnine trebao prijaviti u postupku predstečajne nagodbe nad Feliciterom do dana 11. svibnja 2015. godine, tužitelj se poziva na članak 81. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi te zaključuje da od dana nastupa pravnih posljedica predstečajne nagodbe tražbina Meta nekretnine prema Feliciteru iznosi nagođenih 1.819.176,79 kuna s tim da je plaćanje ovog iznosa odgođeno na rok od deset godina tj. do 22. ožujka 2026. godine. Sberbanka zaključuje da je ujedno time ona oslobođena plaćanja iznosa po ispravi koja je temelje ovog postupka i to stoga jer je na temelju predstečajne nagodbe dužnik-Feliciter oslobođen obveze platiti vjerovniku – Meta Nekretnine iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rok plaćanja je odgođen u skladu s predstečajnom nagodbom. Nakon toga, tužitelj navodi da je Meta nekretnine kao vjerovnik naveo u postupku predstečajne nagodbe nad Feliciterom da ima potraživanje prema Feliciteru u iznosu od 1.762.247,68 kuna ukupno. Sberbanka dalje navodi u tužbi da je sklopila Ugovor o kreditu od 27. studenog 2007. godine i Sporazum radi osiguranja zasnivanjem založnog

prava te da je temeljem ovog Ugovora Sberbanka vjerovnik kako prema Meta nekretnine tako i prema Feliciteru koji nisu podmirili svoj dug prema tužitelju. Sberbanka navodi da je njoj u predstajnom postupku nad Meta nekretnine priznato potraživanje od 11.816.913,73 kune, a u postupku predstečajne nagodbe nad Feliciterom Sberbanci je priznato potraživanje u iznosu od 12.173.958,34 kune. Tužitelj zaključuje da u svakom slučaju ima protupotraživanje prema svakom od dva tuženika koje višestruko premašuje iznos od 6.367.756,85 kuna koji je 2. kolovoza 2017. zaplijenjen i izdvojena na poseban račun temeljem rješenja ŽS u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine. Zbog toga tužitelj u bitnome predlaže da se proglasi nedopuštena navedena ovrha na temelju spomenutog rješenja ŽS u Zagrebu.

OSG Zagreb se rješenjem od 19. veljače 2018. oglasio stvarno nenadležnim i ustupio predmet ovom sudu, ali se Sberbanka žalila na ovo rješenje i time je postupak samo dodatno nepotrebno produljen sve dok ŽS u Zagrebu nije odbio tu tužiteljevu žalbu rješenjem broj Gž-3602/18-2 od 10. srpnja 2018. godine i tek nakon toga ovaj sud je 20. rujna 2018. godine primio ovaj predmet, iako bez potrebno broja primjeraka tužbe da bi uopće mogao uručiti tuženicima jer je OGS Zagreb vjerojatno neke primjerke zadržao u svom pomoćnom omotu. Nakon ovih tehničkih problema tužba je dostavljena tuženicima koji su predali odgovor na tužbu i to Meta nekretnine dana 14. veljače 2020. godine i Feliciter dana 18. veljače 2020. godine, na sudu zaprimljeno 19. veljače 2020. godine.

U odgovoru na tužbu Meta nekretnine iznose kronologiju ovršnog postupka iz kojeg je proizašao ovaj spor te pored ovih činjenica iznosi stajalište da postupak predstečajne nagodbe nad drugotuženim Feliciterom ne utječe na tražbinu Meta nekretnine prema Feliciteru zbog toga što je u upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja kod FINA-e dana 26. veljače 2013. godine upisano založno pravo u korist Meta nekretnine na tražbini Felicitera po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 prema Sberbanci za iznos od 4.781.782,94 kune, dalje Meta nekretnine navode da su pored toga i rješenjem o ovrsi stekle založno pravo na tražbini Felicitera prema Sberbanci po istom računu i zbog toga je Meta nekretnine postao razlučni vjerovnik i u odnosu na njega zbog toga postupak prisilne nagodbe nad Feliciterom nije utjecao na pravo Meta nekretnine da svoju osiguranu tražbinu namiruje neovisno o postupku predstečajne nagodbe, a zbog čitavog mnoštva činjenica to se ovdje odmah komentira tako da se ova pravna argumentacija Meta nekretnine ocjenjuje kao načelno ispravna. Na kraju odgovora na tužbu Meta nekretnine iznose stav da u ovom slučaju da bi tužba bila osnovana činjenice na koje se tužitelj poziva kao razlog nedopuštenosti ovrhe trebaju nastati u vrijeme kada tužitelj više nije mogao te činjenice istaknuti u postupku koji je prethodio donošenju ovršne isprave. Meta nekretnine navode da se ponovljeni prvostupanjski (misli na ovršni postupak) vodio između donošenja rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Ovr-841/14-2 od 11. studenog 2014. godine i donošenja rješenja prvostupanjskog suda – Općinski sud u Sesvetama broj Ovr-1562/16 od 29. veljače 2016. godine te Meta nekretnine ukazuju da Sberbanka tijekom tog razdoblja nije isticala tvrdnju da bi potraživanje Meta nekretnina trebalo biti zahvaćeno odredbama rješenja o predstečajnoj nagodbi kako u pogledu visine tako i u pogledu dospjeća.

Drugotuženi Feliciter u odgovoru na tužbu prigovara naznačenoj vrijednosti predmeta spora te ističe da ju je tužitelj odredio znatno prenisko (na iznos od 51.000,00 kuna) i Feliciter smatra da je prava vrijednost predmeta spora koja je realna iznos za koji tužitelj traži utvrđenje nedopuštenosti pljenidbe, a to je 3.378.654,42 kune. Feliciter navodi da su pljenidba i prijenos novčanog iznosa određeni na temelju rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17. Feliciter smatra da je postupak predstečajne nagodbe potpuno irelevantan za ovaj

predmet i da nema nikakvog utjecaja na dopuštenost pljenidbe i prijenosa temeljem pravomoćnog i ovršnog rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17.

Prvotuženi Meta nekretnine je 15. rujna 2020. godine predao ovom sudu podnesak (strana 430-449 spisa) u kojemu navodi da je na strani Meta nekretnine došlo do statusne promjene i to podjele s osnivanjem novog trgovačkog društva – Tona betona d.o.o. i da je na novo društvo planom podjele preneseno i predmetno potraživanje Meta nekretnina prema tužitelju, a uvidom u priloženu dokumentaciju odnosno plan podjele može se razabrati da je Meta nekretnine u tijeku ovog parničnog postupka odnosno 8. kolovoza 2018. godine prenio potraživanje koje Meta nekretnine ima prema Sberbanci i to na temelju rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine u iznosu od 6.595.315,03 kune i tu podjelu kao i ovaj podnesak ovaj sud tumači kao pokušaj Meta nekretnine da suštinski pokuša izbjeći ovaj spor. Međutim, ovaj spor je proistekao iz rješenja o ovrsci u kojemu su Meta nekretnine bile naznačene kao ovrhovoditelj i stoga nakon upućivanja Sberbanke u parnicu protiv Meta nekretnine kao ovrhovoditelja naknadna subjektivna preinaka u procesnom smislu nije moguća niti su bitne ovakve kasnije i to dobrovoljne statusne promjene u kojima su Meta nekretnine vlastitom odlukom odlučile napraviti spomenutu statusnu promjenu, a novo društvo Tona betona d.o.o. će se u odnosu na rezultat ovog postupka smatrati univerzalnim sljednikom na kojeg se protežu pravni učinci ove presude.

Parnične stranke su u nastavku postupka predale brojne podneske te su iznosile brojne činjenice iz ovršnog postupka iz kojeg je ova tužba proistekla, ali do kraja nije potpuno jasno da li su time uspjele pojasniti situaciju ili su samo otežale utvrđivanje bitnih činjenica, a koje su dovele do činjeničnog i pravnog zapleta koji je na kraju rezultirao ovom tužbom.

Tužitelj je tako i na isti način kao u tužbi obrazlagao odnosno nastojao dovesti u vezu postupanje Meta nekretnina u postupku predstečajne nagodbe nad Feliciterom kojeg je vodio ovaj sud pod brojem Stpn-205/15 i tako je u kazivao da su Meta nekretnine u tom postupku prijavile tražbinu potpuno različitog iznosa od one iz zadužnice odnosno iznos od 1.819.176,79 kuna. Tužitelj dalje ističe kako Meta nekretnine nisu prijavile tražbinu iz sporne zadužnice, međutim važnijim od toga ovaj sud ocjenjuje navod tužitelja da se na spomenutom računu Felicitera broj 0000188543/ZGB000018HRK731318 u spornom razdoblju tijekom 2013. godine se nalazio iznos od svega 24.900,00 kuna. Sberbanka zaključuje da sve i da je postupila po spornom rješenju o ovrsci mogla je sa računa Felicitera u korist Meta nekretnina ustegnuti iznos od svega 24.900,00 kuna s obzirom da su to bila jedina sredstva koja su se nalazila na spornom računu Felicitera i Sberbanka navodi da je o toj činjenici obavijestila Ovršni sud u ovršnom postupku svojim podneskom od 20. prosinca 2013. godine uz kojeg je dostavila potvrdu o stanju računa drugotuženog Felicitera. Sberbanka ističe da se u rješenju Županijskog suda kojim je naloženo Sberbanci da Meta nekretninama kao ovrhovoditelju "isplati iznos, koji je propustio izvršiti prema rješenju o ovrsci Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu pod brojem Ovr-956/13 od 23. travnja 2013. godine." ne nalaže isplata konkretnog iznosa i zaključuje da je imao obvezu isplatiti onaj iznos koji se u danom trenutku nalazio na računu Felicitera. Sberbanka dodatno ističe da je prije tražbine iz zadužnice koja je bila temelj pokretanja ovrhe je bilo upisano založno pravo iz Sporazuma o osiguranju broj OV-1712/13 te ističe da su i Meta nekretnine znale da nemaju pravo da im se doznači bilo kakav iznos temeljem spornog rješenja i zadužnice, imajući u vidu da je na predmetnom računu bilo u prethodnom redu upisano založno pravo temeljem različite tražbine i različite osnove te ističe da bi se temeljem ovrhe trebala najprije podmirivati tražbina iz Sporazuma o osiguranju koji je Meta nekretninama poznat, a ovaj prigovor je

načelno točan. Isto tako, Sberbanka je odgovorila Meta nekretninama na njihov navodi iz odgovora na tužbu te Sberbanka ističe da je rješenje Županijskog suda temeljem zadužnice donijeto tek u 2017. godini i Sberbanka je odmah po podnošenju tog rješenja na naplatu FINA-i podnijela prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a ovo obrazloženje ovaj sud odmah ocjenjuje kao osnovano s obzirom da je prije toga rješenjem prvostupanskog suda postupak ovrhe bio obustavljen.

U vezi s prethodno spomenutom statusnom promjenom koju je svojom voljom inicirao i provelo prvotuzeno društvo Meta nekretnine tužitelj je reagirao tako što je u podnesku zaprimljenom 23. rujna 2020. godine (strana 478-482 spisa) uskladio tužbeni zahtjev s novonastalim stanjem tako što je u izreci zatražio da se utvrdi nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava sa računa tužitelja na račun društva Tona betona d.o.o. kao pravnog sljednika prvotuzenog društva Meta nekretnine d.o.o. te ova preinaka je ocijenjena kao dopuštena i ona čak i nije presudna s obzirom da je društvo Tona betona u ovom slučaju pravni sljednik za sve što se događa temeljem sporne ovrhe, a i prvotuzeno društvo Meta nekretnine i dalje ostaje u obvezi kao stranka-ovrhovoditelj iz ovršnog postupka.

Na ročištu održanom 23. rujna 2020. godine tuženici su naveli kako smatraju da je tužitelj na gore navedeni način napravio preinaku tužbenog zahtjeva te su izjavili da se tome protive, ali to u ovom slučaju nije točno i ne mogu se tome protiviti pogotovo stoga što je činjeničnu promjenu svojevoljno napravilo društvo Meta nekretnine. Međutim, prigovor nerealno naznačene vrijednosti spora je usvojen i rješenjem je ona utvrđena u iznosu od spomenutih 3.378.654,42 kune. Na ovom ročištu drugotuženi Feliciter je prvi puta izjavio prigovor promašene pasivne legitimacije te ističe da iz rješenja OGS Zagreb o upućivanju tužitelja u parnicu je vidljivo da spomenuti sud uopće nije naveo Feliciter kao stranku ovršnog postupka i stoga Feliciter navodi da uopće ne zna zašto je tužitelj ovom tužbom obuhvatio i njega.

Na temelju rješenja tužitelj je predao podnesak zaprimljen na sudu 23. listopada 2020. u kojemu je na koncizan način obrazložio sve bitne činjenice s obzirom da u predmetu koji već ionako ima previše činjenica nije svrsishodno pretjerano opsežnim podnescima i priložima dodatno komplicirati spor nego se treba koncentrirati na bitno. U ovom podnesku Sberbanka navodi da je Meta nekretnine podnio na izravnu naplatu putem FINA-e protiv Sberbanke kao ovršenika spomenuto rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine i kojim je naloženo Sberbanci da isplati Meta nekretninama obroke koje je Sberbanka kao ovršenikov dužnik – dužnik Felicitera propustio isplatiti po rješenju Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/2013 od 25. travnja 2013. godine i koje je doneseno temeljem zadužnice koju je Feliciter izdao u korist Meta nekretnina i koju je javni bilježnik Zoran Jelavić ovjerio pod brojem OV-1780/2013. Tužitelj navodi da se na računu Felicitera čiji broj je prethodno naveden u spornom razdoblju tijekom 2013. godine nalazio iznos od svega 24.900,00 kuna i to je iznos kojeg je Sberbanka mogla najviše ustegnuti s računa Felicitera u korist Meta nekretnina te Sberbanka ponovno ističe da je o tome obavijestila Ovršni sud u ovršnom postupku podneskom od 20. prosinca 2013 godine uz potvrdu o stanju računa Felicitera. Sberbanka ukazuje na ono što je prethodno navedeno, dakle da se u rješenju Županijskog suda nalaže Sberbanci da isplati iznos kojeg je propustila izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/13 od ukupno 3.378.654,42 kune. Sberbanka ističe da je u svom prijedlogu za proglašenje nedopuštenom pljenidbe i prijenosa kojeg je predala OGS Zagreb, a povodom kojeg je doneseno rješenje o upućivanju u parnicu, istaknula prijebaj svog potraživanja kojeg Sberbanka ima prema Meta nekretninama te ukazuje da je u postupku predstečajne nagodbe nad Meta nekretninama Sberbanci priznata tražbina u iznosu

od 11.816.913,73 kune i ovu tražbinu Sberbanka je stavila u prijeboj s tražbinom Meta nekretnina prema Sberbanci i to u iznosu od najviše 72.137,50 kuna, a radi se o zbroju troškova žalbe u iznosu od 47.237,50 kuna te spomenutom iznosu od 24.900,00 kuna koji se nalazio na računu Felicitera. Sberbanka obrazlaže da ova tražbina Banke prema Meta nekretninama proizlazi iz Ugovora o kreditu broj 500894 od 27. studenog 2007. godine kojeg je sklopila Volksbank d.d. kao pravni prednik Sberbanke te Feliciter kao korisnik kredita te dvije fizičke osobe kao solidarni jamci (jamac platac – Branko Naglič i Ljiljana Vučemilo), a potpisan je i Aneks ovog Ugovora i Sporazum radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava kojeg je solemnizirao 27. studenog 2007. godine javni bilježnik Obrenija Ribarić pod brojem OV-18524/2007 i koji je postao ovršan 31. ožujka 2012. godine. Na kraju tužitelj iznosi pojedine činjenice u vezi s predstečajnom nagodbom nad Feliciterom te ukazuje da su Meta nekretnine prijavile u tom postupku tražbinu potpuno različitog iznosa od onog iz zadužnice (riječ je o iznosu od 1.819.176,79 kuna), dok tražbinu iz sporne zadužnice Meta nekretnine nisu prijavile.

Meta nekretnine su 28. listopada 2020. godine dostavile svoje očitovanje na ukupno tri podneska tužitelja. Meta nekretnine osporavaju tvrdnju tužitelja da ne postoji tražbina Meta nekretnina prema Feliciteru, smatra da su prigovori Sberbanke bili predmet postupka koji je prethodio ovom postupku i koji je pravomoćno okončan rješenjem Županijskog suda u Zagrebu, ukazuje da je Sberbanka upućena na parnicu zbog tvrdnje da je zbog postupka predstečajne nagodbe nad Feliciterom prestala i tražbina Meta nekretnina prema Sberbanci. Feliciter je u podnesku zaprimljenom 29. listopada 2020. godine ponovio da nema nikakve veze s predmetom OGS Zagreb broj Ovr-6234/17 te da se taj ovršni postupak vodio između Meta nekretnina kao ovrhovoditelja i Sberbanke kao ovršenika i stoga ističe da Feliciter nema nikakve veze s ovim parničnim postupkom te da je potpuno promašeno i nepotrebno obuhvaćen ovom tužbom.

Na ročištu održanom 3. studenog 2020. godine ovaj sud je utvrdio pregledavajući spis sljedeće: "Pregledava se spis i to posebno rješenje koje je donio Županijski sud pod brojem Gž-Ovr-870/17 od 16. svibnja 2107. godine u kojemu je navedeno da je status računa broj 2503007-101111116, poziv na broj: 0000188543 je bio dodatno definiran Sporazumom o poslovnoj suradnji od 22. veljače 2008. godine kojeg su potpisali prednik tužitelja Volksbank i ovršenik u tom predmetu – Feliciter d.o.o. te se kasnije u spisu navodi da su postojali dodatci tog Sporazuma i toga nema u ovom predmetu, a iz svega proizlazi da je u tom Sporazumu bio definiran i pravni status tog računa.

Utvrđuje se da je Sberbank Općinskom sudu u Sesvetama (strana 347 spisa) u podnesku kojeg su potpisali član uprave Dubravko-Ante Mlikotić i prokurist Milorad Radaković navela da je račun pod brojem HR122503007101111116 poziv na broj: 0000188543/ZGB000018HRK731318 prijavljen kod HNB-a kao vlastiti račun Sberbank d.d.", a na temelju takvog uvida donijeto je rješenje pod točkom 1. koje glasi: "Tužitelju se ostavlja rok do 24. studenog 2020. godine da dostavi navedeni Sporazum o poslovnoj suradnji od 22. veljače 2008. sa svim dodatcima koji su potpisani između Volksbank i Feliciter i da od HNB-a pribavi potvrdu o statusu navedenog računa kao računa koji se kod HNB-a vodi kao vlastiti račun Sberbank d.d."

Postupajući po ovom rješenju tužitelj je 25. studenog 2020. godine dostavio podnesak uz kojeg je priložio zatraženu dokumentaciju te je predao Sporazum o poslovnoj suradnji kojeg su 22. veljače 2008. godine sklopili Volksbank i Feliciter, a nakon toga su sklopljena i tri dodatka ovog Sporazuma i to: 29. srpnja 2009. godine, 23. studenog 2009. i 24. siječnja 2011. godine. Sberbanka obrazlaže da je ovim Sporazumom bio, između ostalog, definiran i

poseban status računa broj 0000188543/ZGB000018HRK731318, a koji je bio prijavljen kod HNB-a kao poseban račun pod određenim brojem. Sberbanka ukazuje na članak 10., stavak 2. Sporazuma kojim je izričito definirano kako su: "sve strane ovog Sporazuma suglasne da će se sredstva svih kupaca samostalnih stambenih jedinica u sklopu građevina ... uplaćivati i izdvajati na poseban račun u banci – broj žiro-računa banke: 2503007-1011111116 s pozivom na broj 0000188543." Sberbanka ukazuje da je člankom 10., stavkom 3. ugovoreno da su sva sredstva na posebnom računu založena u korist Sberbanke radi osiguranja njenih tražbina iz Ugovora o kreditu broj 500894 i u vezi s njim te se navodi da partner odnosno Feliciter ne smije bez izričitog odobrenja banke raspolagati sredstvima po tom računu te Sberbanka ima pravo podmiriti svoje potraživanje u bilo kojem trenutku izvansudskim putem, a u članku 10., stavku 4. Sporazuma je ugovoreno da je banka ovlaštena s posebnog računa prvenstveno obavljati plaćanja radi podmirenja svih dospjelih tražbina iz Ugovora o kreditu te iz Sporazuma. Stavak 4. članka 10. Sporazuma je bio predmet izmjene u dodatku 2 i 3 i to na način da je dodatno navedeno da je banka ovlaštena obavljati plaćanja radi financiranja gradnje građevina te se precizira način tih plaćanja te se precizira da plaćanje sa posebnog računa radi financiranja gradnje građevina su moguća samo na temelju pisanog zahtjeva partnera – Felicitera koji mora biti dostavljen banci najkasnije dva radna dana prije namjeravanog plaćanja uz priloženu situaciju/račun/predračun ovjereno od strane financijskog nadzora prihvatljivog za Banku. Tužitelj komentira ove odredbe tako što navodi da je iz njih razvidno kako je temeljem Sporazuma i njegovih dodataka ugovoreno da se radi o posebnom računu koji se vodi kod tužitelja-Sberbanke pod OIB-om tužitelja-Sberbanke radi podmirenja dugova Felicitera prema izvođačima radova s osnove gradnje obiteljskih kuća u nizu i pristupne ceste te radi podmirenja tražbine Sberbanke koju ona ima prema Feliciteru. Tužitelj je dodatno napomenuo da je ovaj posebni račun koji se vodi pod OIB-om tužitelja kao takav prijavljen HNB-u odnosno navodi da je Sberbanka obavijestila HNB da se radi o posebnoj vrsti računa koja se vodi pod OIB-om tužitelja te ističe da se u kontnom planu HNB-a takav računa evidentira i na njemu se iskazuju primljene ostale uvjetne uplate kunskih redstava, koja se stavljaju na raspolaganje poslovnom subjektu po ispunjenju određenih uvjeta koji su definirani Ugovorom s bankom, na temelju kojeg se otvara i vodi uvjetni povjerenički ("escrow") račun. Sberbanka zaključuje da sporni posebni račun nije predstavljao transakcijski račun Felicitera nego se upravo suprotno radi o računu tužitelja – Sberbanke koji je kao takva bio prijavljen HNB-u te je bilo navedeno da se on vodi pod OIB-om tužitelja, a dodatno je tužitelj prethodno naglasio da je FINa odbila u prvi mah provedbu rješenja o ovrsi na tom računu s obzirom da on nije ni ulazio u kategoriju redovnog računa Felicitera.

Drugotuženi Feliciter je predao podnesak zaprimljen 7. prosinca 2020. godine te u njemu ponovno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, a uz obrazloženje koje je puno nerazumijevanja onog što je ugovoreno Sporazumom, a tiče se pravnog statusa ovog posebnog računa.

U svom posljednjem podnesku zaprimljenom 7. siječnja 2021. godine tužitelj je pokušao rezimirati svoje stajalište. Tužitelj započinje kronologiju događaja sklapanjem Ugovora o kreditu i Sporazuma radi zasnivanja založnog prava, ističe da je zbog specifičnosti poslovnog odnosa je sklopljen navedeni Sporazum o poslovnoj suradnji između Volksbanke i Felicitera dana 22. veljače 2008. godine uz tri dodatka i ovim Sporazumom je definiran poseban status računa kod HNB-a kojeg treba smatrati povjereničkim (escrow) računom koji se vodi pod OIB-om tužitelja te su sredstva na ovom računu izuzeta od sredstava kojima Feliciter može raspolagati. Feliciter je izdao u korist Meta nekretnina zadužnicu koju je ovjerio javni bilježnik Zoran Jelavić i temeljem ove zadužnice Meta nekretnine su pokrenule ovršni postupak protiv Felicitera, a u tom ovršnom postupku Sberbanka je imala status

ovršnikovog dužnika s obzirom da je vodila račun Felicitera. Kada je Sberbanka primila prvo rješenje na posebnom računu je bio iznos od svega 24.900,00 kuna te ističe da sve i da je postupio po tom rješenju ne bi mogao ustegnuti više od 24.900,00 kuna, ali je Sberbanka obavijestila Ovršni sud podneskom u ovršnom postupku od 20. kolovoza 2013. godine da ne može postupiti po rješenju o ovrsi zato što navedeni posebni račun ne predstavlja transakcijski račun Felicitera nego je riječ o računu tužitelja. Nakon toga slijedi jedan složeni slijed postupaka sudova u ovršnom postupku: Općinski sud u Sesvetama rješenjem broj Ovr-956/13 nalaže Sberbanci da isplati Meta nekretninama sve obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema rješenju tog istog suda od 25. travnja 2013. godine, povodom žalbe Sberbanke Županijski sudu Zagrebu pod brojem Gž Ovr-841/14 od 11. studenog 2014. godine ukida rješenje Općinskog suda i predmet vraća na ponovni postupak i u ponovljenom postupku Općinski sud u Dugom Selu rješenjem broj Ovr-1562/16 od 29. veljače 2016. godine odbija ovršni prijedlog Meta nekretnina i obustavlja ovrhu, a na to rješenje su se žalile Meta nekretnine i tim povodom Županijski sud u Zagrebu donosi rješenje broj Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine i nalaže Sberbanci da isplati Meta nekretninama obroke koje je propustio isplatiti po rješenju Općinskog suda u Dugom Selu od 25. travnja 2013. godine.

Ovaj sud je već na ročištu održanom dana 8. prosinca 2020. godine naveo sljedeće: "Vrši se uvid u spis te se utvrđuje da je tužitelj uz zadnji podnesak priložio relevantni Sporazum o poslovnoj suradnji kojeg je sklopio tužitelj odnosno pravni prednik Volksbank i Feliciter i bitan je članak 10., stavak 2. odnosno Aneksi tog Sporazuma kojih ima ukupno tri i po tome nije sporno da su na ovaj način banka i Feliciter ugovorili vođenje povjereničkog (escrow računa) i za taj račun je već prije bilo navedeno da ga FINA nije vodila kao standardni račun društva Feliciter i sada je tužitelj dostavio potvrdu HNB-a o posebnom statusu tog računa. Sredstva na takvom računu su u pogledu vlasništva uvijek sredstva korisnika računa-ovdje Feliciter i to nije pojmovno sporno, ali se radi o tome da dok je takav Ugovor o vođenju povjereničkog računa na snazi da je mogućnost raspolaganja tim sredstvima korisniku ograničena ili čak privremeno onemogućena odnosno tim sredstvima na temelju Ugovora i povjerenja obje strane u treću osobu – banku upravlja banka pod Ugovorom definiranim uvjetima i sredstva na tom računu nisu za to vrijeme slobodno raspoloživa odnosno izuzeta su iz sredstava na redovnom računu kojima korisnik može slobodno raspolagati."

Uvidom u rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine utvrđeno je da se njime nalaže Sberbanci isplata iznosa koji nije točno definiran nego se navodi da se nalaže Sberbanci isplata iznosa koju je ona propustila izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine, od ukupno 3.378.654,42 kune. Ova izreka rješenje je jedino što postaje pravomoćno, dakle ovrha je određena na način koji nije određen u dovoljnom stupnju da bi ovakvo rješenje bilo nesporan ovršni naslov s točno određenom kondemnacijom, dakle da se Sberbanci nalaže isplata točno definiranog iznosa onda više ne bi bilo ni potrebe niti dopušteno utvrđivati koji je to iznos kojeg je Sberbanka propustila isplatiti. Prema tome, dopušteno je Sberbanci dokazivati da nije ništa propustila izvršiti prema citiranom rješenju o ovrsi, a u ovom slučaju Sberbanka je uspjela dokazati da nije ništa propustila izvršiti, pa čak ni navedeni skroman iznos sredstava na tom računu od 24.900,00 kuna nije bila dužna zaplijeniti odnosno prenijeti u korist Meta nekretnina. Uvidom u obrazloženje Županijskog suda u Zagrebu moguće je utvrditi da je u početnoj fazi ovršnog postupka pokrenutog na temelju zadužnice FINA odbila provesti ovrhu po navedenom posebnom računu od Sberbanke (escrow) navodeći da taj broj računa nije dostavljen od strane Banke u sustav Jedinog registra računa i stoga je prilikom novog podnošenja prijedloga za ovrhu na ovom posebnom računu došlo do pogreške, a jedini koji je

ispravno postupio bio je sud u Dugom Selu kada je rješenjem od 29. veljače 2016. godine broj Ovr-1562/16 odbio prijedlog Meta nekretnina za donošenja rješenja o ovrsi na tom posebnom računu. Iz obrazloženja Županijskog suda također proizlazi da je ovaj sud status ovog posebnog računa utvrđivao kroz kategoriju vlasništva i to kod ove vrste poslova nije potrebno. Naime, nije ovdje presudno pitanje da li su ta sredstva na posebnom računu vlasništvo Felicitera nego je bitno ono što su Feliciter i Sberbanka (Volksbank) ugovorile u Sporazumu i kod toga je bitno ono što se navodi u samom Sporazumu a naročito je važan članak 10. sa svim dodatcima kao i stavak 7. članka 10. u kojemu se Feliciter odrekao zahtjeva da se sredstva na posebnom računu koriste i ISPLAĆUJU za bilo koju drugu svrhu i uz bilo koje druge uvjete osim onih koji su ugovoreni u tom članku. Prema tome, radi se o tome da su poslovna banka i korisnik kredita ugovorili ovaj posebni povjerenički (escrow) račun i radi se o jednoj kreaciji poslovne prakse koja prilično dobro funkcionira, iako se taj račun posebno nigdje u Ovršnom zakonu ne navodi kao onaj koji će već ex lege biti izuzet iz ovrhe. Međutim, ono što je bitno je da se preko tog računa regulira tijek novca i njegovo korištenje za točno definiranu svrhu, a ovdje je dogovoreno da će kupci samostalnih stambenih jedinica uplaćivati cijenu za kupljene stanove na ovaj posebni escrow račun, ta sredstva su odmah založena u korist Sberbanke radi osiguranja njenih tražbina temeljem Ugovora o kreditu te Banka ima pravo podmiriti svoje tražbine izvansudskim putem iz tih sredstava, ali je isto tako dogovoreno da su sa ovog escrow računa dopuštena i moguća plaćanja radi financiranja izgradnje samih zgrada – građevina, a na temelju uredne dokumentacije koju dostavlja Feliciter i koju treba ovjeriti financijski nadzor Banke. Dok je navedeni Sporazum na snazi sredstva na tom escrow računu nisu slobodno raspoloživa, ona su zato izuzeta i stavljena na poseban račun koji se čak vodi i kao zaseban račun te istom nakon što čitav posao bude dovršen eventualni višak pripada Feliciteru kao vlasniku, ali to je nebitno za ovu situaciju odnosno za pravilnu ocjenu trebalo je uočiti da Feliciter uopće nema pravo raspolaganje ovim sredstvima, jer su ona na temelju Ugovorne volje Sberbanke i Felicitera na opisani način izdvojena i cilj je toga da se sredstva koja uplaćuju kupci Felicitera uplaćuju na poseban račun kojeg u tehničkom smislu vodi Sberbanka i iz tih sredstava se podmiruju obveze kako temeljem kredita tako i obveze Felicitera prema izvođačima radova. Prema tome, kako zbog navedenog Ugovora-Sporazuma o poslovnoj suradnji tako i zbog postojanja već uhodane poslovne prakse bilo je pogrešno olako prijeći preko toga da je FINA odbila u prvi mah provesti ovrhu na tom računu, jer su za to postojali valjani tehnički i pravni razlozi, a koji su poslije zanemareni u brojnim sukcesivnim rješenjima donijetim u ovršnom postupku. Sberbanka nije smjela provesti prijenos ni spomenutih 24.900,00 kuna koji su se nalazili na tom escrow računu, a pogotovo nije bila obvezna iz svojih sredstava isplatiti Meta nekretninama obvezu Felicitera prema Meta nekretninama i konačni rezultat da je zbog svih navedenih razloga blokiran račun Sberbanke u opisanoj situaciji je u cijelosti kako činjenično tako i pravno neutemeljen. Do pogreške je došlo upravo stoga što se nije vodilo računa da su sredstva na tom posebnom računu izuzeta od svake mogućnosti raspolaganja izvan one svrhe za koju su ona posebno i izdvojena na poseban račun. Pogotovo je besmisleno da je žiro-račun Sberbanke blokiran za iznos od preko 6 miliona kuna i to od strane Meta nekretnina koje to istoj Sberbanci su dužne cca 11-12 miliona kuna, dakle u krajnjoj liniji osnovan je procesni prigovor prijebija sve i kada bi se ustanovilo da postoji nekakvo potraživanje Meta nekretnina prema Sberbanci. Sredstva na ovom posebnom-izdvojenom računu su sredstva Felicitera, ali koja su izdvojena za posebnu namjenu i to na temelju spomenutog Sporazuma te ona jesu vlasništvo Felicitera, ali kojim on za vrijeme dok taj račun funkcionira prema ugovorenim uvjetima nisu slobodno raspoloživa, u svakom slučaju to nisu sredstva Sberbanke unatoč tome što ona jednim dijelom služe kao instrument osiguranja povrata kredita, uostalom escrow račun i je instrument osiguranja plaćanja. Budući da na tom računu je bilo neznatno sredstava potpuno je izvjesno da Sberbanka nije trebala prenijeti iznos od cca 3,7 miliona kuna, a nije

imala obvezu prenijeti ni taj vrlo mali iznos sredstava od 24.900,00 kuna, a pogotovo nije postojala nikakva obveza Sberbanke da ona iz svojih sredstava podmiruje obvezu Felicitera prema Meta nekretninama.

U odnosu na drugotuženi Feliciter tužba je odbačena s obzirom da u rješenju u upućivanju u parnicu drugotuženik nije naveden kao stranka, dakle usvojen je taj prigovor drugotuženika.

Parnični trošak je dosuđen u korist tužitelja na temelju priloženog troškovnika temeljem članka 154. ZPP-a s obzirom da je tužitelj uspio u cijelosti u odnosu na prvotuženika, a koji je uostalom podnošenjem ovršnog prijedloga na opisani način u cijelosti izazvao potrebu vođenja ovog spora. Dosuđeni trošak odnosi se na zastupanje putem odvjetnika i to za sljedeće procesne radnje: sastav tužbe 33.790,00 kuna te isti iznos za izradu podnesaka od 15. rujna 2020., 23. rujna 2020., 22. listopada 2020., 24. studenog 2020., 30. prosinca 2020. godine te isti iznos za zastupanje na četiri održana ročišta te 500,00 kuna za ročište za objavu, ukupno 338.400,00 kuna uvećano za PDV u iznosu 84.600,00 kuna, ukupno 423.000,00 kuna te 5.000,00 kuna sudske pristojbe za tužbu i isti iznos za ovu presudu.

Drugotuženiku je dosuđen parnični trošak na temelju priloženog troškovnika temeljem članka 154. ZPP-a i odnosi se na sljedeće procesne radnje: sastav odgovora na tužbu 33.790,00 kuna te isti iznos za podneske od 28. listopada 2020. i 04. prosinca 2020. godine te isti iznos za zastupanje na četiri održana ročišta, ukupno 236.530,00 kuna uvećano za PDV od 59.132,50 kuna, ukupno 295.662,50 kuna.

U Zagrebu 10. veljače 2021. godine

Sudac

mr. sc. Radovan Dobronić

Dokument je elektroni ki potpisan: RADOVAN DOBRONI	DN: C=HR O=TRGOVA KI SUD U ZAGREBU 2.5.4.97-#130D48523337333838313838373732
Vrijeme potpisivanja: 10-02-2021 14:09:56	L=ZAGREB S=DOBRONI G=RADOVAN CN=RADOVAN DOBRONI

POUKA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude, nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana po primitku presude, a ulaže se putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku stranku.

DNA:

1. SBERBANK d.d., OIB: 78427478595, po pun.;
2. META NEKRETNINE d.o.o., OIB: 93389782768, po pun.;
3. FELICITER d.o.o., OIB: 33362149552 po pun.

Broj zapisa: **eb2f7-2a7b2**

Kontrolni broj: **0cb44-88299-3f453**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=RADOVAN DOBRONIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO · LAW FIRM

Poslovni broj: P-2329/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 18. veljače 2021.

Tužitelj: **SBERBANK d.d.**, Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić-odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold-R2;

Tuženik: **I. META NEKRETNINE d.o.o.**, Zagreb, Franje Miličevića 45, OIB: 93389782768 zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20

II. FELICITER d.o.o., Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb), OIB: 33362149552, zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Lozo & partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 16

ŽALBA

Punomoć u spisu

Predano e-komunikacijom

Tužitelja

I. Presdom i rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu od dana 10.02.2021. godine, posl. broj gornji, izrekom presude prihvaćen je tužbeni zahtjev tužitelja te je naloženo I. tuženiku da u roku od 8 dana isplati tužitelju parnični trošak u iznosu od 433.000,00 kn (dalje u tekstu: **Presuda**), dok je izrekom rješenja odbačena tužba u odnosu na II. tuženika FELICITER d.o.o. te je naloženo tužitelju da u roku od 8 dana isplati II. tuženiku parnični trošak u iznosu od 295.662,50 kn (dalje u tekstu: **Rješenje**).

Ovom žalbom **tužitelj pobija u cijelosti predmetno Rješenje zbog svih žalbenih razloga**, što se sve obrazlaže kako slijedi.

II. Prvostupanjski sud je obrazložio razlog za donošenje predmetnog Rješenja kojim je odbačena tužba u odnosu na II. tuženika time što „u rješenju o upućivanju u parnicu drugotuženik nije naveden kao stranka, dakle usvojen je taj prigovor drugotuženika.“

Tužitelj u cijelosti pobija predmetno Rješenje zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11 ZPP-a zato što pobijano Rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer uopće

nema razloga o odlučnim činjenicama. Nadalje, tužitelj smatra kako je u tom dijelu pogrešno utvrđeno činjenično stanje, a posljedično i pogrešno primijenjeno materijalno pravo, kao i da su počinjene i druge bitne povrede odredaba parničnog postupka.

Prvostupanjski sud je posve zanemario činjenice i specifičnost odnosa između I. tuženika i II. tuženika, slijedom čega je tužitelj osnovano podnio tužbu i protiv II. tuženika.

Naime, odnos parničnih stranaka započeo je sklapanjem Ugovora o kreditu br. 500894 od dana 27.11.2007. godine (dalje u tekstu: **Ugovor o kreditu**) i Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama solemniziranog dana 27.11.2007. godine po javnom bilježniku Obreniji Ribarić pod posl. broj OV-18524/2007.

Zbog specifičnosti poslovnog odnosa, dana 22.02.2008. godine zaključen je Sporazum o poslovnoj suradnji između tužitelja i II. tuženika, pri čemu se pojedine odredbe predmetnog Sporazuma o poslovnoj suradnji izmijenjene dodacima predmetnom Sporazumu o poslovnoj suradnji (Dodatak br. 1. Sporazumu o poslovnoj suradnji od dana 29.07.2009. godine, Dodatak br. 2. Sporazumu o poslovnoj suradnji od dana 23.11.2009. godine i Dodatak br. 3. Sporazumu o poslovnoj suradnji od dana 24.01.2011. godine).

Predmetnim Sporazumom o poslovnoj suradnji i dodacima definiran je poseban status računa 0000188543/ZGB000018HRK731318, prijavljenog kod Hrvatske narodne banke pod brojem HR122503007101111116 (dalje u tekstu: **Poseban račun**), koji se ima smatrati povjereničkim (escrow) računom koji se vodi kod tužitelja pod OIB-om tužitelja te su sredstva na istom izuzeta od sredstava kojima II. tuženik može raspolagati, a što je utvrdio i prvostupanjski sud u obrazloženju Presude i Rješenja.

Navedene činjenice su posebno važne u kontekstu ovršnog postupka koji je vođen i na osnovu kojega je uopće doneseno rješenje Županijskog suda u Zagrebu, posl. broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine koje je podneseno na naplatu protiv tužitelja, a koji pljenidba i prijenos su utvrđeni nedopuštenim izrekom Presude.

Naime, II. tuženik je izdao I. tuženiku zadužnicu potvrđenu od strane javnog bilježnika Zorana Jelavića iz Zagreba pod posl. brojem OV-1780/2013 dana 20.02.2013. godine koja glasi na iznos od 3.378.654,42 kn uvećano za zatezne kamate od 14.01.2011. godine (dalje u tekstu: **Zadužnica**).

I. tuženik je dana 15.04.2013. godine kao ovrhovoditelj upravo temeljem predmetne Zadužnice protiv II. tuženika kao ovršenika pokrenuo ovršni postupak na novčanim sredstvima po Posebnom računu, a pri čemu je tužitelj bio navodni ovršenikov dužnik. Temeljem navedenog ovršnog prijedloga doneseno je rješenje o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu, posl. br. Ovr-956/2013 od dana 25.04.2013. godine protiv II. tuženika kao ovršenika (dalje u tekstu: **Rješenje o ovrsi 1**). Rješenje o ovrsi 1 tužitelj je zaprimio dana 16.05.2013. godine, a tada se na Posebnom računu nalazio iznos od 24.900,00 kn, pa sve i da je postupio po Rješenju o ovrsi 1 (a što nije morao), ne bi mogao ustegnuti više od 24.900,00 kn, neovisno o visini tražbine I. tuženika prema II. tuženiku.

Nakon zaprimljenog zaključka ovršnog suda od dana 22.07.2013. godine tužitelj je u predmetnom ovršnom postupku dostavio očitovanje od dana 20.08.2013. kojim je obavijestio sud da **nije mogao postupiti po predmetnom Rješenju o ovrsi 1 zato što navedeni Posebni račun ne predstavlja transakcijski račun II. tuženika, nego isti predstavlja račun tužitelja.**

Nakon predmetnog očitovanja tužitelja u ovršnom postupku posl. broj Ovr-956/2013, Općinski sud u Sesvetama – stalna služba u Dugom Selu je dana 05.12.2013. godine donio rješenje o ovrsi protiv tužitelja kao ovršenikova dužnika te je istim naloženo tužitelju da isplati I. tuženiku kao ovrhovoditelju u roku od 8 dana sve **obroke što ih je propustio obustaviti i isplatiti prema Rješenju o ovrsi 1** kojim je II. tuženiku kao ovršeniku naloženo isplatiti novčanu tražbinu I. tuženiku kao ovrhovoditelju (dalje u tekstu: **Rješenje o ovrsi 2**).

Potom je tužitelj u predmetnom ovršnom postupku podnio žalbu protiv Rješenja o ovrsi 2 u kojoj je istaknuo nezakonitost postupanja suda zbog činjenice da se ne radi o računu II. tuženika te je naveo stanje sredstava na Posebnom računu, a povodom koje žalbe je Rješenje o ovrsi 2 ukinuto rješenjem Županijskog suda u Zagrebu posl. broj Gž Ovr-841/14 od dana 11.11.2014. godine te je **predmet vraćen na ponovni postupak** (dalje u tekstu: **Ukidno Rješenje**).

U ponovnom ovršnom postupku povodom predmetnog Ukidnog Rješenja Općinski građanski sud u Zagrebu – stalna služba u Dugom Selu donio je **rješenje posl. broj Ovr-1562/16 od dana 29.02.2016. godine kojim je odbijen kao neosnovan prijedlog za ovrhu I. tuženika kao ovrhovoditelja protiv II. tuženika kao ovršenika te je obustavljena ovrha** (dalje u tekstu: **Odbijajuće Rješenje**).

Tek je po žalbi I. tuženika protiv Odbijajućeg Rješenja Županijski sud u Zagrebu donio rješenje posl. broj Gž Ovr-870/17 od 16.05.2017. godine (dalje u tekstu: **Rješenje ŽS**), kojim se nalaže tužitelju kao ovršenikovom dužniku da isplati I. tuženiku kao ovrhovoditelju **obroke koje je propustio isplatiti po Rješenju o ovrsi 1** kojim je II. tuženiku kao ovršeniku naloženo isplatiti novčanu tražbinu I. tuženiku kao ovrhovoditelju.

Dakle, tužitelj smatra kako je prvostupanjski sud **pogrešno utvrdio činjenično stanje, a ujedno i počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka u dijelu u kojem nije utvrdio da su I. tuženik i II. tuženik suparničari**, budući da je Rješenje ŽS koje je podneseno na naplatu protiv tužitelja doneseno protiv tužitelja kao ovršenikova dužnikova, pri čemu je u spornom ovršnom postupku u kojem je Rješenje ŽS doneseno ovrhovoditelj bio I. tuženik, a ovršenik II. tuženik. Nadalje, a kako je to naznačio tužitelj, u spornom ovršnom postupku u kojem je I. tuženik bio ovrhovoditelj, a II. tuženik ovršenik, Rješenje o ovrsi 1 doneseno je na temelju Zadužnice koju je II. tuženik izdao I. tuženiku. Dodatno se ističe kako je prvostupanjski sud u tom dijelu počinio **bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a**, s obzirom da pobijano Rješenje **nema razloga o predmetnim odlučnim činjenicama** koje se odnose na specifičnost odnosa I. i II. tuženika, pa se zbog toga pobijano Rješenje ne može uopće ispitati.

Slijedom navedenog, a s obzirom da su I. i II. tuženik suparničari, to tužitelj smatra kako je prvostupanjski sud, da je pravilno utvrdio činjenično stanje, ispravno primijenio odredbe ZPP-a i posljedično pravilno primijenio materijalno pravo, trebao prihvatiti tužbeni zahtjev i u odnosu na II. tuženika te istome naložiti da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak.

Međutim, zbog predmetnog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, posljedične pogrešne primjene odredaba ZPP-a i pogrešne primjene materijalnog prava, prvostupanjski sud je pogrešno odbacio tužbeni zahtjev u odnosu na II. tuženika.

III. S obzirom na prethodno navedeno, a budući da je pobijano Rješenje u cijelosti nezakonito, tužitelj ističe kako **pobija i odluku o trošku sadržanu u točki II. izreke pobijanog Rješenja iz svih žalbenih**

razloga, imajući u vidu da prvostupanjski sud nije trebao odbaciti tužbu u odnosu na II. tuženika te je slijedom toga trebao naložiti II. tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak.

Tužitelj dodatno ističe kako je **visina parničnog troška** koja je naložena tužitelju da naknadi tuženiku **previsoko odmjerena**, imajući u vidu da tužitelj smatra kako je predložena vrijednost predmeta spora previsoko odmjerena. Naime, budući da Zakon o parničnom postupku ne sadrži posebne odredbe o vrijednosti predmeta spora u slučaju kada je predmet spora proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, tužitelj smatra kako je prvostupanjski sud trebao u smislu odredbe čl. 40. st. 3. ZPP-a na odgovarajući način primijeniti odredbu čl. 495.a ZPP-a te, a ako je čak i smatrao da je vrijednost predmeta spora isuviše nisko odmjerena, odrediti istu sukladno predmetnoj odredbi čl. 495.a ZPP-a. S tim u svezi, da je prvostupanjski sud tako postupio, II. tuženiku bi sukladno tome bio odmjeren znatno niži iznos parničnog troška, što bi odgovaralo stvarnom stanju.

Dodatno se ističe kako je prvostupanjski posve neosnovano priznao II. tuženiku i trošak sastava podneska od dana 04.12.2020. godine, budući da i prvostupanjski sud na str. 7. obrazloženja Presude i Rješenja izričito navodi: *„Drugotuženi Feliciter je predao podnesak zaprimljen 7. prosinca 2020. godine te u njemu ponovno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, a uz obrazloženje koje je puno nerazumijevanja onog što je ugovoreno Sporazumom, a tiče se pravnog statusa ovog posebnog računa.“* Dakle, ukoliko prvostupanjski sud smatra kako je obrazloženje predmetnog podneska II. tuženika *„puno nerazumijevanja“* i ako II. tuženik u njemu *„ponovno ističe prigovor promašene pasivne legitimacije“*, posve je razvidno kako se **ne radi o trošku koji je potreban za vođenje parnice, slijedom čega je u tom dijelu pogrešno primijenjena odredba čl. 155. ZPP-a.**

IV. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu RH da prihvati ovu žalbu i preinači pobijano Rješenje kojim je odbačena tužba u odnosu na II. tuženika te da naloži II. tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak.

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

Trošak tužitelja:	
Sastav žalbe:	42.237,50 kn
PDV 25%:	10.559,37 kn
UKUPNO:	52.796,87 kn
+pristojba	10.000,00 kn

Zoran
Žakula

Digitalno
potpisao: Zoran
Žakula
Datum:
2021.02.18
19:05:47 +01'00'

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2/II
10 000 ZAGREB

NA BROJ: **P-2329/18**

TUŽITELJ: **Sberbank d.d.**, OIB 78427478595, Varšavska 9, Zagreb

TUŽENICI: **1. META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu**, OIB 93389782768, Franje Milićevića 45, Zagreb, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.
2. FELICITER d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge, OIB 33362149552, Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb)

Ž a l b a P r v o t u ž e n i k a

Prvotuženik META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu, OIB 93389782768, Franje Milićevića 45, Zagreb protiv presude naslovnog suda poslovni broj P 2329/2018-36 od 10.02.2021. (dalje u tekstu: Presuda) podnosi žalbu kojom Presudu pobija u cijelosti iz razloga obrazloženih u daljnjem tekstu žalbe.

ČINJENIČNI SUPSTRAT

- Tužitelj je predmetni postupak pokrenuo protiv Prvotuženika i Drugotuženika, povodom rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. o upućivanju u parnicu, kojim je upućen da u roku od 15 dana od pravomoćnosti istog pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa tražbine u iznosu od HRK3.378.654,42 zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima nedopuštenim iz razloga čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a - *ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave*
- Tužitelj u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa tražbine nedopuštenim tvrdi da je razlog iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a
  - Provođenje postupka predstečajne nagodbe nad Drugotuženikom i neprijavlivanje potraživanja Prvotuženika prema Drugotuženiku u taj postupak
  - Prijeboj Tužitelja prema Prvotuženiku istaknut u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim za iznos od HRK72.137,50

Stranica 1 od 10

- Prvotuženik tijekom prvostupanjskog postupka ističe prigovor promašene pasivne legitimacije jer je prije nastupa pravomoćnosti rješenja o upućivanju u ovu parnicu te prije početka tijeka ove parnice, provedena statusna podjela Prvotuženika odvajanjem s osnivanjem, pri čemu je tražbina u iznosu od HRK3.378.654,42 zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima prenesena na društvo TONA BETONA d.o.o., koje društvo pred Financijskom agencijom provodi ovršni postupak protiv Tužitelja, što nije sporno među strankama
- Također nije sporno među strankama da je Tužitelj i prije početka tijeka parnice, kao i prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju u ovu parnicu, bio upoznat sa statusnom podjelom Prvotuženika (na istu je i podnio žalbu VTS-u) te da po pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu nije pokrenuo parnicu protiv TONA BETONA d.o.o.
- Pored istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije, Prvotuženik je u odgovoru na tužbu i kasnije tijekom postupka osporio postojanje razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a
- Nakon istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije, Tužitelj je izvršio preinaku tužbe na način da se po preinačenoj tužbi tužbeni zahtjev umjesto na Prvotuženika odnosi na društvo TONA BETONA d.o.o., a kojoj se preinaci Prvotuženik protivio, dok društvo TONA BETONA d.o.o. prema saznanju Prvotuženika o tome nije obavješteno, niti je sud o istom donio određenu odluku
- Tužitelj je povodom protivljenja Prvotuženika u odnosu na opisanu preinaku obrazložio da se ne radi o preinaci, već o usklađenju s novonastalom situacijom, pri tom misleći na statusnu podjelu Prvotuženika, iako se ista odvila prije početka parnice
- Unatoč promašenoj pasivnoj legitimaciji, sud je održao više ročišta i zatražio nekoliko pisanih očitovanja u odnosu na činjenice i pravne odnose koji su bili predmet postupka koji je pravomoćno okončan (res iudicata), slijedom čega je nepotrebno raspravu vodio o stvarima o kojima postoji pravomoćna sudska odluka, dok je propustio ocijeniti prigovor promašene pasivne legitimacije i raspraviti stvarni predmet ovog postupka – postojanje ili nepostojanje razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a

ŽALBENI RAZLOZI U ODNOSU NA TOČKU 1. IZREKE PRESUDE

A) BITNE POVREDE ODREĐABA PARNIČNOG POSTUPKA

1. Presudom je prekoračen tužbeni zahtjev te dozvoljena nezakonita preinaka tužbe

- 1.1. Prvenstveno se ističe da je sud Presudom odlučio o zahtjevu koji ne predstavlja zahtjev postavljen tužbom, tj. sud je Presudom odlučio o zahtjevu Tužitelja postavljenim podneskom od 23.09.2020., kojim je podneskom Tužitelj izvršio subjektivnu preinaku tužbe iz čl. 192. ZPP-a na način da je tužbeni zahtjev postavio u odnosu na trgovačko društvo TONA BETONA d.o.o., umjesto u odnosu na Prvotuženika, a kojoj se preinaci Prvotuženik usprotivio te na koju preinaku nije pristalo navedeno trgovačko društvo TONA BETONA d.o.o.
- 1.2. Time je Presuda donesena u odnosu na drugu osobu od one koja je prvobitno tužena, dok osoba na koju se Presuda u točki 1. izreke odnosi, tj. TONA BETONA d.o.o., o postojanju parnice, pa tako i o Presudi, nije niti obavještena, a kamoli da je dala pristanak da u istu stupi umjesto Prvotuženika, dok je Prvotuženiku točkom 2. izreke naloženo da isplati Tužitelju parnični trošak zbog merituma koji se na njega očito ne odnosi. Nadalje, sud nije donio nikakvu odluku o tome da je dozvolio opisanu preinaku pa Prvotuženik do primitka Presude nije niti znao da se raspravlja o preinačenoj tužbi.

- 1.3. U odnosu na utvrđenja suda o razlozima za donošenje takve odluke, a koji se dijelom (sud ne navodi jasno u obrazloženju Presude radi li se o preinaci koju je dozvolio ili se radi o „usklađenju“ tužbenog zahtjeva koje nije potrebno dozvoliti) naslanjaju na argumentaciju Tužitelja iz podneska od 23.09.2020., tj. da je preinaka/usklađenje kakvo je izvršio Tužitelj podneskom od 23.09.2020. dozvoljeno jer je do ustupanja tražbine u ovom postupku došlo nakon što je parnica počela teći te da je „činjeničnu promjenu svojevolumno napravilo društvo Meta nekretnine“ (str. 5. 4. odlomak obrazloženja Presude), ističe da su navedeni razlozi neosnovani jer:
- 1.3.1. u ovom predmetu nije došlo do ustupanja tražbine, već je na strani Prvotuženika došlo do statusne promjene i to podjele s osnivanjem novog trgovačkog društva - TONA BETONA d.o.o., te je na novo društvo (vidljivo u planu podjele) sveopćim pravnim sljedništvom, između ostalog, *ex lege* preneseno i predmetno potraživanje prema Tužitelju;
- 1.3.2. suprotno navodima Tužitelja i razlozima koje sud navodi u obrazloženju (str. 4. odlomak 2. obrazloženja Presude – „...“, a uvidom u priloženu dokumentaciju odnosno plan podjele može se razabrati da je Meta nekretnine **u tijeku ovog parničnog postupka odnosno 8. kolovoza 2018. godine prenio potraživanje koje Meta nekretnine ima prema Sberbanci**) statusna podjela Prvotuženika je izvršena prije nego je parnica počela teći, obzirom da je u ovom postupku u skladu s čl. 194. st. 1. ZPP-a parnica u odnosu na Prvotuženika počela teći **27.01.2020. godine**, tj. dostavom tužbe Prvotuženiku, dakle više od godinu dana nakon provedene statusne podjele;
- 1.3.3. nije točno da je podjelu Prvotuženika, tj. „činjeničnu promjenu“ svojevolumno napravio Prvotuženik, obzirom da podjela trgovačkog društva, pa tako i podjela Prvotuženika, ne ovisi o volji društva koje se dijeli, već njegovih članova, a tako je bilo i u ovom slučaju.
- 1.4. Stoga, sudska je praksa priložena uz podnesak Tužitelja od 23.09.2020. neprimjenjiva na ovaj predmet iz niza razloga, a posebice radi opisanih – niti je do prijenosa tražbine došlo voljom Prvotuženika, niti je do istog došlo tijekom parničnog postupka, već prije početka tijeka parnice i prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju ovu parnicu, a time i prije nego je Tužitelju počeo teći rok za podnošenje predmetne tužbe (15 dana od pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu broj Ovr-6234/2017 od 12. rujna 2017. godine, koja je nastupila je 05.11.2019. o čemu je Tužitelj podneskom od 10.12.2019. obavijestio sud) pa u svakom slučaju ostaje nejasno zašto je Tužitelj pokrenuo ovaj postupak protiv Prvotuženika.
- 1.5. Nastavom na prethodnu točku, bitno je istaći da je Tužitelj unutar roka za pokretanje parnice temeljem rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017., a uzimajući u obzir da ova parnica tada još nije počela teći te da tim rješenjem Tužitelju nije naloženo da pokrene parnicu protiv određene osobe (što je i logično, jer jedini pravni interes bi bio da se parnica po pravomoćnosti rješenja pokrene protiv osobe koja je u tom trenutku ovrhovoditelj, a ne protiv osobe koja je to davno prestala biti) mogao i trebao parnicu pokrenuti protiv ovrhovoditelja, tj. društva TONA BETONA d.o.o., a tužbu u ovoj parnici, preuranjeno pokrenutu, povući bez ikakvih procesnih posljedica obzirom da nije niti započela.
- 1.6. U tom smislu, obzirom da je statusna podjela Prvotuženika provedena:
- 1.6.1. prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnicu broj Ovr-6234/2017 od 12. rujna 2017. godine;
- 1.6.2. prije nego je predmetna parnica počela teći;
- 1.6.3. neovisno o volji Prvotuženika;
- te da je Tužitelju sve to bilo poznato prije nego li je nastupila pravomoćnost rješenja o upućivanju u parnicu te prije nego li je predmetna parnica počela teći, očito je da bilo kakvo „usklađivanje“ tužbenog zahtjeva s „*novonastalim stanjem*“ (kako navodi Tužitelj u točki V. podneska od 23.09.2020.), a kamoli subjektivna preinaka (što takvo „usklađivanje“ sasvim sigurno jest), nije dopušteno.

- 1.7. Dakle, propust Tužitelja da tužbu podnese protiv društva TONA BETONA d.o.o., ne može se nakon istaknutog prigovora promašene pasivne legitimacije popravljati „usklađenjima/preinakama“ i drugim nedopuštenim radnjama na štetu Prvotuženika, a sve uzevši u obzir da Tužitelju niti jedna jedina činjenica istaknuta tijekom ovog postupka nije bila nepoznata prije početka istog.
- 1.8. Opisanim postupanjem sud je povrijedio odredbu čl. 192. ZPP-a te pri tom i počinio apsolutno bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a.

2. Presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati

- 2.1. Prvotuženik ističe da Presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer izreka Presude proturječi razlozima Presude te o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava.
- 2.2. U ovom postupku predmet spora jest pitanje je li predmetna tražbina prestala zbog provođenja postupka predstečajne nagodbe nad Drugotuženikom po odredbama ZFPPN, u kojem postupku Prvotuženik nije prijavio tražbinu prema Drugotuženiku, kao i je li se to desilo u vrijeme kad Tužitelj to više nije mogao istaknuti u postupku koji je prethodio ovrsi.
- 2.3. U odnosu na navedeno, Prvotuženik je u odgovoru na tužbu precizno pojasnio da sve okolnosti koje Tužitelj navodi kao razlog navodnog prestanka tražbine nisu dovele do prestanka iste, a niti se bilo koja od tih okolnosti desila u vrijeme kada ih Tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku koji je prethodio ovrsi, čime je tužbeni zahtjev neosnovan.
- 2.4. U obrazloženju Presude sud na str. 3. odlomak 3. navodi: **„U odgovoru na tužbu Meta nekretnine iznose kronologiju ovršnog postupka iz kojeg je proizašao ovaj spor te pored ovih činjenica iznosi stajalište da postupak predstečajne nagodbe nad drugotuženim Feliciterom ne utječe na tražbinu Meta nekretnine prema Feliciteru zbog toga što je u upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja kod FINA-e dana 26. veljače 2013. godine upisano založno pravo u korist Meta nekretnine na tražbini Felicitera po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 prema Sberbanci za iznos od 4.781.782,94 kune, dalje Meta nekretnine navode da su pored toga i rješenjem o ovrsi stekle založno pravo na tražbini Felicitera prema Sberbanci po istom računu i zbog toga je Meta nekretnine postao razlučni vjerovnik i u odnosu na njega zbog toga postupak prisilne nagodbe nad Feliciterom nije utjecao na pravo Meta nekretnine da svoju osiguranu tražbinu namiruje neovisno o postupku predstečajne nagodbe, a zbog čitavog mnoštva činjenica to se ovdje odmah komentira tako da se ova pravna argumentacija Meta nekretnine ocjenjuje kao načelno ispravna.“**
- 2.5. Ocjenom pravne argumentacije Prvotuženika ispravnom (pri čemu je ta pravna argumentacija odlučna za sam meritum spora), uz istovremeno donošenje Presude kakva je donesena, sud čini povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a, tj. time izreka Presude proturječi razlozima Presude.
- 2.6. Nadalje, u dijelu obrazloženja Presude na str. 4. odlomak 2. – „Prvotuženi Meta nekretnine je 15. rujna 2020. godine predao ovom sudu podnesak (strana 430-449 spisa) u kojemu navodi da je na strani Meta nekretnine došlo do statusne promjene i to podjele s osnivanjem novog trgovačkog društva – Tona betona d.o.o. i da je na novo društvo planom podjele preneseno i predmetno potraživanje Meta nekretnina prema tužitelju, **a uvidom u priloženu dokumentaciju odnosno plan podjele može se razabrati da je Meta nekretnine u tijeku ovog parničnog postupka odnosno 8. kolovoza 2018. godine prenio potraživanje koje Meta nekretnine ima prema Sberbanci i to na temelju rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine u iznosu od 6.595.315,03 kune i tu podjelu kao i**

ovaj podnesak ovaj sud tumači **kao pokušaj Meta nekretnine da suštinski pokuša izbjeći ovaj spor.** Međutim, ovaj spor je proistekao iz rješenja o ovrsi u kojemu su Meta nekretnine bile naznačene kao ovrhovoditelj i **stoga nakon upućivanja Sberbanke u parnicu protiv Meta nekretnine kao ovrhovoditelja naknadna subjektivna preinaka u procesnom smislu nije moguća niti su bitne ovakve kasnije i to dobrovoljne statusne promjene u kojima su **Meta nekretnine vlastitom odlukom odlučile napraviti spomenutu statusnu promjenu, a novo društvo Tona betona d.o.o. će se u odnosu na rezultat ovog postupka smatrati univerzalnim sljednikom na kojeg se protežu pravni učinci ove presude.****

postoji proturječnost između onoga što se u razlozima Presude navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa tako:

- 2.6.1. Suprotno onome što se navodi u obrazloženju, do podjele Prvotuženika nije došlo tijekom ovog parničnog postupka, već prije početka tijeka ovog parničnog postupka
- 2.6.2. Suprotno onome što se navodi u obrazloženju, Prvotuženik nije prenio potraživanje prema Tužitelju, već je prijenos istog zakonska posljedica statusne podjele na koju Prvotuženik nema nikakvog utjecaja, stoga je tome proturječan i zaključak da bi to bio „pokušaj Meta nekretnine da suštinski pokuša izbjeći ovaj spor“ ili zaključak „Meta nekretnine vlastitom odlukom odlučile napraviti spomenutu statusnu promjenu“, a obzirom da na to Prvotuženik niti može utjecati niti je utjecao
- 2.6.3. Suprotno onome što se navodi u obrazloženju, Tužitelj nije upućen da pokrene parnicu protiv Prvotuženika, već je upućen da u roku 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, pri čemu mu Općinski građanski sud nije naložio da tu parnicu pokrene niti u odnosu na Prvotuženika niti u odnosu na Drugotuženika, što je Tužitelj, unatoč činjenici da mu je [bilo] poznato da ovrhu protiv njega ne vode niti Prvotuženik niti Drugotuženik, odlučio to učiniti, te na tome ustrajati tijekom ovog postupka (uz pokušaj opisane preinake)
- 2.7. Također, navod „... a novo društvo Tona betona d.o.o. će se u odnosu na rezultat ovog postupka smatrati univerzalnim sljednikom na kojeg se protežu pravni učinci ove presude.“ je proturječan sam sebi, obzirom da je TONA BETONA d.o.o., zasebna pravna osoba, koja niti na koji način nije sudjelovala u ovom postupku, a o istom ju, koliko je Prvotuženiku poznato, nitko nije obavijestio, pa je sasvim nerazumljivo na koji je način sud odlučio pravne učinke Presude protegnuti na osobu koja s ovim postupkom nije imala nikakve veze.
- 2.8. Nadalje, sud u obrazloženju na str. 5. odlomak 2. obrazloženja Presude navodi proturječne razloge – „U vezi s prethodno spomenutom statusnom promjenom **koju je svojom voljom inicirao i provelo prvotuženo društvo Meta nekretnine** tužitelj je reagirao tako što je u podnesku zaprimljenom 23. rujna 2020. godine (strana 478-482 spisa) **usklađio tužbeni zahtjev s novonastalim stanjem** tako što je u izreci zatražio da se utvrdi nedopuštenom pljenidba i prijenos sredstava sa računa tužitelja na račun društva Tona betona d.o.o. kao pravnog sljednika prvotuženog društva Meta nekretnine d.o.o. te **ova preinaka je ocijenjena kao dopuštena** i ona čak i nije presudna s **obzirom da je društvo Tona betona u ovom slučaju pravni sljednik za sve što se događa temeljem sporne ovrhe, a i prvotuženo društvo Meta nekretnine i dalje ostaje u obvezi kao stranka-ovrhovoditelj iz ovršnog postupka.**“, tj.:
- 2.8.1. Sud opetovano pogrešno navodi da bi statusnu promjenu svojom voljom vodio i inicirao Prvotuženik, obzirom da je notorno da je to pravno nemoguće
- 2.8.2. Sud proturječno navodi da se radi o usklađenju s „novonastalim stanjem“ (iako ranije navodi da je podjela Prvotuženika provedena još u 2018.) te da je preinaku ocijenio kao dopuštenu, iako tijekom postupka takvu odluku nije donio te samo odlomak kasnije navodi – „Na ročištu održanom 23. rujna 2020. godine

tuženici su naveli kako smatraju da je tužitelj na gore navedeni način **napravio preinaku tužbenog zahtjeva** te su izjavili da se tome protive, ali **to u ovom slučaju nije točno** i ne mogu se tome protiviti pogotovo stoga što je činjeničnu promjenu svojevolumno napravilo društvo Meta nekretnine.“, slijedom čega ostaje nejasno smatra li sud raspolaganje Tužitelja preinakom ili ne, ako da, je li ju dopustio ili smatra da ju ne treba dopuštati ili nešto treće

2.8.3. Sud proturječno navodi da je TONA BETONA d.o.o. pravni sljednik za sve što se događa temeljem sporne ovrhe – dakle pasivno legitimirana osoba, dok istovremeno navodi da Prvotuženik i dalje ostaje u obvezi kao stranka-ovrhovoditelj iz ovršnog postupka, slijedom čega nije jasno koji je stav naslovnog suda u vezi pasivne legitimacije u ovom predmetu

2.9. Također, navod iz obrazloženja na str. 8. odlomak 3. – „Uvidom u rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine utvrđeno je da se njime nalaže Sberbanci isplata iznosa koji **nije točno definiran** nego se navodi da se nalaže Sberbanci isplata iznosa koju je ona propustila izvršiti prema rješenju o ovrši Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine, **od ukupno 3.378.654,42 kune.**“ je proturječan sam sebi, obzirom da u istoj rečenici navodi da iznos za koji se nalaže isplata od ukupno 3.378.654,42 kune nije točno definiran.

3. Sud je suštinski odlučivao o zahtjevu o kojemu je već prije pravomoćno presuđeno, a ne o predmetu spora

3.1. Predmet ovog parničnog postupka jest utvrđivanje je li predmetna tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka o tražbini, tj. da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio postupak predstečajne nagodbe prestala tražbina te da li je uslijed prijeboga koji je Tužitelj navodno izjavio Prvotuženiku prestala predmetna tražbina, te ništa drugo ne može biti predmet iste.

3.2. Navedeno ograničenje predmeta raspravljanja propisano je čl. 55. st. 3. OZ-a – „**Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.**“, no suprotno tome, Tužitelj je tijekom postupka pretežno iznosio razloga radi kojih nije upućen u parnicu, a sud je protuzakonito dozvolivši Tužitelju da ih iznosi, upravo na tim i takvim razlozima utemeljio Presudu, koji su, pored činjenice da nisu dozvoljeni razlozi prema čl. 55. st. 3. OZ-a, neosnovani i većim dijelom netočni, te su **svi bili predmet postupka koji je prethodio ovom postupku** (što Tužitelj i sam navodi u podnescima od 15.09.2020. i 22.10.2020.), a koji je postupak **pravomoćno okončan** rješenjem Županijskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem Gž Ovr 870/17 od 16.05.2017. godine (sve kako je Prvotuženik precizirao u odgovoru na tužbu i kasnije), stoga se o istima ne može niti treba raspravljati u ovom postupku.

3.3. Unatoč tome, sud je Presudu utemeljio isključivo na tim razlozima, čime je (pored činjenice da su zabranjeni prema čl. 55. st. 3. OZ-a, o čemu će biti riječi kasnije) nepotrebno, protuzakonito, nepravilno i protuustavno odlučivao o pravomoćno presuđenoj stvari pa utemeljenje Presude na tim razlozima suštinski predstavlja odlučivanje o prigovorima Tužitelja oko osnovanosti i visine same tražbine (koji su prigovori već jednom bili predmet pravomoćno dovršenog sudskog postupka te u odnosu na koje se vodi i revizijski postupak), a ne o razlozima postoje li naknadno nastale okolnosti koje bi dovele do toga da se tražbina, **o kojoj u meritumu više ne može biti rasprave**, ne smije naplaćivati, pri čemu te okolnosti moraju biti one koje predviđa čl. 50. st. 1. toč. 9. OZ-a, a ne sve što god Tužitelj spomene.

3.4. Tako svi razlozi dani u Presudi, a koji se odnose:

3.4.1. na navodno nepostojanje tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku,

- 3.4.2. na visinu tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku te Tužitelju,
  - 3.4.3. na navodni iznos koji se nalazio na računu Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318,
  - 3.4.4. na status računa Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318
  - 3.4.5. na navodno postojanje tražbine Tužitelja prema Prvotuženiku u iznosu „cca 11-12 miliona kuna“
  - 3.4.6. pravnoj prirodi escrow računa,
- i drugi razlozi koji nemaju veze s predmetom spora, nisu dopušteni, a pri tom su dio pravomoćno okončanog postupka.
- 3.5. Stoga je sud, donoseći Presudu utemeljenu na razlozima raspravljenim u drugom pravomoćno okončanom sudskom postupku, na način da je time obezvrijedio pravne učinke drugog pravomoćno okončanog sudskog postupka, počinio povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a.

B) POGREŠNA PRIMJENA MATERIJALNOG PRAVA

1. Sud nije primijenio odredbu čl. 55. st. 3. OZ-a

- 1.1. Za postupke koji su proizašli iz ovršnog postupka povodom prijedloga za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, u koji se ubraja u ovaj postupak, čl. 55. st. 3. OZ-a predviđa: „*Tužbu kojom pokreće parnicu na koju je upućen ovršenik može utemeljiti samo na razlozima koje je istaknuo u žalbi u povodu koje je upućen na parnicu.*“, čime ta odredba postaje dio materijalnog prava relevantnog za donošenje ispravne odluke.
- 1.2. U odnosu na ovaj postupak, kako je već ranije rečeno, ti razlozi su jedino - da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio postupak predstečajne nagodbe prestala predmetna tražbina te da li je uslijed prijeboga koji je Tužitelj navodno izjavio Prvotuženiku prestala predmetna tražbina.
- 1.3. Stoga propust suda da Presudu utemelji na tim razlozima, tj. utemeljenje Presude na razlozima koji ne predstavljaju dopuštene razloge, predstavlja i pogrešnu primjenu materijalnog prava, bilo da sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio.
- 1.4. U tom smislu svi razlozi koje sud navodi u obrazloženju Presude, a koji ne predstavljaju razloge iz točke B) 1.2. žalbe, te ukupno materijalno pravo koje sud u odnosu na njih primjenjuje te u većoj ili manjoj mjeri na tom pravu bazira Presudu jest materijalno pravo koje u ovom postupku sud ne može primjenjivati.
- 1.5. Ti razlozi, tj. materijalno pravo kojem nema primjene u ovom postupku jest materijalno pravo primjerice vezano uz:
  - 1.5.1. navodno nepostojanje tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku,
  - 1.5.2. visinu tražbine Prvotuženika prema Drugotuženiku te Tužitelju,
  - 1.5.3. navodni iznos koji se nalazio na računu Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318,
  - 1.5.4. status računa Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318,
  - 1.5.5. navodno postojanje tražbine Tužitelja prema Prvotuženiku u iznosu „cca 11-12 miliona kuna“,
  - 1.5.6. pravnu prirodu escrow računa,
  - 1.5.7. mogućnost ovrhe na sredstvima na računu Drugotuženika broj 0000188543/ZGB000018HRK731318,
  - 1.5.8. navodnu neodređenost izreke ovršne isprave,
  - 1.5.9. navodnu nemogućnost podnošenja Financijskoj agenciji zahtjeva za izravnu naplatu protiv Tužitelja, te materijalno pravo vezano uz sve druge razloge koji, pored toga što su netočni i neosnovani, ne mogu biti predmet ovog postupka, bilo da su već raspravljeni tijekom pravomoćno okončanog postupka, bilo da

ne predstavljaju razloge koje je Tužitelj istaknuo u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim, a najčešće se nalaze u obje kategorije.

2. Sud je propustio primijeniti ili nije pravilno primijenio odredbe čl. 56., čl. 57. i čl. 71. st. 2. ZFPPN-a te čl. 176. st. 3. OZ-a, kao i čl. 196. ZOO-a

- 2.1. Iz izreke Presude proizlazi da, unatoč utvrđenju u obrazloženju Presude da je pravna argumentacija Prvotuženika iznesena u odgovoru na tužbu točna (točka A) 2.4. žalbe), sud nije primijenio ili nije ispravno primijenio relevantno materijalno pravo, a koje bi, da ga je sud primijenio ili ispravno primijenio, dovelo do presude kojom bi tužbeni zahtjev bio odbijen.
- 2.2. Prvenstveno je sud trebao utvrditi da je Tužitelj u odnosu na Prvotuženika promašio pasivnu legitimaciju te stoga odbiti tužbeni zahtjev neovisno o bilo kojem drugom razlogu, a sve iz razloga već iznesenih u prethodnim točkama žalbe, pa se radi izbjegavanja ponavljanja u cijelosti na njih upućuje.
- 2.3. U odnosu na razloge zbog kojih je Tužitelj upućen u ovu parnicu, o kojima bi se trebalo raspravljati kad bi Prvotuženik bio pasivno legitimiran u ovom postupku, ispravna primjena materijalnog prava je precizno elaborirana u podnescima Prvotuženika, i to:
- 2.3.1. u odnosu na pitanje da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio postupak predstečajne nagodbe prestala predmetna tražbina prema Tužitelju, u točkama 2. i 3. odgovora na tužbu je iznesena relevantna pravna argumentacija, koja se u bitnom svodi na činjenicu da postupak predstečajne nagodbe niti na koji način ne utječe na tražbinu Prvotuženika prema Drugotuženiku, pa niti na predmetnu tražbinu, jer:
- 2.3.1.1. je u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja pri Financijskoj agenciji dana 26.02.2013. upisano založno pravo Prvotuženika na tražbini Drugotuženika prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 za iznos od HRK4.781.782,94
- 2.3.1.2. je Prvotuženik i pored toga rješenjem o ovrsi u skladu s točkom IV rješenja o ovrsi te čl. 176. st. 3. OZ-a stekao založno pravo na Drugotuženikovo tražbini prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 pa je Prvotuženik u odnosu na tražbinu prema Drugotuženiku, u skladu s čl. 56. i 57. ZFPPN razlučni vjerovnik, slijedom čega u skladu s čl. 71. st. 2. ZFPPN postupak predstečajne nagodbe nije utjecao na pravo Prvotuženika da svoju osiguranu tražbinu namiruje neovisno tom postupku.
- 2.3.2. u odnosu na pitanje navodno izvršenog prijeloja, Prvotuženik upućuje na točku A. 6. podneska Prvotuženika od 27.10.2020. (Tužitelj nikada nije Prvotuženiku izjavio prijeloj kako je to predviđeno čl. 196. ZOO jer se [građanskopravni] prijeloj ne vrši podneskom u sudskom postupku, već izjavom o prijeloju upućenoj drugoj strani, a pored toga i u ovom se slučaju ne bi radilo o činjenici koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, budući da je prema podacima koje navodi sam Tužitelj, prijeloj mogao izjaviti već 31.03.2012. godine (to navodi i u Tužbi te u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim). Da je ovaj navod bespredmetan, proizlazi i iz činjenice da je navodni „prijeloj“ Tužitelj istaknuo za iznos od HRK72.137,50, dakle kad bi i bio izvršen, bio bi izvršen samo za dio manji dio predmetne tražbine.
- 2.4. Također, obzirom da je sud u odnosu na navodno izvršeni prijeloj utvrdio da se radi o procesnom prigovoru prijeloja (str. 9. – „*Pogotovo je besmisleno da je žiro-račun Sberbanke blokiran za iznos od preko 6 miliona kuna i to od strane Meta nekretnina koje to istoj Sberbanci su dužne cca 11-12 miliona kuna, dakle u krajnjoj liniji **osnovan je procesni prigovor prijeloja** sve i kada bi se ustanovilo da postoji nekakvo potraživanje Meta nekretnina prema Sberbanci“), ističe se da procesnopravni prigovor prijeloja*

nije dopušten u ovršnom postupku, jer on nije dopušten ni u parnici nakon zaključenja prethodnog postupka (čl. 288.a. ZPP-a), a niti u žalbi protiv sudske odluke (čl. 352. ZPP-a).

- 2.5. Pored toga, u odnosu na pitanje navodno izvršenog prijeboga, kad bi se o njemu moglo raspravljati u ovom parničnom postupku, sud bi morao prethodno utvrditi postojanje Tužiteljeve tražbine prema Prvotuženiku, tj. Tužitelj bi morao dokazati postojanje iste, obzirom da je Prvotuženik višekratno tijekom prvostupanjskog postupka osporio postojanje bilo kakve tražbine Tužitelja prema Prvotuženiku.
- 2.6. Slijedom svega izloženog, proizlazi da sud nije primijenio odredbe materijalnog prava koje je trebao primijeniti ili takve odredbe nije pravilno primijenio, što posljedično dovodi do nezakonitosti Presude.

C) POGREŠNO ILI NEPOTPUNO UTVRĐENO ČINJENIČNO STANJE

1. Sud nije utvrdio točno i potpuno činjenično stanje radi utvrđivanja pasivne legitimacije

- 1.1. Kako je do sada u žalbi već istaknuto, sud je propustio utvrditi činjenice vezane uz statusnu podjelu Prvotuženika, tj. propustio je utvrditi da je u ovom postupku u skladu s čl. 194. st. 1. ZPP-a parnica počela u odnosu na Prvotuženika teći 27.01.2020. godine, tj. dostavom tužbe Prvotuženiku, dakle više od godinu dana nakon što je predmetno potraživanje statusnom podjelom preneseno na novo društvo (rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-18/36501-2 doneseno je dana 19.10.2018. godine), posljedično čemu je jedina moguća odluka u ovom predmetu odbijanje tužbenog zahtjeva uslijed nepostojanja pasivne legitimacije.

2. Činjenično stanje bitno za postojanje razloga zbog kojih je Tužitelj upućen u parnicu sud nije utvrdio ili nije potpuno utvrdio

- 2.1. U odnosu na pitanje da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio postupak predstečajne nagodbe prestala predmetna tražbina prema Tužitelju, iz obrazloženja Presude (kako je citirano u točki A) 2.4. žalbe) proizlazi da je sud činjenično stanje koje je Prvotuženik iznosio tijekom postupka uzeo kao točno i dokazano, no prema stavu suda neodlučno za Presudu, slijedom čega iz same Presude nije jasno je li sud u tom dijelu činjenično stanje uopće suštinski utvrdio. Stoga se i u tom dijelu to ističe kao žalbeni razlog, te se radi izbjegavanja ovdje ponavljanja upućuje na točku 2. i 3. odgovora na tužbu te točku B) 2.3.1. žalbe.
- 2.2. U odnosu na pitanje navodnog prijeboga, kad bi isti i bio izvršen, sud je propustio utvrditi točno i potpuno činjenično stanje u odnosu na postojanje i visinu navodne tražbine Tužitelja prema Drugotuženiku, a što je jasno da je propustio učiniti kad u obrazloženju Presude na str. 9. navodi „*Pogotovo je besmisleno da je žiro-račun Sberbanke blokiran za iznos od preko 6 miliona kuna i to od strane Meta nekretnina koje to istoj Sberbanci su **dužne cca 11-12 miliona kuna ...***“, što ne predstavlja točno i potpuno utvrđeno činjenično stanje.
- 2.3. Dodatno u odnosu na činjenično stanje, Prvotuženik ističe da je sud veliki dio obrazloženja Presude posvetio utvrđivanju činjeničnog stanja povezanog uz razloge iz točke B) 1.5. žalbe, a koje je činjenično stanje također većinom pogrešno ili nepotpuno utvrđeno, no kako se radi o činjenicama koje nemaju veze s predmetom ovog spora i nije ih niti trebalo utvrđivati, nema potrebe posebno elaborirati u čemu se sastoji pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje u odnosu na te razloge.

ŽALBENI RAZLOZI U ODNOSU NA TOČKU 2. IZREKE PRESUDE

1. U odnosu na točku 2. izreke Presude, tj. u odnosu na odluku o parničnim troškovima, ističe se da je, posljedično nezakonitosti i nepravilnosti točke 1. izreke, nepravilna i točka 2. izreke, pa se svi žalbeni razlozi izloženi u odnosu na točku 1. odnose i na točku 2. izreke.

ŽALBENI ZAHTJEV

Slijedom svega navedenog, uslijed opisanih žalbenih razloga i razloga na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, predlaže se drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu te bez vraćanja predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje sam riješi stvar i presudom preinači pobijanu Presudu u smislu žalbenih razloga ili razloga na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na način da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, i obveže Tužitelja na naknadu troškova postupka Prvotuženiku.

Trošak žalbenog postupka:

Datum radnje	Opis radnje	Iznos bez PDV	PDV	Sudska pristojba
24.02.2021.	Sastav žalbe po Tbr. 10.1.	42.237,50 kn	10.559,38 kn	10.000,00 kn

U Zagrebu 24.02.2021.

Prvotuženik p.p.

Digitalno potpisao
IVAN KALEB
Datum: 2021.02.24
13:59:14 +01'00'

GUGIĆ, KOVAČIĆ & KRIVIĆ

ODVJETNIČKO DRUŠTVO · LAW FIRM

Poslovni broj: P-2329/2018

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU ZAGREB

Zagreb, 30. travnja 2021.

Tužitelj: **SBERBANK d.d.**, Varšavska 9, Zagreb, OIB: 78427478595, zastupaju odvjetnici iz Gugić, Kovačić & Krivić-odvjetničko društvo d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 52, Green Gold-R2;

Tuženik: **I. META NEKRETNINE d.o.o.**, Zagreb, Franje Milićevića 45, OIB: 93389782768 zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Strojarska cesta 20

II. FELICITER d.o.o., Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb), OIB: 33362149552, zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Lozo & partneri d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Varšavska 16

ODGOVOR NA ŽALBU I. TUŽENIKA

Punomoć u spisu

Predano e-komunikacijom

Tužitelja

I. Tužitelj je zaprimio I. tuženikovu žalbu protiv presude Naslovnog suda te ovim podneskom tužitelj dostavlja odgovor na žalbu I. tuženika.

II. Nepravodobnost žalbe I. tuženika

Tužitelj prvenstveno ističe kako je **žalba I. tuženika nepravodobna** pa se predlaže drugostupanjskom sudu odbaciti žalbu.

Uvodno se ističe kako je tijekom ovog postupka noveliran Zakon o parničnom postupku, s obzirom da je postupak pokrenut dana 29.09.2017. godine kada je na snazi bio Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje u tekstu: ZPP'14), dok je od dana 01.09.2019. godine na snazi novelirani Zakon o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje u tekstu: ZPP'19).

Odredbom čl. 500. ZPP'14 propisano je kako u postupku pred trgovačkim sudovima rok za žalbu protiv presude iznosi 8 dana. S druge strane, odredba čl. 500. ZPP'19 više ne sadrži takvu odredbu zato što je odredbom čl. 105. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (NN 70/19, dalje u tekstu: ZID ZPP) izmijenjena odredba čl. 500. ZPP'14, čime je rok za podnošenje žalbe u trgovačkom sporu izjednačen s redovnim postupkom.

Međutim, odredbom čl. 117. st. 1. ZID ZPP izričito je propisano da će se postupci koji su pokrenuti prije stupanja na snagu ZID ZPP (dakle, postupci pokrenuti prije dana 01.09.2019. godine) dovršiti primjenom odredaba ZPP'14. Odredbama čl. 117. st. 2. – st. 4. ZID ZPP propisane su iznimke od predmetnog pravila, ali odredba čl. 105. ZID ZPP nije obuhvaćena iznimkama od navedenog pravila, slijedom čega se ista ne primjenjuje u ovom predmetu.

Slijedom navedenog, a budući da je ovaj postupak pokrenut dana 29.09.2017. godine, to je razvidno da **sukladno odredbi čl. 500. ZPP'14. rok za podnošenje žalbe protiv presude u ovom predmetu iznosi 8 dana.**

Imajući u vidu da je presuda u ovome predmetu objavljena dana 10.02.2021. godine na ročištu za objavu na kojem je I. tuženik bio prisutan, to je razvidno da je zadnji dan za podnošenje žalbe protiv presude bio 18.02.2021. godine.

S druge strane, **I. tuženik je podnio žalbu nakon proteka roka iz čl. 500. ZPP'14** (prema e-predmetu, žalba je podnesena dana 25.02.2021. godine, iako je moguće da je ista, zbog ograničenja aplikacije e-predmet, podnesena i dana 24.02.2021. godine), **slijedom čega je žalba svakako podnesena nakon isteka zadnjeg dana za podnošenje žalbe prema odredbi čl. 500. ZPP'14.**

Odredbom čl. 358. st. 2. ZPP'14 propisano je kako je žalba nepravodobna ako je podnesena nakon proteka zakonskog roka za njezino podnošenje. Nadalje, odredbom čl. 366. ZPP'14 propisano je kako drugostupanjski sud može odbaciti žalbu kao nepravodobnu.

Slijedom navedenog, budući da je I. tuženikova žalba podnesena nakon proteka zakonskog roka za njezino podnošenje sukladno odredbi čl. 500. ZPP'14 jer je očigledno podnesena nakon 18.02.2021. godine, to se prvenstveno predlaže Visokom trgovačkom sudu RH odbaciti žalbu I. tuženika kao nepravodobnu.

III. Neosnovanost žalbenih navoda I. tuženika

I. tuženik je podnio žalbu pobijajući presudu Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. broj gornji od dana 10.02.2021. godine (dalje u tekstu: Presuda) u cijelosti iz svih žalbenih razloga. Ukoliko drugostupanjski sud ne odbaci žalbu I. tuženika (a što bi trebao, s obzirom da je žalba očigledno podnesena nakon proteka zakonskog roka iz čl. 500. ZPP'14), tužitelj će se u nastavku ovog odgovora na žalbu očitovati na neosnovane žalbene navode I. tuženika. Prvenstveno se ističe kako je predmetna Presuda posve zakonita i pravilna, a prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od postupovnih ili materijalnih povreda koje u svojoj žalbi navodi I. tuženik – upravo suprotno prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje te je na isto pravilno primijenio materijalno pravo.

III.a) Nepostojanje postupvopravnih povreda

I. tuženik u svojoj žalbi navodi kako je prvostupanjski sud u svojoj Presudi navodno počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka na način da je prekoračio tužbeni zahtjev, što naprosto nije točno. Naime, tužbeni zahtjev ni na koji način nije prekoračen – **meritum tužbenog zahtjeva jest proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa temeljem ovršne isprave – rješenja Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine.** I. tuženik je tijekom ovog postupka, podneskom od dana 15.09.2020. godine obavijestio prvostupanjski sud i parnične stranke da je potraživanje temeljem sporne osnove za koju se zahtijeva proglašenje pljenidbe i prijenosa nedopuštenim preneseno podjelom s osnivanjem na društvo Tona betona d.o.o., slijedom čega je tužitelj uskladio tužbeni zahtjev s novonastalim stanjem imajući u vidu rješenje o upućivanju u parnicu doneseno od strane Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj Ovr-6234/2017 od dana 12.09.2017. godine (dalje u tekstu: **Rješenje o upućivanju**) i vezanost predmetne parnice s Rješenjem o upućivanju.

Prvostupanjski sud je ispravno zaključio kako je predmetna statusna podjela pokušaj I. tuženika da „suštinski pokuša izbjeći ovaj spor“, posebice imajući u vidu kako i I. tuženik i društvo Tona betona d.o.o. imaju istog člana društva (Miju Šarića) i istog direktora (Jozu Šarića). **Naime, ono što I. tuženik ne navodi, a zbog čega su njegovi žalbeni navodi u tom dijelu posve neosnovani, predstavlja činjenica da je ova parnica determinirana Rješenjem o upućivanju.** Predmetno Rješenje o upućivanju doneseno je od strane Općinskog građanskog suda u Zagrebu u predmetu između I. tuženika kao ovrhovoditelja i tužitelja kao ovršenika. Dakle, u Rješenju o upućivanju, koje je u konačnici postalo pravomoćno, ovrhovoditelj je I. tuženik (koji je, uostalom, i podnio rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine na izravnu naplatu FINA-i), a ovršenik je tužitelj te su tim rješenjem stranke unaprijed određene. Naime, u trenutku kada je tužitelj obaviješten od strane Financijske agencije da je I. tuženik podnio rješenje Županijskog suda u Zagrebu broj Gž Ovr-870/17 od dana 16.05.2017. godine (dalje u tekstu: **Rješenje**) na izravnu naplatu, tužitelj je protiv takvog postupanja Financijske agencije iskoristio pravno sredstvo koje je istome bilo na raspolaganju te je dana 04.08.2017. godine podnio Općinskom građanskom sudu u Zagrebu prijedlog za proglašenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa (dalje u tekstu: **Prijedlog za proglašenje nedopuštenim**), a povodom kojeg je doneseno Rješenje o upućivanju.

Slijedom navedenog, predmetnim Rješenjem o upućivanju unaprijed su određene stranke parničnog postupka za utvrđenje nedopuštenim pljenidbe i prijenosa pa su posve izlišni navodi da je tužitelj trebao podnijeti tužbu protiv neke druge osobe. Jednako tako, važno je za istaknuti kako se ovršenik ne obavještava od strane Financijske agencije o možebitoj promjeni osobe vjerovnika, slijedom čega su parnične stranke i sud prvi puta o predmetnoj činjenici obaviještene tek podneskom tuženika od dana 15.09.2020. godine.

Tužba u ovome predmetu podnesena je 29.09.2017. godine. Parnični postupak se pokreće tužbom, što je propisano odredbom čl. 185. ZPP'14. Nakon pokretanja parnice, I. tuženik je izvršio statusnu promjenu, ali o istoj nije obavijestio prvostupanjski sud čak niti u odgovoru na tužbu, nego je o činjenici da je izvršio statusnu promjenu i da je obavijestio FINA-u o prijenosu potraživanja prvi puta izvijestio parnične stranke i prvostupanjski sud tek podneskom od dana 15.09.2020. godine, odnosno nakon što je parnična počela teći (a o promjeni nije izvijestio niti u postupku u kojem je doneseno Rješenje o upućivanju).

Slijedom navedenog, tužitelj je tek od trenutka kada je navedena činjenica iznesena u ovom parničnom postupku obaviješten o navedenome te je tada bio primoran uskladiti tužbeni zahtjev sukladno odredbi čl. 195. ZPP-a. Međutim, ima li se u vidu činjenica da su stranke u ovoj parnici i meritum tužbenog zahtjeva određeni Rješenjem o upućivanju, to je razvidno da se odredba čl. 195. Zakona o parničnom postupku na odgovarajući način primjenjuje i na situacije koje nastanu ne samo nakon što parnica počne teći, već i na situacije koje nastanu nakon pokretanja parnice podnošenjem tužbe. Svako drugačije tumačenje odredbe čl. 195. Zakona o parničnom postupku predstavljalo bi povredu načela savjesnosti i poštenja te prava na pravično suđenje. Također je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci posl. broj Rev-451/2018 od dana 19.11.2019. godine izričito naveo kako je odredbom čl. 195. Zakona o parničnom postupku propisano „*da otuđenje stvari i prava o kojem teče parnica nema one pravne učinke koje bi imalo da je do otuđenja došlo prije pokretanja parničnog postupka*“ te kako cilj odredbe čl. 195. Zakona o parničnom postupku „*pravilno shvaćene, jest, prije svega, sprječavanje zloupotreba, tj. spriječiti prestanak legitimacije za vođenje postupka stvarnim ili fiktivnim otuđenjem stvari ili prava*“. S obzirom da je Vrhovni sud RH u predmetnoj odluci posl. broj Rev-451/2018 odlučivao upravo u postupku koji je ekvivalentan ovome, isti je izričito naveo: „*Suprotnim shvaćanjem otvorila bi se mogućnost zloupotreba u parničnim postupcima (a posebno u postupcima kakav je ovaj: radi proglašenja ovrhe nedopuštenom) ignoriranjem načela savjesnosti i poštenja u pravnom prometu s učinkom sprječavanja subjekata u njihovim pokušajima da ostvare svoja prava na zakonitim očekivanjima.*“

Zaključno, tužitelj ističe kako su neosnovani žalbeni navodi I. tuženika da bi prvostupanjski sud prekoračio tužbeni zahtjev jer je upravo odlučio o onome što je meritum postupka: nedopuštenost pljenidbe i prijenosa temeljem Rješenja te je prvostupanjski sud pravilno prihvatio tužbeni zahtjev. Naime, u ovakvom specifičnom, formalnom, unaprijed determiniranom postupku postupanje I. tuženika je prvostupanjski sud ispravno ocijenio kao nesavjesni pokušaj da izbjegne predmetni spor, slijedom čega su protivni navodi I. tuženika neosnovani.

Jednako tako, **nije točno da bi prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka na način da bi Presuda imala nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, odnosno da bi bila proturječna vlastitom obrazloženju.** Upravo suprotno, Presuda je jasno i konzistentno napisana, s jasnim i detaljnim obrazloženjem pravnog shvaćanja suda i primjene materijalnog prava na činjenično stanje. U suštini, pod ovim žalbenim razlogom I. tuženik ponavlja navode koji se odnose na navodno prekoračenje tužbenog zahtjeva (što nije učinjeno), dok pod istim žalbenim razlogom I. tuženik pogrešno obrazlaže dio koji se odnosi na predmet spora u ovom postupku (o čemu će više riječi biti kasnije u ovom podnesku).

Jednako tako, I. tuženik je pod točkom 2.9. svoje žalbe netočno naveo da je „*navod iz obrazloženja na str. 8. odlomak 3. proturječan sam sebi, obzirom da u istoj rečenici navodi da iznos za koji se nalaže isplata od 3.378.654,42 kn nije točno definiran*“. Upravo suprotno, ako se analizira ono što je sud naveo na str. 8. odlomak 3. Presude vidljivo je da je stav prvostupanjskog suda posve ispravan – prvostupanjski sud je izričito naveo: „*Uvidom u rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine utvrđeno je da se njime nalaže Sberbanci isplata iznosa koji nije točno definiran nego se navodi da se nalaže Sberbanci isplata iznosa koju je ona propustila izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine, od ukupno 3.378.654,42 kn*“. Stoga, prvostupanjski sud u istom

odjeljku nastavlja i pravilno i logično zaključuje: „dakle ovrha je određena na način koji nije određen u dovoljnom stupnju da bi ovakvo rješenje bilo nesporan ovršni naslov s točno određenom kondemnacijom, dakle da se Sberbanci nalaže isplata točno definiranog iznosa onda više ne bi bilo ni potrebe niti dopušteno utvrđivati koji je to iznos kojeg je Sberbanka propustila isplatiti“. **Stoga, prvostupanjski sud je jasno, koncizno i ispravno zaključio kako Rješenjem nije naloženo tužitelju kao ovršeniku isplatiti iznos od 3.378.654,42 kn kako to pogrešno smatra I. tuženik, nego je istim rješenjem naloženo tužitelju kao ovršeniku isplatiti iznos koji je propustio ustegnuti (a koji može maksimalno iznositi 3.378.654,42 kn) – međutim, niti jednom riječju Rješenjem nije određen koliki je to točno iznos tužitelj navodno propustio ustegnuti pa isto nije moglo biti niti valjan ovršni naslov.** S tim u svezi, posve je razvidno da su tužiteljevi žalbeni navodi da bi prvostupanjska Presuda imala nedostataka zbog kojih se ne bi mogla ispitati u cijelosti neosnovani – upravo suprotno, Presuda je posve jasna, precizna i pravno osnovana.

III. b) U odnosu na navodnu povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 9. Zakona o parničnom postupku i navodnu povredu materijalnog prava – odredbe čl. 55. Ovršnog zakona

I. tuženik u žalbi pogrešno navodi da bi prvostupanjski sud navodno odlučio o zahtjevu o kojem je već pravomoćno presuđeno (što bi predstavljalo bitnu procesnu povredu), a ujedno navodi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo (odredbu čl. 55. Ovršnog zakona). S obzirom da se radi o usko povezanim navodima, tužitelj će se pod ovom točkom očitovati o oba navoda i obrazložiti neosnovanost žalbenih navoda I. tuženika, odnosno da je sud ispravno primijenio odredbe Ovršnog zakona te ujedno nije počinio postupovnu povredu.

Protivno navodima I. tuženika, predmet ovog parničnog postupka je proglašenje pljenidbe i prijenosa temeljem Rješenja nedopuštenim. Rješenjem o upućivanju tužitelj je bio upućen pokrenuti ovu parnicu radi razloga propisanog odredbom čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona („*ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave*“) – što predstavlja žalbeni razlog kojim se osporavaju osnov i visina navodne tražbine. Da je tomu tako, vidljivo je i iz obrazloženja na str. 6. Rješenja o upućivanju na kojoj je navedeno da je tužitelj kao ovršenik osporio postojanje i visinu tražbine I. tuženika kao ovrhovoditelja.

S druge strane, I. tuženik se pogrešno poziva na primjenu odredbe čl. 55. st. 3. Ovršnog zakona, budući da je Općinski građanski sud u Zagrebu Rješenjem o upućivanju uputio tužitelja u parnicu temeljem odredbe čl. 52. st. 3. Ovršnog zakona. Odredba čl. 52. st. 3. Ovršnog zakona (uostalom, kao i odredba čl. 55. st. 3. Ovršnog zakona) samo navodi da je tužitelj dužan pokrenuti parnicu zbog razloga kojeg je iznio u žalbi (odnosno, u ovom slučaju u Prijedlogu za proglašenje nedopuštenim) – a to se odnosi na razloge iz čl. 50. st. 1. toč. 1.-11. Ovršnog zakona. **S obzirom da je tužitelj podnio Prijedlog za proglašenje nedopuštenim temeljem razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona, a na temelju tog razloga je tužitelj i upućen u ovu parnicu temeljem Rješenja o upućivanju, to je razvidno da je tužitelj pokrenuo ovu parnicu te se ista vodi upravo zbog razloga iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona – da tražbina I. tuženika ne samo da je prestala, već ista nikada nije niti nastala.**

Samim time, nedvojbeno je da je tužitelj ovlašten tijekom parnice dokazivati da predmetna tražbina I. tuženika (koja se sastoji u naplati navodno propuštenih obroka do najvišeg iznosa od 3.378.654,42 kn) nikada nije niti nastala jer je upravo to u skladu s razlogom iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona. **Stoga je posve promašen stav I. tuženika da tužitelj nije ovlašten dokazivati navedene činjenice, a ispravan je stav prvostupanjskog suda izražen na str. 9. Presude.** Upravo s tim u svezi, a imajući u vidu izreku Rješenja temeljem kojeg se izravna naplata protiv tužitelja provodi, od temeljne važnosti u ovom postupku je utvrditi postoji li uopće tražbina I. tuženika (odnosno, je li tužitelj išta propustio ustegnuti kako je to neodređeno navedeno u izreci Rješenja – a nije, što je pravilno utvrdio prvostupanjski sud), za što je bilo potrebno raspraviti je li izreka Rješenja određena, kakav je status spornog računa i njegova pravna narav, je li uopće moguće provesti ovrhu i, ako jest, bi li naplata temeljem Rješenja mogla biti izvršena, postoji li tražbina I. tuženika prema II. tuženiku i posljedično prema tužitelju, je li uopće moguće provesti pljenidbu i prijenos temeljem Rješenja te, u konačnici, koliki je uopće bio iznos na spornom računu jer bi bilo protivno pravnoj i životnoj logici da bi tužitelj, čak i da je bio u obvezi išta platiti (a nije, kako je to ispravno zaključio prvostupanjski sud) morao iz svojih sredstava plaćati I. tuženiku išta više od onoga što je bilo na spornom računu. **Sve sporne činjenice, koje su posve u skladu s razlogom zbog kojeg je tužitelj upućen u parnicu, prvostupanjski sud je utvrdio u Presudi, jasno i detaljno obrazložio te je pravilno primijenio materijalno pravo.** Jednako tako, prvostupanjski sud je ispravno utvrdio da je tužitelj, odmah nakon što je I. tuženik sam proizvoljno naznačio svoju tražbinu i podnio na naplatu Rješenje, saznao za nepostojeću tražbinu I. tuženika te je podnio prijedlog za proglašenje pljenidbe i prijena nedopuštenim. **Slijedom svega navedenog, jasno je da je prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenično stanje i pravilno primijenio materijalno pravo, pa su protivni navodi I. tuženika posve promašeni.**

U odnosu na navode I. tuženika da je prvostupanjski sud navodno odlučio o pravomoćno presuđenom zahtjevu, tužitelj ističe kako su takvi navodi neosnovani, netočni i ne korespondiraju s onim što je navedeno u Rješenju. Naime, I. tuženik opetovano pogrešno tumači izreku Rješenja (s obzirom da samo izreka odluke može postati pravomoćna), jer u izreci Rješenja očigledno nije definirana navodna tražbina I. tuženika. Izrekom predmetnog Rješenja naloženo je tužitelju da I. tuženiku kao ovrhovoditelju „isplati iznos, koji je propustio izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu, pod brojem Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine od ukupno 3.378.654,42 kune (...)“. **Dakle, Rješenjem nije naložena isplata konkretnog iznosa pa samim time nije niti definirana tražbina.** Sukladno odredbi čl. 213. Ovršnog zakona u svezi odredbe čl. 201. st. 3. Ovršnog zakona, Financijska agencija uopće nije bila ovlaštena postupati po predmetnom Rješenju, jer je citiranim odredbama izričito propisano da se ovrha temeljem predmetnog Rješenja može tražiti samo i isključivo u istom ovršnom postupku pred sudom u kojem je to Rješenje bilo doneseno, a ne pred Financijskom agencijom. **Međutim, kako Rješenjem nije određena navodna tražbina, to je pravilan stav prvostupanjskog suda izražen u Presudi da je tužitelj ovlašten dokazivati da ništa nije propustio izvršiti po rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama, Stalna služba u Dugom Selu.** Jednako tako, s obzirom da predmetna tražbina nije određena Rješenjem, to su posve promašeni navodi da bi se radilo o pravomoćno presuđenoj stvari, a ne o predmetu spora.

III. c) U odnosu na preostale navode I. tuženika o navodno pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava

Tužitelj ističe kako su i preostali žalbeni navodi I. tuženika posve neosnovani jer je, protivno navodima I. tuženika, prvostupanjski sud u svojoj Presudi pravilno utvrdio relevantno činjenično stanje i posljedično pravilno primijenio materijalno pravo. Naime, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio upravo one činjenice koje su relevantne za predmet spora: je li spornim Rješenjem uopće točno određena tražbina (nije – moralo bi se odrediti je li uopće i, ako jest, koliko je tužitelj propustio ustegnuti), status spornog računa i stanje sredstava (s obzirom da se radi o tzv. escrow računu koji ne pripada II. tuženiku, a stanje sredstava na istome je bilo svega 24.900,00 kn pa, sve i da je trebalo postupiti, ni na koji način se ne bi moglo zaplijeniti više od tog iznosa, a nikako ne iznos od 3.378.654,42 kn jer bi bilo protupravno da na bilo koji način tužitelj iz svojih sredstava podmiruje tražbinu I. tuženika prema II. tuženiku), je li uopće egzistirala tražbina I. tuženika prema II. tuženiku, a posljedično i prema tužitelju, je li uopće moguće provesti ovrhu i ako jest bi li naplata temeljem Rješenja mogla biti izvršena, postojanje tražbine I. tuženika prema II. tuženiku i posljedično prema tužitelju kao i je li uopće moguće provesti pljenidbu i prijenos temeljem Rješenja. Upravo su to bile relevantne činjenice za utvrđenje u ovoj parnici, a sve sukladno razlozima zbog kojih je tužitelj bio upućen u parnicu. S tim u svezi, prvostupanjski sud je u presudi pravilno utvrdio činjenično stanje i posljedično pravilno primijenio materijalno pravo kada je utvrdio da tužitelj nije bio dužan ustegnuti ništa u korist I. tuženika već zbog samog statusa spornog računa, slijedom čega niti pljenidba i prijenos temeljem Rješenja nisu dopušteni i osnovani.

Stoga, prvostupanjski sud je u Presudi pravilno utvrdio relevantno činjenično stanje, pravilno je primijenio materijalno pravo na utvrđeno činjenično stanje te je pravilno prihvatio tužbeni zahtjev, a protivni navodi I. tuženika su posljedično tome u cijelosti neosnovani.

IV. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu RH da odbaci žalbu I. tuženika kao nepravodobnu, a podredno, predlaže Visokom trgovačkom sudu RH da odbije u cijelosti žalbu I. tuženika kao neosnovanu i potvrdi Presudu u cijelosti, te da u svakom slučaju naloži I. tuženiku da tužitelju u cijelosti naknadi trošak podnošenja ovog odgovora na žalbu.

Trošak tužitelja:	
Sastav odgovora na žalbu:	33.790,00 kn
PDV 25%:	8.447,50 kn
UKUPNO:	42.237,50 kn
+ pristojba	2.500,00 kn

SBERBANK d.d.,
po punomoćniku:

Zoran
Žakula

Digitalno
potpisao: Zoran
Žakula
Datum:
2021.04.30
11:58:52 +02'00'

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
AMRUŠEVA 2/II
10 000 ZAGREB

NA BROJ: P-2329/18

TUŽITELJ: Sberbank d.d., OIB 78427478595, Varšavska 9, Zagreb

TUŽENICI: 1. **META NEKRETNINE d.o.o. za usluge i trgovinu**, OIB 93389782768, Franje Miličevića 45, Zagreb, koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o.
2. **FELICITER d.o.o. za graditeljstvo, trgovinu i usluge**, OIB 33362149552, Marina Studina 40, Sesvete (Grad Zagreb)

Podnesak Prvotuzhenika

- Nastavno na zaprimljeni podnesak Tužitelja kojim odgovara na žalbu Prvotuzhenika, Prvotuzhenik se očituje kako slijedi. Moli se sud da ovaj podnesak dostavi Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

PRAVODOBNOST ŽALBE

- U odnosu na nepravodobnost žalbe Prvotuzhenika, Prvotuzhenik ističe da je navod Tužitelja da žalbu Prvotuzhenika treba odbaciti neosnovan, kako zbog činjenice da je predmetni parnični postupak počeo teći, tj. proizvoditi bilo kakve procesne učinke tek nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 70/19), a i neovisno o tome, obzirom da je Prvotuzhenik žalbu izjavio u roku određenom **poukom o pravnom lijeku** pobijane presude.
- Stoga, kada se na predmetni postupak ne bi primjenjivao Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 70/19), Prvotuzhenikova žalba bi i dalje bila pravovremena, dok bi svako suprotno tumačenje predstavljalo povredu prava na žalbu zajamčenog člankom 18. stavkom 1. Ustava RH, prava na pravično suđenje u dijelu koji se odnosi na pristup sudu, zajamčeno člankom 29. stavkom 1. Ustava RH, kao i prava na pošteno suđenje zajamčenog člankom 6. stavkom 1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.
- Takav stav zauzeli su i Vrhovni sud Republike Hrvatske u odlukama Revt 155/2014-2 i Rev 57/1999-2, kao i Ustavni sud Republike Hrvatske u odluci U-III/3071/2006.
- Stoga nema mjesta odbacivanju Prvotuzhenikove žalbe.

OSTALI NAVODI TUŽITELJA

- U preostalom dijelu podneska Tužitelj pokušava skrenuti fokus s nedvojbenih manjkavosti, nepravilnosti i nezakonitosti presude, te time postići nedopušteni cilj – izbjegavanje plaćanje svoje novčane obveze, obveze utvrđene pravomoćnom i ovršnom presudom koja je proizvod višegodišnjeg sudskog postupka.

Stranica 1 od 6

7. Suprotno tome, Prvotuženik je tijekom postupka jasno i argumentirano iznio sve bitne činjenice i dokaze, pa tako i u žalbi.
8. Tužitelj je predmetni postupak pokrenuo protiv Prvotuženika i Drugotuženika, povodom rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. o upućivanju u parnicu, kojim je upućen da u roku od 15 dana od pravomoćnosti istog pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa tražbine u iznosu od **HRK3.378.654,42** zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima nedopuštenim iz razloga **čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a** - *ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave*, pri čemu je:
  - o Rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. o upućivanju u parnicu postalo pravomoćno **05.11.2019.** (podnesak Tužitelja od 10.12.2019.) te je rok za podnošenje tužbe po tom rješenju tek tada i započeo, no unatoč tome Tužitelj je tužbu podnio ranije, tj. 29.09.2017.
  - o Tužitelj u prijedlogu za proglašenje pljenidbe i prijenosa tražbine nedopuštenim tvrdio da je **razlog iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a isključivo:**
    - Provođenje postupka predstečajne nagodbe nad Drugotuženikom i neprijavlivanje potraživanja Prvotuženika prema Drugotuženiku u taj postupak
    - Prijeboj Tužitelja prema Prvotuženiku istaknut u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim za iznos od HRK72.137,50.

PASIVNA LEGITIMACIJA

9. Prvotuženik je tijekom prvostupanjskog postupka isticao prigovor promašene pasivne legitimacije jer je prije nastupa pravomoćnosti rješenja o upućivanju u ovu parnicu te prije početka tijeka ove parnice, provedena statusna podjela Prvotuženika odvajanjem s osnivanjem, pri čemu je tražbina u iznosu od HRK3.378.654,42 zajedno s pripadajućim zateznim kamatama i troškovima prenesena na društvo TONA BETONA d.o.o., koje društvo pred Financijskom agencijom provodi ovršni postupak protiv Tužitelja, što tijekom postupka nije bilo sporno među strankama, pa **Tužitelj u tek u podnesku kojim odgovara na žalbu Prvotuženika neistinito navodi da je za statusnu podjelu prvi puta saznao tijekom ovog postupka.**
10. Da je Tužitelj i prije početka tijeka parnice, kao i prije pravomoćnosti rješenja o upućivanju u ovu parnicu, bio upoznat sa statusnom podjelom Prvotuženika govori i činjenica da je na istu podnio žalbu VTS-u još 2018. te da je VTS tu žalbu odbio 09.01.2019., dakle **više od deset mjeseci prije isteka roka** Tužitelju da podnese tužbu na temelju rješenja Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. (podnesak Prvotuženika od 15.09.2020.).
11. Također, posebno iznenađuje da je Tužitelj u odgovoru na žalbu iznio navod da je za statusnu podjelu saznao tijekom ovog postupka, iako je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod poslovnim brojem R1 180/2019 dana 19.06.2019. (prije početka tijeka parnice i prije isteka roka za podnošenje tužbe) podnio prijedlog za ostvarivanje prava na obaviještenost pa činjenica da Tužitelj u sudskom postupku iznosi eklatantne neistine ukazuje na njegove metode i namjere.
12. Također, nije istinit navod da Prvotuženik o statusnoj promjeni nije obavijestio sud u postupku u kojem je doneseno rješenje Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017., već je upravo suprotno tom navodu, o provedenoj statusnoj podjeli obavijestio sud odmah nakon što je ista provedena, i to podneskom od 06.12.2018. godine, a što je vidljivo iz sudskog spisa. Dakle, još jedna gruba neistina od strane Tužitelja, koja ima za cilj prikazati Prvotuženika u negativnom svjetlu.

13. Prema tome, Prvotuženik pored činjenice da nije niti jednom svojom radnjom utjecao na statusnu podjelu uslijed koje je došlo do prijenosa potraživanja, jer odluku o podjeli donose skupštine društava koje sudjeluju u podjeli a ne sama društva, svakako nije (niti je mogao) „pokušao izbjeći ovaj spor“, već je isključiva kontrola nad time hoće li ili neće biti ovog spora bila na Tužitelju, a on je, unatoč svim saznanjima koje je imao, odlučio voditi ovaj spor.
14. Nakon provedene statusne promjene, a prije početka tijeka parnice (bitni datumi su - pravomoćnost odluke VTS-a dana **09.01.2019.**, istek roka za podnošenje tužbe dana **20.11.2019.**, početak tijeka ove parnice dana **27.01.2020.**) Tužitelj je mogao:
- o povući tužbu (koju do 20.11.2019. nije niti morao podnositi),
  - o pokrenuti novu tužbu protiv društva TONA BETONA d.o.o.,
  - o pokrenuti novu tužbu protiv Prvotuženika i društva TONA BETONA d.o.o.,
  - o preinačiti tužbu na način da umjesto Prvotuženika tuži TONA BETONA d.o.o.,
  - o preinačiti tužbu na način da pored Prvotuženika proširi tužbu i na TONA BETONA d.o.o.,
- no ništa od toga nije učinio.
15. Nakon istaknutog prigovora pramašene pasivne legitimacije, koji je Prvotuženik bio ovlašten istaknuti sve do zaključenja glavne rasprave pa nije jasno što je Tužitelju sporno u tome, Tužitelj je izvršio nedopuštenu **preinaku tužbe** na način da se po preinačenoj tužbi tužbeni zahtjev umjesto na Prvotuženika odnosi na društvo TONA BETONA d.o.o., a kojoj se preinaci Prvotuženik (i Drugotuženik) protivio, dok društvo TONA BETONA d.o.o. prema saznanju Prvotuženika o tome nije obavješteno, niti je sud o istom donio određenu odluku.
16. Tužitelj je povodom protivljenja Prvotuženika u odnosu na opisanu preinaku obrazložio da se ne radi o preinaci, već o usklađenju s novonastalom situacijom (?), pri tom misleći na statusnu podjelu Prvotuženika, iako se ista odvila prije početka parnice, te je s njom Tužitelj bio u potpunosti upoznat.
17. Prvotuženik ističe da ZPP ne poznaje institut „usklađenja s novonastalom situacijom“, postoje preinake i povlačenja tužbe, dok usklađenje kao takvo nije procesno moguće.
18. U odnosu na navod Tužitelja da je „*ova parnica determinirana Rješenjem o upućivanju*“, Prvotuženik se s tim navodom slaže te ističe da Tužitelj nije upućen da pokrene parnicu protiv Prvotuženika, već je upućen da u roku 15 dana od dana pravomoćnosti rješenja pokrene parnicu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim iz razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a, pri čemu mu Općinski građanski sud nije naložio da tu parnicu pokrene niti u odnosu na Prvotuženika niti u odnosu na Drugotuženika, što je Tužitelj, unatoč činjenici da mu je [bilo] poznato da ovrhu protiv njega ne vode niti Prvotuženik niti Drugotuženik, odlučio učiniti, te na tome ustrajati tijekom ovog postupka (uz pokušaj opisane preinake).
19. Stoga Tužiteljevo pozivanje na odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj Rev-451/2018 nije primjenjivo u ovom slučaju, jer su sve činjenice u ovom predmetu različite od onih u tom predmetu na koji se Tužitelj poziva.
20. U toj se odluci navodi „*Prema tome, okolnost da je III. tuženik „ustupio navedenu tražbinu iz ugovora o kreditu društvu H-A., d.o.o. Z.“, nije „sama po sebi“ razlog zbog kojeg bi valjalo odbiti tužbeni zahtjev radi proglašenja ovrhe nedopuštenom, imajući i na umu da je III. tuženik slobodno raspolagao predmetnim potraživanjem, i to (sukladno utvrđenju drugostupanjskog suda) za vrijeme trajanja ovog parničnog postupka...*“, stoga i nije primjenjiva u ovom predmetu jer Prvotuženik nije ustupio niti na bilo koji način raspolagao tražbinom prema Tužitelju, već je do prijenosa iste došlo uslijed statusne promjene te do tog prijenosa nije došlo tijekom trajanja parnice, već prije nego je ista počela teći, a s čim je Tužitelj itekako bio upoznat.

21. Unatoč promašenoj pasivnoj legitimaciji, sud je održao više ročišta i zatražio nekoliko pisanih očitovanja u odnosu na činjenice i pravne odnose koji su bili predmet postupka koji je pravomoćno okončan (**res iudicata**), slijedom čega je nepotrebno raspravu vodio o stvarima o kojima postoji pravomoćna sudska odluka, dok je propustio ocijeniti prigovor promašene pasivne legitimacije i raspraviti stvarni predmet ovog postupka – postojanje ili nepostojanje razloga iz čl. 50. st. 1. t. 9. OZ-a – koji su, kako i sam Tužitelj navodi, **determinirani** rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. godine.

RES IUDICATA

22. Prvotuženik je detaljno u žalbi iznio argumente u odnosu na nezakonito postupanje prvostupanjskog suda kada je raspravljao o svemu osim o predmetu spora (determiniranog rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. godine), a posebice se to očituje u dovođenju u pitanje izreke pravomoćne i ovršne sudske odluke – rješenja Županijskog suda u Zagrebu od 16.05.2017. poslovni broj Gž Ovr 870/17-2, i to proizvoljnom, nezakonitom i nedozvoljenom intervencijom u njen sadržaj i doseg, kao da toj odluci nije prethodio neki drugi sudski postupak i kao da se u ovom predmetu radilo o postupku u kojem se odlučuje o pravilnosti i zakonitosti pravomoćne i ovršne odluke drugog suda.
23. Stoga netočno navodi Tužitelj u svom odgovoru na žalbu da prvostupanjski sud nije počinio opisane povrede, jer je suprotno tome to jasno iz gotovo svake rečenice obrazloženja presude, pogotovo i dijelova koje Tužitelj citira: „Uvidom u rješenje Županijskog suda u Zagrebu Gž Ovr-870/17 od 16. svibnja 2017. godine **utvrđeno** je da se njime nalaže Sberbanci isplata iznosa koji **nije točno definiran** nego se navodi da se nalaže Sberbanci isplata iznosa koju je ona propustila izvršiti prema rješenju o ovrsi Općinskog suda u Sesvetama Ovr-956/13 od 25. travnja 2013. godine, od ukupno 3.378.654,42 kune“, iako je u izreci više nego jasno navedeno da je Tužitelj dužan isplatiti **iznos od ukupno 3.378.654,42 kune**, a da je Županijski sud u Zagrebu želio dosuditi nešto drugo, tada bi izreka glasila drugačije, npr. da se radilo samo o gornjem maksimalnom iznosu tražbine tada bi izreka glasila „**iznos do ukupno 3.378.654,42 kune**“. Znači li to da je i dio u kojem se nalaže isplata troškova ovršnog postupka „**u iznosu od 47.237,50 kuna**“, također samo maksimalno mogući iznos, ali ne nužno i iznos koji je naložen platiti?
24. Također, da je ovršna i pravomoćna izreka na bilo koji način sporna ili nejasna, Financijska agencija ne bi provela pljenidbu novčanih sredstava u tom iznosu (dakle u iznosu od ukupno 3.378.654,42 kune uvećano za zakonske kamate i troškove), a valjda bi Tužitelj u prijedlogu za nedopuštenost pljenidbe i prijenosa, povodom kojeg se vodi ovaj postupak, to istaknuo. Pa bi možda iz tog razloga bio upućen u parnicu, u kojoj bi se eventualno moglo o tome raspravljati, što nije slučaj u ovoj parnici. Jer je determinirana rješenjem Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. godine.
25. U svakom slučaju, nezakonitim upuštanjem u tumačenje i provjeru ispravnosti pravomoćne odluke drugog suda, prvostupanjski je sud počinio niz apsolutno bitnih povreda parničnog postupka, opisanih u žalbi, posebice povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 9. ZPP-a, a da pri tom stvarni meritum ovog spora nije raspravio, već ga se djelomično dotaknuo, ocijenivši argumentaciju Prvotuženika kao načelno ispravnu, no njemu očito nebitnu. Sve povrede pravila parničnog postupka koje je sud time počinio, Prvotuženik je detaljno opisao u žalbi.

MERITUM SPORA

26. U odgovoru na žalbu, a i tijekom postupka, Tužitelj pokušava proširiti meritum ovog spora na nešto što nije sadržano niti u rješenju Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr 6234/2017 od 12.09.2017. godine, a niti u odredbi Ovršnog zakona radi koje je tim rješenjem Tužitelj upućen u parnicu,

a to je razlog iz čl. 50. st. 1. toč. 9. Ovršnog zakona – „**ako je tražbina prestala na temelju činjenice koja je nastala u vrijeme kad je ovršenik više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, odnosno nakon zaključenja sudske ili upravne nagodbe ili sastavljanja, potvrđivanja ili ovjeravanja javnobilježničke isprave,**“.

27. Stoga je Tužiteljeva tvrdnja da se u ovom postupku može raspravljati o tome je li tražbina ikada nastala netočna. O tome je li tražbina nastala, koliko je iznosila i o drugim činjenicama koje Tužitelj spominje (postojanje posebnog založnog prava po Zakonu o financijskom osiguranju, iznosu sredstava na računu, čiji je račun, čija su sredstva itd.) moglo se raspravljati i raspravljalo se samo i jedino u postupku koji je prethodio donošenju odluke Županijskog suda u Zagrebu od 16.05.2017. poslovni broj Gž Ovr 870/17-2, a ne u ovom postupku. Također, kako je tijekom postupka i rečeno, Tužitelj je protiv navedene odluke podnio reviziju Vrhovnom sudu Republike Hrvatske koji je ovlašten dati svoj sud o tim i sličnim pitanjima, a nikako to nije ovlašten sud u ovom parničnom postupku.

28. U odnosu na razloge zbog kojih je Tužitelj upućen u ovu parnicu, o kojima bi se trebalo raspravljati kad bi Prvotuženik bio pasivno legitimiran u ovom postupku, ispravna primjena materijalnog prava je precizno elaborirana u podnescima Prvotuženika, i to:

a. u odnosu na pitanje da li je zbog činjenice da se nad Drugotuženikom vodio postupak predstečajne nagodbe prestala predmetna tražbina prema Tužitelju, u točkama 2. i 3. odgovora na tužbu je iznesena relevantna pravna argumentacija, koja se u bitnom svodi na činjenicu da postupak predstečajne nagodbe niti na koji način ne utječe na tražbinu Prvotuženika prema Drugotuženiku, pa niti na predmetnu tražbinu, jer:

1. je u Upisniku sudskih i javnobilježničkih osiguranja pri Financijskoj agenciji dana 26.02.2013. upisano založno pravo Prvotuženika na tražbini Drugotuženika prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318 za iznos od HRK4.781.782,94

2. je Prvotuženik i pored toga rješenjem o ovrsi u skladu s točkom IV rješenja o ovrsi te čl. 176. st. 3. OZ-a stekao založno pravo na Drugotuženikovo tražbini prema Tužitelju po računu 0000188543/ZGB000018HRK731318

pa je Prvotuženik u odnosu na tražbinu prema Drugotuženiku, u skladu s čl. 56. i 57. ZFPPN razlučni vjerovnik, slijedom čega u skladu s čl. 71. st. 2. ZFPPN postupak predstečajne nagodbe nije utjecao na pravo Prvotuženika da svoju osiguranu tražbinu namiruje neovisno tom postupku.

b. u odnosu na pitanje navodno izvršenog prijeloja, Prvotuženik upućuje na točku A. 6. podneska Prvotuženika od 27.10.2020. (Tužitelj nikada nije Prvotuženiku izjavio prijeloj kako je to predviđeno čl. 196. ZOO jer se [građanskopravni] prijeloj ne vrši podneskom u sudskom postupku, već izjavom o prijeloju upućenoj drugoj strani, a pored toga i u ovom se slučaju ne bi radilo o činjenici koja je nastala u vrijeme kad je Tužitelj više nije mogao istaknuti u postupku iz kojeg potječe odluka, budući da je prema podacima koje navodi sam Tužitelj, prijeloj mogao izjaviti već 31.03.2012. godine (to navodi i u Tužbi te u prijedlogu radi proglašenja pljenidbe i prijenosa nedopuštenim). Isto navodi i sudska praksa, npr. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u odluci PŽ-1833/08 – „**Ovršenik u žalbi može istaknuti opozicijski prigovor – prigovor prijeloja (compensatio civilis) ako je ovršenikova tražbina prema ovrhovoditelju nastala nakon završetka postupka iz kojeg potječe ovršna odluka,**“.

Pored toga, da je ovaj navod bespredmetan, proizlazi i iz činjenice da je navodni „prijeloj“ Tužitelj istaknuo za iznos od HRK72.137,50, dakle kad bi i bio izvršen, bio bi izvršen samo za dio manji dio predmetne tražbine.

29. Slijedom navedenog, predlaže se drugostupanjskom sudu da usvoji žalbu te bez vraćanja predmeta prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje sam riješi stvar i presudom preinači pobijanu presudu u

smislu žalbenih razloga ili razloga na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, na način da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, i obveže Tužitelja na naknadu troškova postupka Prvotuženiku.

Prilozi:

- Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Revt 155/2014-2
- Odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 57/1999-2
- Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III/3071/2006
- Prijedlog za ostvarivanje prava na obavještenost u predmetu R1 180/2019
- Sentenca odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu Pž-1833/08

U Zagrebu 19.05.2021.

Prvotuženik p.p.

Digitalno potpisao
IVAN KALEB
Datum: 2021.05.19
11:10:21 +02'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

25. P-2329/2018

PRAVNA STVAR:

Tužitelj: SBERBANK d.d., OIB: 78427478595, Zagreb, Varšavska 9. koga zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva Gugić, Kovačić & Krivić - odvjetničko društvo d.o.o. iz Zagreba, Radnička cesta 52

Prvotuženik: META SOLUTION d.o.o., OIB:83151931623, Zagreb, Ulica Franje Miličevića 45 (ranije META NEKRETNINE d.o.o., OIB: 93389782768, Zagreb, Franje Miličevića 45) kojeg zastupa Ivan Kaleb, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Ećimović & Kaleb d.o.o. iz Zagreba, Strojarska cesta 20

Drugotuženik: FELICITER d.o.o., OIB: 33362149552, Sesvete, Marina Studina 40, kojeg zastupa Krešimir Pejić, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Lozo & Partneri d.o.o. iz Zagreba, Varšavska 16

RADI: utvrđenja nedopuštenosti pljenidbe i prijenosa sredstava (vps. 3.424.140,58 kuna)

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

Na poslovni broj: PŽ-1485/2021

Vraća se spis Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske radi odlučivanja o žalbi tužitelja i prvotuženika na presudu i rješenje ovog suda poslovni broj P-2329/2018 od 10. veljače 2021., a sve nakon pravomoćnosti rješenja poslovni broj P-2329/2018 od 20. siječnja 2022.

U Zagrebu, 7. ožujka 2022.

SUDAC :
Aleksandra Gumzej

Broj zapisa: **eb307-607b4**

Kontrolni broj: **04613-ce74b-91b09**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=epravosudje, L=ZAGREB, OID.2.5.4.97=HR72910430276, O=MINISTARSTVO PRAVOSUĐA I UPRAVE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.